

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 140

Presidència de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 30 de setembre del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 8747/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Fòrum de Turisme i Art Contemporani. 6507
  - 2) RGE núm. 8754/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Serra i Cabanellas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni de creació de l'Associació de municipis entre Porreres, Vilafranca i Montuïri. 6508
  - 3) RGE núm. 8756/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a responsabilitats polítiques. 6508
  - 4) RGE núm. 8757/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Lluís Maicas i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a diàleg amb la comunitat educativa. 6510
  - 5) RGE núm. 8758/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a sentència sobre el TIL. 6511
  - 6) RGE núm. 8759/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a llei d'avortament. 6512
-
-

- 7) **RGE núm. 8762/14**, de l'Hble. Diputat Sr. David Abril i Hervás, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a prospeccions petrolíferes. 6513
- 8) **RGE núm. 8749/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a creació de places per a persones amb discapacitat per part del Govern de les Illes Balears i el Consell de Mallorca. 6515
- 9) **RGE núm. 8751/14**, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora de la qualitat de l'atenció que ofereix el Projecte Ariadna. 6516
- 10) **RGE núm. 8752/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a funcionament dels serveis de telefonia a l'illa de Formentera durant la temporada turística. 6517
- 11) **RGE núm. 8753/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Premi de qualitat i innovació en la gestió pública. 6517
- 12) **RGE núm. 8760/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts generals de l'Estat. 6518
- 13) **RGE núm. 8746/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a instruments de gestió portuària impulsats recentment per Ports de les Illes Balears. 6520
- 14) **RGE núm. 8748/14**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a extensió del gas natural a les Illes Balears. 6520
- 15) **RGE núm. 8750/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ampliacions del centre de salut d'Es Trencadors de S'Arenal. 6521
- 16) **RGE núm. 8755/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a impuls de projectes d'emprenedors. 6522
- 17) **RGE núm. 8763/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, sobre sentències del TIL. 6523
- 18) **RGE núm. 8761/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Sociás, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a anul·lació del TIL. 6524
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 6735/14**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de finançament. 6526
- III. MOCIÓ RGE núm. 8625/14**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a política educativa del Govern de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 7051/14. 6531
- IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 6242/13**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a bonificació de l'impost de transmissions i actes jurídics documentats. 6537
- V. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Economia del Projecte de llei RGE núm. 7591/14**, de comerç de les Illes Balears. 6545
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, començam la sessió d'avui amb les preguntes...el primer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de preguntes amb sol·licituds de resposta oral davant el Ple.

La primera pregunta, RGE...

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Si?

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Si me permite, la consellera de Educación está en un atasco, no sé si podría alterar el rumbo de las preguntas.

LA SRA. PRESIDENTA:

El orden del día.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

De acuerdo. Uy! Ya está aquí. Gracias, gracias.

I.1) Pregunta RGE núm. 8747/14, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Fòrum de Turisme i Art Contemporani.

La primera pregunta, RGE núm. 8747/14, relativa a fòrum de turisme i art contemporani, que formula el diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Gràcies, presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. Bon dia, benvingut, Sr. Conseller Lafuente.

La meua pregunta va dirigida al conseller de Turisme i Esport, Sr. Martínez, seguint la ruta establerta pel Pla Integral de Turisme en el qual s'estableix que el turisme cultural és un dels productes a promocionar, ens pot fer la seva valoració sobre el fòrum que va tenir lloc el passat dia 19 de setembre sobre turisme i art contemporani, organitzat per la seva conselleria, i que per motius de força major no vaig poder assistir-hi?

Així mateix, vull aprofitar l'ocasió per donar-li l'enhorabona a vostè i a tot el seu equip per l'aposta ferma que fan en la cultura i en singular pel turisme cultural. I permeteu-me, Sr. Conseller, que li proposi dins el Pla integral de turisme, mitjançant el producte turisme responsable, que s'organitzi un fòrum sobre turisme i civisme, on tots els actors implicats, públics, privats, polítics i ciutadans puguin aportar les seves propostes i ens ajudin a eradicar el turisme incívic que afecta alguna de les zones de les nostres illes d'una vegada per totes i per a sempre.

Gràcies, Sr. Conseller, i esper que sàpiga disculpar el meu atreviment.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, com bé diu, és a dir, el turisme cultural és un dels productes del Pla integral de turisme, i dins el producte cultural una línia d'acció és l'art contemporani. Es va celebrar aquest segon fòrum de turisme i art contemporani dia 19 de setembre i la jornada, com sap, va constituir un punt de trobada entre tots els agents que participen, la iniciativa privada, els gestors de les destinacions turístiques, els majoristes de viatges, els professionals, les administracions, un poc per poder reflexionar, compartir experiències i arribar a acords per a un full de ruta per a com fer feina en el producte d'art contemporani i turisme.

Pel que fa al programa del fòrum varen participar també la crítica i comissària d'art, Maria del Corral, amb una ponència sobre l'atractiu de l'art contemporani, i també va fer una ponència la sòcia directora d'YGB ART, Rosina Gómez Baeza, una excel·lent comissària d'art, on va oferir una altra sobre els casos d'èxit en la gestió de recursos i equipaments artístics contemporanis. Seguidament, va tenir lloc, després de les dues ponències, també una taula rodona sobre com transforma una ciutat l'art contemporani, moderada per la directora del Museu d'Art Contemporani d'Eivissa. A més, també varen participar en aquesta taula les dues ponents, la vicepresidenta executiva de la Federació Hotelera de Mallorca i també el propietari dels hotels de Ca n'Alomar, Can Cera i Sa Calatrava.

El fòrum va coincidir també amb la celebració de la Nit de l'Art, que es va coordinar absolutament coordinadament amb tots els galeristes, i aquest fòrum ja és, són... que es celebra, perquè s'han celebrat des de la conselleria, dos de turisme i gastronomia, dos de turisme i salut, dos de turisme i art contemporani, un de turisme i esports, un de turisme i accessibilitat, un de turisme i natura, un altre de turisme i cinema i un darrer, la setmana passada, que va ser de ciutats de patrimoni de la humanitat.

Durant aquest any 2013 més de 6 milions de turistes que han visitat les Illes han fet qualque activitat complementària lligada al turisme cultural, això representa un 46% més des de fa uns anys i un increment del 4% de l'any passat. Per tant, aquesta línia de producte es converteix en un eix fonamental que, a més, aposta per la diversificació i per l'excel·lència del destí.

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 8754/14, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Serra i Cabanellas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni de creació de l'Associació de municipis entre Porreres, Vilafranca i Montuïri.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta, RGE núm. 8754/14, relativa a conveni de creació de l'Associació de municipis entre Porreres, Vilafranca i Montuïri, que formula la diputada Sra. Margalida Serra i Cabanellas del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. SERRA I CABANELLAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, benvingut. Els municipis són, sense cap dubte, les administracions més properes, les que tenen el contacte directe amb les persones, amb els veïnats dels pobles i la tasca que desenvolupen és fonamental. En moments de dificultats, com les que pateixen tants els municipis com les distintes comunitats, en els quals hi ha mancança de recursos, problemes de dèficit, problemes de liquidesa, de vegades es troben complicacions o dificultats per tal que aquests puguin exercir les seves competències de forma normal i poder donar els millors serveis a tots els ciutadans.

Una demanda històrica per part dels municipis era la manca de recursos econòmics per poder suportar un nombre d'agents, de policies locals mínims que puguin garantir el servei de policia local 24 hores i poder donar una resposta immediata als ciutadans. La col·laboració entre les distintes administracions és indispensable i d'això n'és ben conscient la Conselleria d'Administracions Públiques. La Llei de coordinació de policies locals, aprovada aquesta legislatura, ja va introduir poder crear associacions entre distints municipis per tal de potenciar la figura de la policia local i poder garantir de la millor manera possible la seguretat dels nostres ciutadans i donar una resposta policial d'una manera més ràpida i de qualitat.

Ens pot explicar, Sr. Conseller, què suposa la recent signatura del conveni de l'Associació de municipis entre Porreres, Vilafranca i Montuïri?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Juan Manuel Lafuente i Mir):

Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. En primer lloc, vull saludar la Cambra i posar-me a la seva disposició, de tots els consellers, els diputats ja que és la meva primera intervenció.

Sra. Diputada, l'Associació de municipis de Vilafranca, Montuïri i Porreres s'ha creat per compartir recursos de la policia local, suposa una millora clara en la prestació del servei de seguretat ciutadana del tres municipis i una eina important per optimitzar recursos en la millora de l'eficàcia de la prestació dels serveis.

L'associació de municipis per compartir els recursos de la policia local són una possibilitat que dona el Ministeri de l'Interior i que reconeix la Llei de coordinació de policies locals de les Illes Balears per tal que els municipis veïnats i amb poca població, que sovint tenen poc personal, es puguin ajuntar entre ells per compartir recursos. En aquest cas, la Conselleria d'Administracions Públiques ha fet feina amb els tres municipis des del primer dia i vàrem tenir coneixement que estaven interessats a associar-se, hem col·laborat en tots els tràmits que calia fer davant el ministeri ací com en l'assessorament sobre les característiques que podia tenir l'associació.

Finalment, dia 11 de setembre va quedar plasmat el conveni que varen firmar els tres batles. Mitjançant aquesta associació els municipis comparteixen agents de policia, ja que cada un aporta tres agents, s'augmenta l'horari de guàrdies i la resposta policial serà més ràpida i permetrà augmentar la seguretat ciutadana. Aquests beneficis seran possibles per als tres municipis que compartien recursos humans i materials. A més, aquests tres municipis que han fet l'associació tendran un altre benefici, que obtindran més puntuació per al Fons de Seguretat Pública, exactament l'associació obtindrà dos punts del Fons de Seguretat i rebrà 42.000 euros. Aquesta associació suposa, a més, una mostra més de la col·laboració entre les administracions que tant ha impulsat el Govern i permetrà, entre altres, optimitzar recursos, guanyar en eficàcia i en qualitat i sobretot oferir més servei i més seguretat als ciutadans, que és l'important, i és una evidència d'aquest compromís del Govern amb els ajuntaments de les Illes que col·labora i dona suport en aquest termes. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.3) Pregunta RGE núm. 8756/14, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a responsabilitats polítiques.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta, RGE núm. 8756/14, relativa a responsabilitats polítiques, que formula la diputada Sra. Esperança Marí i Mayans del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats. Consellera d'Educació, en primer lloc, us desig sort i encert en aquest càrrec que començau avui, de sort en necessitareu i encertar-la de vegades també és molt difícil amb un govern com el que tenim.

Mentrestant, el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears s'ha posicionat clarament sobre el TIL, que políticament fa temps que agonitza, que pedagògicament no ha estat mai viu i que ara, judicialment, és mort. En aquestes condicions, consellera, qui assumirà la responsabilitat política sobre la sentència del TIL? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta, bon dia, Sra. Diputada. Miri, per part d'aquest govern volem fer la reflexió que el Tribunal Superior de Justícia no s'ha posicionat sobre el TIL sinó que ha dictat unes sentències sobre el decret que regula el Tractament Integrat de Llengües que no són fermes, que fan... tenen causa motius formals i que en aquest moment el Govern, a través de l'Advocacia, prepara els recursos sobre aquestes sentències que, com li deia, no són fermes.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí, gràcies. Consellera, ha fet falta una nova sentència del tribunal per acabar de dinamitar el TIL, vostès varen esquivar la primera i el Tribunal Superior ha hagut de tornar-se a pronunciar perquè hi havia alguns errors, i són fonamentals, no són de forma. No és un error de forma no haver consultat la Universitat de les Illes Balears, és un error de fons i un menyspreu envers la nostra universitat.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Com que vostès sabien que no avalaria el TIL no la varen consultar i així tampoc no varen respectar el nostre Estatut d'Autonomia. Aquest govern no creu en l'autonomia, ni hi ha cregut mai. Veurem ara si respecta les decisions del tribunal.

Per a mi, però, senyors diputats, el principal responsable polític de tot aquest desori és el president del Govern, ha estat ell qui tossudament ha volgut aplicar aquest TIL contra el 90% de les persones que formen part de la comunitat educativa i no ho ha volgut fer perquè els nostres alumnes sàpiguen més anglès, sinó perquè menysprea l'educació, menysprea la nostra llengua, el català, i perquè menysprea la qualitat del nostre sistema educatiu.

El tribunal en la seva sentència ho deixa ben clar, l'equilibri entre català i castellà no és possible aplicant el TIL, s'ha de compensar el desequilibri social. El tribunal assumeix el que la sociolingüística i la pedagogia han establert de fa temps, però el Govern ha decidit polititzar profundament l'educació, continua amb aquesta voluntat impositiva d'un model que no apareix a cap programa electoral i ni fou ratificat per cap ciutadà, president que canvia els consellers, però manté aquest TIL. És un projecte que no compta amb el suport de ningú i que no és legal, però això és un problema menor, president, el problema major és polític i és que vostès no respecten la identitat de les Illes Balears. Aquest és el problema.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Consellera per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sra. Diputada, aquest govern respecta les institucions i respecta l'Estatut d'Autonomia. Li vull recordar que l'article 35 de l'Estatut d'Autonomia que regula o que estableix que la Universitat de les Illes Balears és el màxim òrgan consultiu en matèria lingüística, per altra banda, aquesta universitat forma part del Consell Escolar, que és el màxim òrgan consultiu en matèria educativa. Li record que com a part d'aquest consell escolar...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, deixin intervenir, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

... la Universitat de les Illes Balears va poder manifestar el seu parer en el si d'aquest consell escolar i en aquest sentit estava avalada aquesta actuació que va seguir el Govern de les Illes Balears pel Consell Consultiu en el seu dictamen, en el qual estableix que realment aquesta és la tramitació...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor, deixin intervenir.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

... que s'havia de seguir.

Per tant, i considerant que són raons de forma, l'Advocacia de la comunitat de les Illes Balears prepara aquests recursos contra aquestes sentències. Precisament perquè respectam els tribunals també respectam les tramitacions judicials i si a les tramitacions judicials s'estableix la possibilitat de recórrer haurien de respectar aquesta decisió de recórrer o aquesta possibilitat quan és en un sentit igual que quan és en l'altre.

Per altra banda, recordar-li, en relació amb els compromisos d'aquest govern, que el trilingüisme és un compromís d'aquest govern amb els seus electors, va ser un compromís electoral que en el moment que aquest govern va prendre possessió es va convertir en un compromís de Govern i com a tal compromís de Govern es desplega a través d'aquesta norma que regula el Tractament Integrat de Llengües, que en aquesta mateixa línia seguirà el Govern, perquè va donant els seus fruits.

(Remor de veus)

Demanam l'oportunitat que el trilingüisme es pugui implantar en les nostres illes, demanam l'oportunitat que els nostres nins puguin aprendre un millor domini de les competències lingüístiques de les nostres llengües cooficials i també els demanam a vostès respecte perquè aquest compromís electoral i compromís de Govern, que la majoria de ciutadans considera positiu, com és el trilingüisme, es pugui dur a terme i es pugui desplegar.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.4) Pregunta RGE núm. 8757/14, de l'Hble. Diputat Sr. Lluís Maicas i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a diàleg amb la comunitat educativa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quarta pregunta, RGE núm. 8757/14, relativa a diàleg amb la comunitat educativa, que formula el diputat Sr. Lluís Maicas i Socías del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. En primer lloc, Sra. Consellera, deixi'm donar-li el condol, lament que sigui la pròxima víctima, encara que voluntària, del president. Ja ha vist com es desfà sense gaires escrúpols d'aquells que l'han servit fidelment, cegament, d'aquells que l'han obeït i han executat les seves polítiques de destrucció massiva. El president, i no l'exconsellera Camps, tot i les seves mancances, és l'únic responsable, l'únic culpable del desastre que viu el món educatiu, és la seva arrogància, la seva radicalitat i la seva desobediència a les sentències del tribunal el que ens ha dut a una situació d'estrès social, de caos, de desgovern.

Sempre he sentit curiositat per saber per què algú vol ser president d'una comunitat de la qual no li agrada la llengua pròpia de la seva gent ni la cultura pròpia de la seva gent, d'una comunitat de la qual no li agrada, en definitiva, la seva gent.

En tot cas, pensa la Sra. Consellera, que aquesta era la pregunta, iniciar el diàleg amb la comunitat educativa un cop coneguda la sentència referida al TIL del Tribunal Superior de Justícia, que vostè mateixa, en altres funcions, ja ha avançat que el Govern recorreria i que tanmateix el TIL seguiria vigent?

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Diputat, aquest govern actua en coherència amb els seus compromisos, com és l'aplicació del trilingüisme a través d'aquest tractament integrat de llengües, i actua, evidentment també, amb una continuïtat d'actuacions en la seva feina, és a dir, les actuacions no comencen aquesta setmana amb la meua feina com a consellera d'Educació, sinó que comencen el 2011 quan el Govern va prendre possessió, a causa d'aquest suport de la ciutadania, i va començar una actuació seguida amb un full de ruta marcat en matèria educativa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

Sra. Consellera, doni'm una sola raó per la qual els ciutadans hagin de complir les lleis, acatar les sentències dels tribunals, dels magistrats, si els seus representants polítics, aquells que haurien de ser d'una modèlica exemplaritat, s'han instal·lat en la desobediència als magistrats, en la burla a la justícia i en el desacatament permanent a les sentències.

Sra. Consellera, el seu cap li ha passat un os mal de rosegat, tres anys d'imposicions, d'arbitrarietats, de mentides, de manca de diàleg, de manca de voluntat de consens, de provocacions, greuges i ferides no seran fàcils de refer. Més que paraules es necessiten fets, no crec que li puguin exigir més que l'escenificació d'una derrota digna, perquè el món educatiu, docents, pares, mares, alumnes, sindicats i col·lectius, els han donat una lliçó de fermesa, de coherència, de coratge. Les ordres, quan són injustes, s'han d'afrontar. Doni, idè, el TIL per difunt, tanqui el dol i actuï amb seny, així mateix tant per al bé de la nostra societat com de la nostra docència li desig que pugui tancar el conflicte de la manera més sensata, justa i democràtica.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Consellera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies. Sr. Diputat. Què li anava a dir? Aquest govern, com li he dit en un principi, ha actuat sempre amb una continuïtat d'actuacions, es va dialogar durant aquests tres anys anteriors i es continua dialogant ara. Li vull recordar, per exemple, el pacte d'estabilitat d'interins que es va acordar; acords amb la concertada, i també li he de dir que, des del primer dia que vaig prendre possessió, el primer que vaig fer va ser posar-me en contacte amb les persones directament implicades en matèria educativa, perquè implicats hi estam tots, però hi ha una sèrie d'agents que tenen aquesta potestat i aquesta autoritat per poder negociar en aquesta matèria educativa.

Saben vostès que m'he reunit amb representants sindicals, saben vostès que m'he reunit amb representants dels pares i saben vostès que m'he reunit amb els directors, amb els professors de primària i de secundària. En aquesta mateixa línia continuarem, els he transmès que tenim clar quins són els nostres compromisos, que és aplicar el trilingüisme, perquè consideram, a més, que és bo i és positiu per als nostres nins i per al futur d'aquestes illes i els hem transmès, no obstant, que dins el marc d'aquest tractament integrat de llengües que aquest govern, amb responsabilitat de Govern com toca, està desplegant, estam oberts a continuar amb aquest diàleg, estam oberts a parlar i a dialogar amb tothom, però també estam oberts a negociar en el marc de les meses sectorials d'educació, que és on correspon, per intentar arribar a acords perquè l'aplicació d'aquests compromisos de Govern siguin el més viables per a tothom, i per ajudar, com correspon a aquest govern, a tota la ciutadania a aplicar aquests compromisos de govern.

Per tant, des del principi hem dialogat i des del principi hem continuat amb aquest full de ruta en matèria educativa, avui continuarem dialogant i continuarem amb aquest full de ruta perquè realment aquest és el nostre compromís amb tota la gent.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.5) Pregunta RGE núm. 8758/14, de l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a sentència sobre el TIL.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta RGE núm. 8758/14, relativa a sentència sobre el TIL, que formula la Sra. Cristina Rita i Larrucea del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, bon dia, senyors diputats i senyores diputades. Sra. Consellera d'Educació, en primer lloc voldria donar-li l'enhorabona pel càrrec, el mateix per al Sr. Lafuente, i desitjar-li molts d'encerts en la seva gestió, que no només és una qüestió de cortesia, sinó que és un desig de cor que els seus encerts puguin alleujar la caòtica situació del sistema educatiu de les Illes Balears la qual aquesta setmana s'ha vist encara més trasbalsat per les sentències del Tribunal Superior de Justícia i els seus derivats, les interlocutòries que suspenien cautelarment la seva aplicació.

Voldríem saber quina valoració fa vostè d'aquests fets.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern, Sra. Consellera pot respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada, miri, al Govern de les Illes Balears -com hem dit en altres ocasions- no valoram les sentències, les respectam, encara que no les puguem compartir i per tant i tenint en compte que dins la tramitació judicial aquestes sentències no són fermes, hi ha la possibilitat d'interposar recurs, en aquests moments s'està preparant aquesta tramitació o aquesta preparació d'aquest recurs per part de l'Advocacia de la comunitat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada, té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Idò deuen ser els únics que no les han valorades. De totes maneres li voldria dir que som conscients, aquest grup, que no respon qui hauria de donar les respostes, les respostes no a nosaltres, que també, sinó sobretot als centres i als pares i mares de l'alumnat que aquest dilluns no sabien quin projecte havien d'aplicar.

Aquí, per tant, hi ha uns responsables més enllà de vostès. Vostè haurà de demostrar a més que no s'ha fet simplement un canvi de cares, perquè no trobaven ningú que es volgués fer càrrec del "Tiltànic", pensam que a vostè l'han posada per pacificar el conflicte, però no tenim només un problema de conflicte, tenim un problema amb lletres majúscules de projecte i de projecte educatiu que s'ha demostrat inexistent més enllà de la pura ideologia partidista. I tenim un problema de gestió educativa absolutament caòtica, i aquí voldria donar les gràcies als professionals que són els que fan que dia a dia funcioni mínimament l'educació, el sistema educatiu, perquè tota la resta ara mateix és com un joc de cartes que s'ensorra.

La justícia els ha declarat nul del decret TIL i ha suspès cautelarment la seva aplicació, mentre vostès no donen instruccions clares als centres, fins i tot han dit que una suspensió cautelar no impedeix que es continuï aplicant el TIL, però que cada centre faci un poc el que trobi, l'autogestió.

Vostè ha apel·lat a la responsabilitat dels jutges, dels centres, dels pares i mares, de nosaltres, de tothom, i la seva responsabilitat? La responsabilitat del Govern, consellera, on és? Ara mateix el TIL està anul·lat i la seva aplicació suspesa cautelarment, tenen deu dies, a més, perquè es publiqui al BOIB i per exercir, per tant, la seva responsabilitat i retirar-lo. Retirin vostès el TIL, per favor!

Aquí, en definitiva, el que hi ha és uns que han pensat que la majoria absoluta era impunitat absoluta i no és la primera vegada que passa i la justícia els ha aturat els peus..

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

Sra. Diputada, ha acabat el temps.

(Alguns aplaudiments)

Sra. Consellera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, evidentment aquest govern valora l'esforç que fan els professors, els docents; valora l'esforç que fan els centres i valora l'esforç que fan els pares i els fills perquè els canvis no són fàcils, els canvis són difícils, però se'ls ha de donar una oportunitat i són per millorar l'educació dels nostres nins. I en aquest sentit el trilingüisme i el Decret integrat de llengües permet aquest canvi que millorarà l'educació dels nostres nins.

Per altra banda, li he de dir en relació amb les sentències i en relació amb la providència que vostè ens comenta que aquest govern no ha rebut la notificació d'aquesta providència, que, no obstant això, sí que li puc anticipar que preparam el recurs davant les sentències, que finalitza demà el termini, i que demanarem, per part de l'Advocacia de la comunitat, perquè així se'ns ha assessorat jurídicament per part de l'Advocacia, que s'aixequi la suspensió mentre es tramita el recurs, precisament perquè aquest govern és coherent, perquè aquest govern vol l'interès general i no vol perjudicar aquells que més s'han esforçat per començar aquest curs amb un projecte que es va iniciar l'any passat, com són els docents, els nins i els pares.

Per altra banda, també li he de dir que mentre es tramita aquest recurs i en base a l'autonomia que vostè deia que nosaltres establím de forma arbitrària o que establím de manera insegura, no és cert, l'autonomia ve establerta a la normativa bàsica estatal per als centres i a partir d'aquí cada comunitat autònoma desenvolupa el seu projecte educatiu, el seu model educatiu dins aquest marc bàsic que estableix -com deuen saber vostès- aquesta normativa bàsica. I en base a això..., per això

s'apel·la a la responsabilitat dels centres, es diu als centres que tenen un projecte aprovat que poden continuar aplicant-lo per l'interès general i en benefici dels nins, i als que no el tenen que se'ls ajudarà el màxim possible perquè el puguin elaborar, perquè aquest govern és coherent amb el seu compromís, perquè aquest govern és coherent amb la línia d'actuació que ha seguit i aquest govern és responsable perquè el que vol és l'interès general de tots els ciutadans.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 8759/14, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a llei d'avortament.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sisena pregunta RGE núm. 8759/14, relativa a llei de l'avortament, que formula la Sra. Conxa Obrador i Guzman del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller de Salut, quina valoració fa de la retirada de l'avantprojecte de llei de l'avortament?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada, com ja li he expressat aquí en aquesta cambra en contestació a pregunta oral o a interpellacions que he tengut quasi, quasi monogràfiques, malgrat que la interpellació tenia un títol bastant més genèric, ja he manifestat quina és la postura i a més he manifestat quina era la necessitat de modificar aquesta llei, per exemple l'article que feia referència a la qüestió de les menors que és un tema que encara està pendent de tancar-se.

Per tant, també és vera que vaig manifestar la necessitat d'escoltar els professionals sanitaris i associacions de pares d'afectats perquè es vessin tots els avanços que hi ha hagut. El president del Govern d'Espanya la setmana passada va decidir retirar aquest avantprojecte de llei. Per tant, el que s'ha fet ha estat seguir les passes que ja s'havien manifestat a nivell del Govern d'Espanya mesos enrere i s'ha decidit la retirada d'aquest avantprojecte.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sr. Conseller, miri la seva valoració no té cap tipus de credibilitat, no és creïble, no és creïble perquè vostès ni coneixen ni practiquen la cultura del consens, ni dins el seu partit ni fora, ni a Madrid ni aquí. A la nostra comunitat han cercat vostès qualque consens en educació, amb el professorat, amb els sindicats? Han demanat l'opinió en matèria lingüística a la Universitat de les Illes Balears? Sembla que no. Escoltant el president Bauzá està ben clar que vostès no cerquen el consens, són els tribunals els que han dit que vostès no escolten ningú.

Tampoc el ministre Gallardón va cercar cap consens. La contrareforma de la llei de l'avortament que va promoure responia únicament a la pressió de col·lectius antiavortistes; responia al dictat de la Conferència Episcopal i de l'Opus Dei. Amb la llei Gallardón les creences d'aquesta minoria es volien imposar per llei a tota la societat, una imposició ideològica que va provocar un rebuig generalitzat, s'hi oposaren els col·lectius de dones i els professionals sanitaris que no varen ser escoltats pel Partit Popular, ni tan sols es varen tenir en compte les veus discrepants del seu mateix partit que eren moltes, ningú no va cercar consens fins ara.

Miri, vostès han retirat la seva llei de l'avortament perquè les darreres dades demoscòpiques que maneja el Partit Popular confirmen una gran pèrdua de vots que posa en perill properes eleccions. Ha estat el pànic a la desfeta electoral el que ha provocat la retirada d'aquest projecte de llei.

Sap vostè què és el pitjor de tot? Que han utilitzat els drets i la llibertat de les dones com a moneda de canvi, drets per vots, sense escrúpols, en funció únicament dels seus interessos polítics.

No siguin cíncics, vostès no han canviat d'idees, vostès no fan més que esperar una millor conjuntura política per tornar imposar les seves idees minoritàries a tota la societat. Amb vostès els drets de les dones continuen amenaçats.

Ja els ho dic ara: el seguirem vigilant, seguirem lluitant sempre contra qualsevol intent de retallar els drets i les llibertats que a les dones ens han costat tant d'esforç aconseguir, amb els nostres drets ni es negocia ni es consensua, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Conseller per respondre.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Obrador, amb un tema tancat, amb un posicionament clar del Govern de l'Estat en el qual es retira, continuar vostè, perquè va fallar ja amb les previsions quan va dir que aquesta llei sortiria i s'aprovaria d'una determinada manera i tendria unes afectacions, s'ha retirat, i allò que ja va dir vostè fa mesos no s'ha produït, crec que hauria de tenir un poquet més de moderació a les intervencions que fa tan tancades. Fins i tot la credibilitat se la guanya amb cada una

de les intervencions, jo m'he referit a les intervencions del mes de febrer i del mes de març i d'un tema que ja està resolt i tancat. Vostè va errar en aquelles previsions i la credibilitat que té a dia d'avui, fins i tot havent de mesclar altres temes que res no tenen a veure amb l'avortament, el que demostra és la seva falta d'argumentació i continuar reincidint en aquest error.

Vostè sap que això és un tema que el Govern de l'Estat ja ha tancat. Vostè sap que li hagués agradat continuar fent política en aquesta qüestió, i jo consider que el que hem de fer els polítics és solucionar aquells temes...

(Remor de veus)

...perquè es millori la societat i no entrar en aquestes bregues de posicionaments radicals com el que vostè manifesta. Moltes gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 8762/14, de l'Hble. Diputat Sr. David Abril i Hervás, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a prospeccions petrolíferes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta, RGE núm. 8762/14, relativa a prospeccions petrolíferes, que formula el diputat Sr. David Abril i Hervás del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula Sr. Diputat.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bon dia a totes i a tots, bon dia, conseller. L'altre dia a la interpel·lació i les dues vegades que ha comparegut enguany per parlar del tema de les prospeccions vostè ha mantingut -i coincidim- que és un tema que s'ha d'abordar a nivell global i a nivell global vol dir sobretot a nivell europeu, ens va remetre a la visita i a les gestions que varen fer davant la Comissió Europea i particularment davant del comissari de Medi Ambient, ens sembla molt bé, voldríem saber si tots aquests mesos han fet feina també, han fet feina a nivell de parlament, perquè la cosa no ha estat aturada a Europa i si, malgrat encara no hi hagi els nous comissaris nomenats, tenen ja preparat un pla d'acció per treballar el tema, per dir no a les prospeccions a Europa. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Molt bé, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, primer de tot, com vostè sap, les competències en tots els temes relacionats amb les autoritzacions o denegacions de prospeccions petrolíferes estan en mans dels estats membres,

això per deixar clara la postura inicial de la qual partim. Però també és vera que nosaltres pensam que, dins la mar Mediterrània, val la pena que la Unió Europa hi intervingui més i fins i tot que hi pugui haver alguna avaluació d'impacte ambiental més global a nivell de la Unió Europea.

Per això vàrem estar amb l'excomissari ja de Medi Ambient, el Sr. Potocnik, dia 12 de febrer de 2014, i continuam fent feina pensant que, malgrat que Brussel·les no tenguí les competències, sí que hi té molt a dir.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Miri, conseller, jo el crec quan em diu que fan feina, que està preocupat i que s'ha de fer feina a nivell d'Europa, nosaltres ho tenim claríssim, però també li he de dir que trob que els seus no li fan molt de cas, i li diré per què.

No sé si veu aquest foto de fa un parell de dies a Eivissa, no?, que se la varen fer amb els seus joves, després que Maluenda els adoctrinàs i hi ha fins i tot el president dient que no a les prospeccions, fins i tot també en Euskadi, -un petit homenatge a la consellera, que ja no hi és. Sap qui falta en aquesta foto? La Sra. Estaràs, li sona? És una senyora que té alguna cosa a dir i a fer a Europa en el tema de les prospeccions.

El greu no és que no hi fos en aquesta foto d'Eivissa l'altre dia, el greu és que l'altre dia a Brussel·les hi havia les plataformes, col·lectius tant de Canàries com de Balears fent front comú, el mateix front comú que vostès no han volgut fer a nivell de comunitats, el mateix front polític al qual s'han negat perquè diuen que una cosa és una cosa i l'altra cosa és l'altra cosa, cosa que no és certa i la societat civil diu que no és certa, i varen aconseguir que 75 diputats, un 10% dels eurodiputats que hi ha a Brussel·les, firmassin un manifest contra les prospeccions. No hi era tampoc la Sra. Estaràs ni ningú del Partit Popular. Però sap què és més greu? Que aquesta gent, els de Balears i els de Canàries, dimecres havien d'anar a la Comissió de Peticions del Parlament Europeu, com la que tenim aquí, i qui és la vicepresident d'aquesta comissió? La Sra. Estaràs. I, sap què varen fer? Modificar l'ordre del dia i vetar que es pogués parlar de prospeccions, vetar, quan ja estava l'ordre del dia fet, canviar-lo perquè les peticions que hi anaven de Canàries anaven a qüestionar el paper o el futur paper del Sr. Cañete com a comissari d'Energia, un senyor que fa dues setmanes intentava vendre les seves accions d'empreses petrolíferes perquè a Brussel·les no li posassin problemes per ser comissari.

Li ho dic, vostè estarà molt preocupat, però els seus no li fan ni cas, ja que la varen enviar a un país on no hi ha acord d'extradició, la Sra. Estaràs, almanco que faci la seva feina, que faci feina per aquesta terra.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat, gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. Presidenta. Hem de reconèixer que almenys el Sr. Abril és graciós exposant els temes, amb la qual cosa això es pot fer un poc entretingut.

Home!, de veres, li ho dic de veres, Sr. David Abril, avui en dia dubtar de la feina que ha fet la Sra. Estaràs precisament per defensar l'oposició de Balears a les prospeccions petrolíferes és no estar dins la realitat.

Dia 12 de febrer del 2014, es va aconseguir una reunió amb el comissari europeu Sr. Potocnik, qui la va aconseguir va ser l'eurodiputada Rosa Estaràs, ella, i en pot donar constància el president del Consell d'Eivissa, perquè va venir, el president del Consell de Formentera també en pot donar constància. Per tant, d'acord, això però..., no dubtem de la postura que ha adoptat la nostra eurodiputada, perquè precisament ha estat l'única que s'ha banyat en aquest tema a Brussel·les en contra de les prospeccions a les Illes Balears, i he dit l'única, perquè n'hi va haver una altra que va venir però només va venir a fer una entrevista amb IB3, no va venir a la reunió a defensar la postura de les Illes Balears en contra de les prospeccions.

Per tant, què farem nosaltres? Evidentment, vostè sap que estam ara encara en un procés de conformació de tota la Comissió Europea i la nostra intenció és continuar dins aquesta batalla, sense perdre de vista que a mig i a curt termini la batalla la tenim dins els estats membres, per tant, dins el nostre entorn de Madrid, i aquí és on nosaltres seguim postulant-nos en contra de les prospeccions. Ho fem cada vegada que fa falta, per tant la darrera ha estat aquesta. La veritat és que no hi havia la Sra. Estaràs, Sr. David Abril, jo tampoc no hi era, eh?, però el fet que jo no surti a aquesta fotografia no vol dir que no estigui en contra de les prospeccions. Per tant, era a un altre lloc fent feina, igual que supòs que hi era la Sra. Estaràs, i el president, que és el que ens representa a tots era on ha de ser i on ha estat sempre des d'un primer moment, que ha estat el que més clar s'ha posicionat en tots aquests temes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 8749/14, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a creació de places per a persones amb discapacitat per part del Govern de les Illes Balears i el Consell de Mallorca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE núm. 8749/14, relativa a creació de places per a persones amb discapacitat per part del Govern de les Illes Balears i el Consell de Mallorca, que formula la Sra. Margarita Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Crec que tots coincidirem que un dels moments més difícils d'aquesta legislatura és quan fora d'aquesta cambra es manifestaven els representants i familiars de les persones amb discapacitat que demanaven, amb tota la raó al Govern, just acabat d'arribar, que els pagués les subvencions, els concerts i els ajuts que havien deixat de cobrar mesos abans de les eleccions. I això és herència, més de 10 milions d'euros de deute en herència dels que ara parlen de desigualtat i de justícia social, una herència que recordarem perquè mai no es torni a repetir; un deute enorme a la comunitat i una situació de desemparament d'entitats socials, sanitàries i proveïdors, no sols no cobraven, sinó que els havien enganat amb promeses que no podien complir. La gran estafa social del Govern del pacte.

Per això, era molt difícil imaginar en aquells moments que el Govern del Partit Popular seria capaç de donar la volta a la situació i que passat l'equador de la legislatura la situació de les entitats de persones amb discapacitat hagués millorat de manera substancial. No tan sols no s'han complert els presagis de l'esquerra, sinó que els esforços del Govern que considerà des d'un principi l'àmbit de la discapacitat com a prioritari per actualitzar els comptes aconseguiríem posar fi a una situació injusta. No obstant això, l'Administració no es pot conformar a no deure doblers a les entitats, això s'hauria de donar per suposat.

Per això, aquest govern del Partit Popular ha apostat per millorar i facilita la tasca d'aquestes associacions i millorar el servei que ofereixen al col·lectiu i a les famílies. Això només s'aconsegueix escoltant les demandes i treballant per donar-hi resposta. Per això aquest govern ha millorat tots els programes, com ara un increment notable en el Pla de prestacions bàsiques, la renda mínima d'inserció, el pressupost per a dependència, etc. I per això, recentment, el president del Govern i la presidenta del consell de Mallorca han anunciat la creació de places per a persones amb discapacitat.

Per això, Sra. Consellera, la volem felicitar des del Grup Popular, per la seva tasca de fets i no paraules, de compromís i no promeses i de responsabilitat i li volem demanar en què consisteix aquesta creació de places entre govern i consell.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern, Sra. Consellera, per respondre.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias, presidenta. Muchas gracias, diputada. Es cierto que una de las primeras prioridades que se planteó este gobierno es la de liquidar la deuda con las entidades sociales. Como bien decía la diputada, más de 10 millones de euros que tenían totalmente ahogadas a estas entidades. Los que hablan de que se no se escucha, de que no se tienen reuniones, de que no se consensua, creo que no son conscientes de la cantidad de reuniones que tuvo el presidente, el que antes era tesorero y ahora es conseller de Hacienda, con todas estas entidades, y llegaron al firme compromiso que una de las primeras actuaciones sería pagar esa deuda. Y así se hizo, se pagó la deuda de más de 10 millones de euros que había dejado el anterior gobierno.

Pero es evidente que como siempre el Gobierno no quedó satisfecho; no solamente había que liquidar esta deuda con las entidades sino que también era necesaria la creación de nuevas plazas que no se creaban desde el año 2010. Es por eso que en el presupuesto que se tramitó a finales del año pasado para este año 2014 se presupuestó ya un aumento de un 24% más para la creación de nuevas plazas de discapacidad. Este aumento presupuestario ha supuesto que con la colaboración del Consell de Mallorca, que es quien gestiona las plazas de discapacidad en la isla de Mallorca, se hayan podido crear 413 nuevas plazas para este año 2014, con una inversión de 4,7 millones de euros, de los cuales 3,5 millones los pone el Gobierno. Estas 413 plazas han supuesto para Mallorca 27 nuevas plazas de residencia, 10 de residencia con centro de día, 58 de centro de día, 39 de vivienda tutelada, 228 plazas para centros ocupacionales, que eran las más demandadas, 31 de vivienda autónoma y 20 de atención especializada.

Pero además no solamente hemos creado estas nuevas plazas, sino que hemos atendido otra de las demandas del sector, que era que la financiación estuviese en la administración que era competente para la gestión. Para ellos es evidente que una mayor flexibilidad, una mayor capacidad de gestión, también les suponía una menor burocracia, y es por eso que este año también se ha aprobado la Ley de financiación, en la que el presupuesto para discapacidad va directamente a los consells, y no solamente pueden gestionar la competencia sino que son autónomos en su financiación. No solamente esto, también se les escuchó: modificamos la Ley de servicios sociales para permitir el concierto social.

Así que aquellos que dicen que este gobierno no escucha creo que tienen sobrados ejemplos para ver que no es así, y es evidente que seguimos sin conformarnos con esto y seguiremos atendiendo a este colectivo para mejorar sus demandas y las necesidades de todos ellos.

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

I.9) Pregunta RGE núm. 8751/14, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora de la qualitat de l'atenció que ofereix el Projecte Ariadna.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta, RGE 8751/14, relativa a millora de la qualitat de l'atenció que ofereix el projecte Ariadna, que formula la diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. La violencia de género es sin duda uno de los grandes males contra el que todos deberíamos unirnos y trabajar juntos. En este sentido no debemos dejar de incidir en la importancia de fomentar la denuncia contra el agresor por parte de la mujer maltratada como paso fundamental para poder ayudarla a superar este terrible problema, que en lo que llevamos de año por desgracia ya supone que tengamos tres víctimas en Baleares.

Pero por otro lado no podemos obviar el trabajo que se debe realizar, y de hecho se realiza, desde las administraciones públicas para ayudar a las mujeres que padecen o han padecido violencia de género. En este sentido es fundamental que estas mujeres cuenten con el apoyo de las instituciones y tengan a su disposición los servicios públicos necesarios para salir adelante ante la dramática situación que han padecido. Uno de los servicios, sin duda, más importantes en esta comunidad es la red de casas de acogida para mujeres víctimas de violencia de género de las Islas Baleares, que el año pasado atendió a 151 mujeres i 150 menores; el 84% de estas mujeres entró tras haber padecido un maltrato físico y psicológico, y casi el 50% tenía entre 31 y 40 años; además el 54% de las usuarias era desempleada en el momento de ingresar en el casal.

En este sentido el pasado 2 de septiembre el Instituto Balear de la *Dona*, junto con la Conselleria de Familia y Servicios Sociales, y el Instituto Balear de la Vivienda, de la Conselleria de Agricultura, Medio Ambiente y Territorio, presentaron el proyecto Ariadna, un nuevo modelo de gestión para las mujeres víctimas de violencia de género que necesitan ser acogidas, así como sus hijas e hijos, que integran también un nuevo casal. Con este motivo, Sra. Consellera, ¿cómo mejora el proyecto Ariadna del Instituto Balear de la *Dona* la calidad de atención prestada a sus usuarias?

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias, presidenta. Muchas gracias, diputada. Es cierto, como bien ha dicho, que el Gobierno ha puesto en marcha recientemente el proyecto Ariadna, que consiste en un centro de recuperación integral para mujeres que han sufrido violencia de género. En este sentido quiero destacar al colaboración, que evidentemente sin ella no hubiésemos podido llevar a cabo este proyecto, del Instituto Balear de la Vivienda, del IBAVI, que gracias a la cesión de unos pisos pues hemos podido hacer posible este nuevo proyecto.

Este proyecto consiste en la unificación de dos de las casas de acogida que teníamos en la isla de Mallorca, que no son las únicas, pero dos de estas casas de acogida, y supone para empezar un incremento de 157 plazas a 166 nuevas plazas de acogida. Pero lo más importante no es solamente que evidentemente es un centro que mejora las instalaciones, que es un centro que permite dar una atención mucho más profesionalizada, ya que se juntan dos equipos y entonces los roles de los profesionales se pueden dedicar a lo que realmente deben dedicarse; que no solamente se pueden crear nuevas plazas, con lo cual podemos atender a más mujeres; lo más importante es el cambio, el cambio de modelo, como usted comentaba, de la intervención social, un cambio de modelo que pasa porque a todas estas personas que pasen por este centro de recuperación integral, porque lo que queremos es que estas mujeres vuelvan a tener esa autonomía, vuelvan a tener esa libertad para poder enfrentarse a la sociedad, se les hace un programa de atención individual, un programa de atención individual en el que se cuenta con ellas. Es un programa centrado en la persona, que es lo que necesita esa mujer para realmente volver a ser autónoma, para volver a ser libre.

Y es evidente que un equipo multidisciplinar de 15 profesionales se centra única y exclusivamente en cada una de ellas. Pero también este proyecto permite, por la estructura del edificio, que haya tres servicios diferentes dentro de la misma estructura: el de primera acogida, el de media estancia y el de pisos tutelados; de esta forma estas mujeres pueden pasar por todo el proceso sin necesidad de ir cambiando de un sitio a otro, con lo cual ellas se pueden sentir más seguras y mucho más protegidas. También es evidente que a estas mujeres se les da esta seguridad y protección las 24 horas, así como la acogida temporal. Se les puede informar y se les proporcionan todos los medios básicos para su normalización social a través de las áreas de atención social, educativa, psicológica; se estimula y se promueve su autonomía personal, y sobre todo se hace un trabajo muy importante en la inserción laboral de estas mujeres, porque es evidente que es el primer paso para que vuelvan a ser autónomas, con lo cual creemos que con este nuevo proyecto, pionero en toda España, se ha mejorado la atención a todas las mujeres que son víctimas de violencia de género.

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

I.10) Pregunta RGE núm. 8752/14, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a funcionament dels serveis de telefonia a l'illa de Formentera durant la temporada turística.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta, RGE 8752/14, relativa a funcionament del servei de telefonia a l'illa de Formentera durant la temporada turística, que formula el diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, si feim un poc de memòria recordarem que l'any passat es varen donar dos talls a la línia telefònica de la companyia Movistar perquè diverses embarcacions varen tallar aquest cable que connecta l'illa de Formentera amb l'illa d'Eivissa. Els problemes que es varen generar, recordem-ho, varen ser abundants, no tan sols que quasi 2.400 línies varen quedar inutilitzades sinó que, a més d'això, es varen tallar les connexions de dades en via ràpida per dispositius mòbils 3G.

Posem-nos en situació del que representa a l'illa de Formentera la temporada turística, i que aquest cable de fibra òptica es talli. Representa no tan sols que les línies es tallin, sinó que no es poden fer reserves *on line* per a tot el que representen els hotels i les estades turístiques a l'illa d'Eivissa; no es pot pagar cap servei als comerços amb targeta de crèdit, tampoc a les benzineres, perquè aquest servei té una connexió telefònica necessària perquè funcionin. No funcionen els sistemes de dades, a més dels problemes que es poden generar als serveis públics, com és ara l'Hospital de Formentera. Tot junt, un caos en les comunicacions, perquè per dues vegades dues embarcacions de considerable mida van tirar la seva àncora allà on no tocava, i tota l'illa va perdre un servei que avui en dia es fa essencial.

La bona notícia que tenim enguany és que precisament no hi ha cap notícia d'aquest tipus. No s'han tallat les comunicacions a l'illa de Formentera, i és per aquest motiu que voldríem conèixer quina és la valoració que fa el Govern del funcionament dels serveis de telefonia a l'illa de Formentera durant la temporada turística i quines accions s'han duit a terme per part de l'administració.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta, Sr. Diputado, cierto. El pasado verano tuvimos dos incidentes, o hubo dos incidentes en el enlace, en la fibra óptica que enlazaba servicios de telecomunicación entre Ibiza y Formentera, con dos sucesivos cortes importantes que de alguna forma paralizaron el ámbito de las telecomunicaciones

a la isla de Formentera. Esto pasó en temporada estival y por tanto se tuvieron que tomar decisiones durante la temporada para después tomar decisiones definitivas.

Las soluciones iniciales que se tomaron fueron, una, que de alguna forma la empresa de telecomunicaciones que da el suministro trabajó sobre una zona de balizamiento para intentar que estas embarcaciones no llegaran a la zona de máximo riesgo y cortaran el cable; dos, que una embarcación de alguna forma recorriera esta zona de balizamiento para si alguna embarcación la pasaba avisarles; y una tercera, empezar a trabajar sobre una zona de exclusión que intentara que este hecho no se volviera a dar. Además, además, se les pidió que hicieran un sistema de *backup* por radio, para que, si existiera este corte, pudiera haber servicios a través de este sistema de *backup*.

Mire, el resultado fue que pudimos mantener la temporada, pero sabíamos que teníamos que empezar a trabajar. ¿Y quién tenía que trabajar?, evidentemente Capitanía Marítima; el Consell de Ibiza, que de alguna forma tenía que ayudarnos y trabajar en ese proceso; el Consell de Formentera y todo el Gobierno. Las decisiones fueron trabajadas y se tomó una muy importante, que fue marcar una zona de exclusión en la zona más peligrosa y donde había más riesgo. Esta zona de exclusión, además, no debería impedir el ámbito turístico, la actividad turística que esa zona estaba teniendo, porque no teníamos que hacer incompatibles ambas situaciones.

¿Qué ha ocurrido esta temporada? Pues que esta temporada no ha habido cortes, hay que agradecer al Consell de Formentera el trabajo que hizo con su sector y el trabajo que hizo en esta mesa; al Consell de Ibiza y al Consell de Formentera de nuevo reitero, y por supuesto, por supuesto, su presidente, presidente, que usted estuvo trabajando mucho tiempo para que esto llegáramos a una solución y que Formentera no quedara desconectada. Por tanto, una vez más, trabajando entre instituciones, tomando decisiones, abordando los problemas desde el inicio, se resuelven y se evitan males mayores.

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

I.11) Pregunta RGE núm. 8753/14, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Premi de qualitat i innovació en la gestió pública.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta, RGE 8753/14, relativa a premi de qualitat i innovació a la gestió pública, que formula el diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, en primer lloc voldria donar-li la benvinguda a aquesta cambra i a l'activitat parlamentària, desitjant-li bona feina i molts d'encerts en aquesta nova responsabilitat, i aprofitar per posar-me, per posar-nos, a la seva disposició. I en segon lloc no puc deixar passar aquesta ocasió, aquesta oportunitat, per reconèixer la impecable vocació de servei públic i l'entregada defensa de l'interès general de la seva predecessora, la consellera Núria Riera, i per animar-la des d'aquí a continuar defensant amb veritable sentit d'estat un model educatiu trilingüe a les Illes Balears.

I dit això em centraré a la pregunta. L'Agència d'Avaluació i Qualitat és un organisme públic regulat per llei, per la Llei 28/2006, d'agències estatals per a la millora dels serveis públics. Es tracta de la primera agència creada per llei d'acord amb un model de gestió pública en la línia dels principis de governança de la Unió Europea: responsabilitat, eficiència, participació, obertura i coherència. L'agència té com a missió la promoció, l'avaluació i l'anàlisi d'impacte de polítiques i programes públics, així com l'impuls d'una gestió de la qualitat de serveis per afavorir l'ús racional dels recursos i la rendició de comptes a la ciutadania.

El passat dia 24 de juliol de l'any 2014 el butlletí oficial publicava la proposta de l'Agència per a la concessió de premis a la qualitat i la innovació en la gestió pública. Recentment hem conegut, Sr. Conseller, que ha estat precisament la Conselleria d'Administracions Públiques del Govern de les Illes Balears l'administració guardonada amb aquesta distinció, circumstància que jo i el meu grup evidentment celebrem. Sens dubte l'Agència Avaluadora ha atorgat aquest reconeixement valorant la qualitat, sobretot la qualitat, de la resposta de la nostra administració, entre altres coses. Però, Sr. Conseller, ens podria explicar amb detall quins han estat els motius d'aquesta concessió?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Juan Manuel Lafuente i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, l'AEBAL concedeix des de l'any 2006 els premis de qualitat i innovació a la gestió pública. L'auditoria tècnica de recursos humans de l'Administració de la CAIB, la primera que es fa mai en aquest país, rep l'any 2013 el premi a la qualitat i a la innovació de la gestió pública.

Així aquesta entitat estatal, de reconegut prestigi, premiava el treball intern d'una administració autonòmica, innovador, rigorós i necessari. De fet altres comunitats autònomes com La Rioja o la comunitat valenciana han vingut a veure com vàrem fer aquesta feina; també l'ha feta l'Ajuntament de Palma, plantejant la possibilitat d'aplicar el mateix model o almenys per agafar idees d'aquest model. Aquesta auditoria tècnica va

consistir en un anàlisi exhaustiva de tots els llocs de feina de l'administració, la seva càrrega de treball i com estava conformat cada departament. Va servir per posar damunt la taula una possibilitat de redistribució i optimització dels recursos humans per tal de ser més efectius.

Aquest govern del Partit Popular ha fet una feina molt important en aquests darrers tres anys de reforma de l'administració. Dins la reestructuració administrativa a nivell intern la primera passa va ser l'eliminació del 40% de llocs de feina de serveis generals del catàleg, llocs de feina virtuals, que no tenien dotació econòmica i no estaven ocupats, però que formaven part del catàleg que hi havia, i l'administració mateixa estava sobredimensionada.

L'auditoria, motiu del premi, fou la segona passa de la reestructuració. Quan l'auditoria va estar feta vàrem procedir a fer el concurs de trasllats, amb una oferta de 867 places, un concurs que va donar l'oportunitat als funcionaris de carrera de promocionar-se dins l'administració; feia quatre anys que no es convocava cap concurs, i van participar més de la meitat dels funcionaris que podien participar en aquesta convocatòria de promoció interna, la qual cosa demostra l'interès per part dels funcionaris en la mateixa.

I finalment el Decret Llei de mobilitat interadministrativa, per tenir un instrument que si hi ha moments concrets d'excés de feina es puguin cobrir amb altres funcionaris de manera temporal...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, conseller. Gràcies.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Juan Manuel Lafuente i Mir):

Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 8760/14, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts generals de l'Estat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta, RGE 8760/14, relativa a pressuposts generals de l'Estat, que formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia. L'any passat els pressuposts generals de l'Estat per a Balears varen rebre qualificatius com vergonya, càstig, injustos i inacceptables pel nostres ciutadans, i eren els pressuposts del ridícul que representa el Sr. Bauzá.

Enguany ja sabem que el sostre de despesa baixa un 3,2%, que és una mala notícia. Avui capvespre coneixerem el projecte de pressuposts, i vostè, Sr. Conseller, ja deu saber coses. Per això li demanam, Sr. Conseller, si els pressuposts generals de l'Estat per a l'any que ve milloraran el finançament de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Thomàs. Jo crec que sí, si més no perquè gràcies a l'esforç dels ciutadans de les Illes Balears i les polítiques també del Govern de les Illes Balears estam en creixement econòmic, i fruit del creixement econòmic això suposarà 93 milions d'euros més derivats del finançament de comunitats autònomes, que es reflectiran en els pressuposts generals de l'Estat; i si més no també perquè, també fruit de les polítiques de coordinació de l'endeutament per part del Govern central, als pressuposts de la comunitat autònoma del 2015 tendrem un estalvi de 60 milions d'euros en interessos que podrem dedicar a altres polítiques.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Sr. Conseller, això no és millorar el finançament de la comunitat autònoma ni millorar els pressuposts de la comunitat autònoma.

Ens trobam a l'actualitat a la cua d'inversions de l'Estat i desgraciadament el nostre finançament, des que governa el Sr. Bauzá, és decebedor, en tres anys la reducció ha estat impressionant, d'un 80%. L'any 2011 varen arribar 451 milions, en inversions per a àrees ministerials i inversions estatutàries; l'any 12, 143; l'any 13, 78, i enguany 74. Han passat de 451 milions a 74, perquè això de les depuradores n'hi ha prou a veure la resposta del ministeri que els diu, literalment, mentiders.

Així, utilitzant el símil del Sr. President, han demostrat que són mals alumnes, no fan els deures i que només van de passeig a Madrid. Sap què hagués succeït si el seu govern hagués aconseguit la mateixa quantitat que a l'any 2011? Doncs, entre aquests tres anys haguessin arribat 1.057 milions d'euros més a les Illes Balears.

Ara sabem que un dels seus objectius és vulnerar l'Estatut d'Autonomia, ho han fet amb inversions estatutàries, amb el REB i amb el nou sistema de finançament, un objectiu que Bauzá no ha aconseguit perquè el Sr. Rajoy li ha dit literalment: *cállate*. Quatre conceptes que mereixen un zero, i ara que coneixerem les dades del 2015, Sr. Conseller, el repte és que arribin als 451 milions de l'any 2011, si no ho aconsegueixen és ben hora que se'n vagin a ca seva.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Thomàs, consti, ja ha quedat reflectit a l'acta d'aquest *Diari de Sessions* que és vostè qui parla del passat, que és vostè qui ens parla avui de l'any 2011, que és vostè qui parla, i em permetrà la metàfora dels dies de vi i roses del seu govern, perquè vostès s'entesten a defensar el seu passat, i per tant és molt complicat defensant el seu passat governar el futur, no són 451 milions d'euros a l'any 2011, la inversió territorialitzada de l'Estat eren 183 milions a l'any 2011.

Però s'entesta a defensar el passat i proposar per als ciutadans de les Illes Balears les mateixes polítiques del passat; s'entesta a proposar-los que deixem 327 milions d'euros de factures impagades als calaixos del Servei de Salut; s'entesta a proposar-los que destinem 190 milions d'euros del conveni de carreteres de l'illa de Mallorca a despesa corrent, segurament perquè el Sr. Antich li devia a la Sra. Armengol 220 milions d'euros al Consell de Mallorca a l'any 2011.

(*Remor de veus*)

I s'entesta a proposar als ciutadans de les Illes Balears les mateixes polítiques tributàries del passat i implantar novament l'ecotaxa, incrementar els impostos i l'IRPF, precisament ara que necessitam estimular el consum...

(*Remor de veus*)

... que necessitam estimular el consum per retornar al creixement.

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor, (...)

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Però, Sr. Thomàs, jo li vull dir que vostè es perd un petit detall, un petit detall només, perquè, contra tot el que vostè proposa que són polítiques del passat, la majoria dels ciutadans de les Illes Balears ja es varen pronunciar el maig del 2011.

(*Remor de veus i alguns aplaudiments*)

I.13) Pregunta RGE núm. 8746/14, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a instruments de gestió portuària impulsats recentment per Ports de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta, RGE núm. 8746/14, relativa a instruments de gestió portuària impulsats recentment per Ports de les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre. Té la paraula Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidenta. Parte sustancial de la actividad náutica son las instalaciones portuarias y marítimas, nuestra administración autonómica, Ports IB, tiene 42 instalaciones portuarias de titularidad pública, de éstas, 13 están gestionadas directamente y 29 tienen una gestión indirecta.

Conscientes de su importancia, en esta legislatura es continuo el trabajo realizado en relación con las instalaciones portuarias y marítimas, citaré la reciente reforma de la Ley autonómica de puertos y sus modificaciones, los convenios de colaboración con ayuntamientos donde éstas se encuentran, las actuaciones respecto al abandono de embarcaciones y la subasta pública, la reordenación de instalaciones y la regularización de amarres, la regularización de fondeos en zonas portuarias y colindantes, las actuaciones de mejora, mantenimiento y remodelación de estas instalaciones, entre otras medidas.

En esta línea de mejora continúa de la gestión portuaria, emprendida por este *govern*, a diferencia clara del anterior, desde Ports IB se han impulsado recientemente para los puertos de gestión directa dos instrumentos importantes apostando por las nuevas tecnologías: la plataforma de reserva de amarres *on line* de Ports IB y la nueva tarjeta para la botadura de embarcaciones en rampa.

Respecto a la plataforma telemática de reserva de amarres, nuestra comunidad fue pionera en ello, ésta se actualizó en el 2011 y ha sido recientemente impulsada. Respecto a la nueva tarjeta, que fue presentada en el último Salón Náutico Internacional de Palma de Mallorca, es de carácter universal y con una tarifa plana para todo el año, universalizando el servicio náutico para que todos los ciudadanos puedan disfrutar de actividades en el mar, tratándose, como se manifiesta, de un servicio próximo, económico y fiable. Además, este nuevo sistema convive, lógicamente, con el anterior, que consiste en pagar cada vez que se utiliza una rampa.

Así, Sr. Conseller de Turisme y Deporte, es importante conocer los resultados concretos de estas auténticas medidas de calado, impulsadas recientemente. Por ello, le formulo la siguiente pregunta: ¿qué resultados están dando los instrumentos de gestión portuaria impulsados recientemente por el ente Ports de les Illes Balears? Gracias, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern, per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, com vostè diu, les dues accions a les quals recentment hem donat impuls són la reserva *on line* i la targeta de varada d'embarcacions.

Pel que fa la plataforma de reserva *on line*, ja estan vinculats un total de 143 amarraments dels ports autonòmics, amb eslores de 8 a 15 metres, i permet realitzar la reserva de forma anticipada i efectuar-ne el pagament. En total, avui hi ha aproximadament més de 3.200 associats i usuaris a aquesta reserva *on line*. L'anticipació mínima per fer la reserva és d'un a dos dies i el període màxim d'estada és de cinc dies. L'any 2013 es varen fer 1.600 reserves, enguany han estat disponibles 20 amarraments a Sant Antoni, 27 a Ciutadella, 6 a Fornells, 25 a Portocolom, 18 a la Colònia de Sant Jordi, 10 a Pollença, 8 a Sóller, 7 a Cala Figuera, 6 a Cala Bona, 6 a Portocristo, 6 Andratx i 4 a Cala Rajada. I el nombre de reserves ha estat de més de 2.500, la qual cosa suposa un increment del 58% respecte de l'any 2013.

Pel que fa a la targeta de varada d'embarcacions, permet utilitzar les 15 rampes dels ports autonòmics per a totes les embarcacions existents en els ports de gestió directa, ubicades a la Colònia de Sant Jordi, el Coto, el Mollet de S'Estanyol, Port de Cala Figuera, Portopetro, Portocolom, Cala Bona, Cala Rajada, Es Barcarès, Port de Pollença, Port de Sóller, Port d'Andratx, Port de Valldemossa, Sant Elm, Ciutadella i Fornells. El cost d'aquesta targeta és d'una tarifa plana de 50 euros i es pot utilitzar a la totalitat de les rampes. Aquesta nova targeta aproxima l'activitat de la náutica d'oci a la població i beneficia els usuaris d'embarcacions de remolc que no disposen d'un amarrament i que poden accedir amb l'embarcació a la mar i per tant utilitzar aquestes rampes.

Aquesta mesura ha estat un èxit i, amb tant sols quatre mesos que du en marxa, s'han pogut adquirir més de 200 targetes. I la recaptació es fa servir per fer el control de les rampes i per mantenir-les. Per tant, aquestes dues accions crec que han tengut resultats més que positius. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.14) Pregunta RGE núm. 8748/14, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a extensió del gas natural a les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE núm. 8748/14, relativa a extensió del gas natural a les Illes Balears, que formula la diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. En primer lloc, donar la benvinguda al Sr. Lafuente, com a nou conseller, i desitjar-li tota classe d'èxits.

Durant tota aquesta legislatura el Govern del Partit Popular ha liderat les actuacions per donar resposta al canvi climàtic a Balears, reduir la dependència energètica i disminuir l'ús dels combustibles fòssils. Entre aquestes iniciatives vull assenyalar l'aprovació del primer pla d'energies renovables i eficiència energètica que constitueix el full de ruta per disminuir l'efecte hivernacle, abaratir el cost de l'energia i donar un impuls decidit a la biomassa.

En aquest marc, també hem de destacar l'aprovació per part del Govern d'Espanya, i d'acord amb els criteris fixats pel Govern de la nostra comunitat, del primer règim d'energies renovables de Balears. Iniciatives que faciliten i ajuden a la implantació de noves instal·lacions edíliques i fotovoltaïques.

A la vegada, el Govern del Partit Popular ha fet una aposta molt clara i decidida a favor del gas natural a les Balears, amb una gestió política que des del primer dia ha anat encaminada a estendre i garantir el subministrament d'aquest combustible a totes les Illes. El Govern ha promogut noves infraestructures per fer arribar el gas natural i beneficiar les famílies i les empreses, perquè és una font d'energia molt més econòmica i amb un menor impacte contaminant.

Per tant, Sr. Conseller, quina és la valoració que fa el Govern per estendre el gas natural a les Illes Balears?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Sra. Diputada, yo creo que el acto de reflexión sobre el modelo energético que desde el primer día este *govern* puso en marcha el president, es muy importante en un día como hoy; es decir, este marco y este plan energético tenía cuatro actuaciones bastante claras: un modelo de implantar, por fin, energías renovables, y para eso necesitábamos un régimen especial que diferenciara a Baleares con el resto de las comunidades de la península. Baleares y Canarias hoy tienen un modelo distinto en el ámbito de energías renovables y se va a desarrollar todo el modelo.

La movilidad eléctrica, somos proyecto piloto en toda España, financiado por recursos del Estado, para implantar 2.000 puntos de recarga en todas nuestras islas, para que sea una realidad.

Tercero, interconexiones. Baleares tenía deficiencias importantes en el ámbito de conexiones entre islas y, por supuesto, con la península; las interconexiones entre islas están empezando a ser una realidad, y con la península a medio plazo lo serán.

Y por último el gas, el gas que sólo teníamos, sólo, y algo muy importante, que era la infraestructura, el gaseoducto que habíamos conseguido que enlazaba la península con Baleares, pero a partir de ahí se tenían que desarrollar toda una serie de actuaciones de infraestructuras para que esto pueda llegar al ciudadano y a las empresas, porque, como bien usted ha dicho, es un 30% más barato frente a otras energías, y además un 30% menos contaminante que otras energías, por tanto es una apuesta seria, segura y además de modernización.

¿Qué estamos haciendo? Tres infraestructuras claras que ya se han puesto en marcha en Mallorca: la primera, Son Reus-Andratx; la segunda, Son Reus-Alcúdia, y el tercero Ca's Tresorer-Manacor-Felanitx.

Pero en Menorca teníamos una deuda muy importante, porque desde mucho tiempo se hacía, se hablaba sobre que tenía que llegar el gas, pero no llegaba. ¿Qué se ha puesto en marcha, y además con un consenso de todos los grupos parlamentarios? Crear una comisión consultiva para trabajar e implantar y desarrollar las infraestructuras necesarias en Menorca para que llegue el gas a todos los municipios relevantes e importantes de la isla. Esto se ha puesto en marcha hace una semana.

Se va a seguir un model de intentar inclur a todas las empresas desarrolladoras de infraestructuras de gas natural, por un modelo de procedimiento de concurrencia, para implantar el gas en Menorca de una forma rápida y posible.

(*Alguns aplaudiments*)

I.15) Pregunta RGE núm. 8750/14, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ampliacions del centre de salut d'Es Trencadors de S'Arenal.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta, RGE núm. 8750/14, relativa a ampliació del centre de salut Es Trencadors de S'Arenal, que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller de Salut, sense cap dubte és necessari comptar amb una xarxa d'infraestructures adients per tal de poder oferir una bona assistència sanitària. Els centres de salut d'assistència sanitària d'Atenció Primària són centres de vital importància, ja que donen la seva cobertura a les diferents poblacions de les nostres illes.

Per aquest motiu és ben important la col·laboració entre el Govern de les Illes Balears i les diferents administracions, en aquests cas, els ajuntaments, per tal de tenir una xarxa sanitària desplegada per tot el nostre territori que pugui oferir un servei assistencial que sigui de qualitat.

En aquest sentit, aquesta col·laboració ha estat entre la seva conselleria i l'Ajuntament de Lluçmajor, amb el recent conveni que heu signat el qual afecta el centre de salut d'Es Trencadors, centre d'atenció primària, el qual donaria cobertura a un nombre important d'habitants de S'Arenal de Lluçmajor i que desenvolupa una important cartera de serveis d'atenció mèdica i d'infermeria.

Per això, Sr. Conseller, ens podria explicar quines millores representa aquest conveni de col·laboració signat entre la seva conselleria i l'Ajuntament de Lluçmajor?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sr. Diputat. El que abans el conseller d'Hisenda definia com les polítiques del passat i haver de reinventar-nos per donar resposta de forma consensuada i en col·laboració amb els ajuntaments, crec que aquest és un clar exemple.

Durant la legislatura passada hi havia un pla de desenvolupament de la xarxa sanitària del 2011 al 2018; preveïen una inversió de més de 2,5 milions d'euros fent un nou centre a Es Trencadors.

Amb la situació econòmica de l'any 2011 era impossible abordar aquesta millora tan ambiciosa, per tant el que hem fet ha estat fer feina de valent, en col·laboració amb l'ajuntament, per tal de redistribuir espais. Dins el mateix centre de salut hi havia una àrea ocupada per l'Àrea de Serveis Socials. L'ajuntament ha acceptat desallotjar aquests 380 metres de l'Àrea de Serveis Socials per tal que el centre de salut s'adapti a la pressió demogràfica que durant aquests més de deu anys que du prestant el servei, en concret 14, ha sofert l'increment de pressió assistencial.

Això ens possibilita fer dues noves consultes, tres despatxos i, a més, aquesta legislatura ja hem posat també un servei d'ambulància que no tenien abans. Aquesta intercol·laboració entre les entitats municipals i la conselleria crec que dóna una resposta assenyada als temps que corren. Davant els 2,5 milions d'euros d'inversió, poc més de 20.000 euros serà el que ens costarà poder adaptar aquesta infraestructura sanitària.

Per tant, aquí hi ha dos botons de mostra: intentar adaptar-nos per millorar l'assistència sanitària i adaptar-nos a la situació econòmica, però l'important és que la qualitat assistencial no es vegi minvada.

Aquests són dos models de fer política i amb el bon enteniment entre administracions els que en surten beneficiats són els ciutadans.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.16) Pregunta RGE núm. 8755/14, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a impuls de projectes d'emprenedors.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setzena pregunta, RGE núm. 8755/14, relativa a impuls de projectes d'emprenedors que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. En nom del Grup Parlamentari Popular vull donar la benvinguda i desitjar molts d'èxits i encerts al nou conseller d'Administracions Públiques i a la Sra. Núria Riera com a consellera d'Educació, perquè seran els èxits i els encerts de tots.

Dit això, dir que la primera llei d'aquest govern i el seu primer compromís va ser l'impuls als emprenedors. Una economia basada en la iniciativa privada per generar llocs de feina i per sortir de la crisi ha fet que l'acció d'aquest govern s'hagi centrat precisament en posar les eines perquè els emprenedors poguessin iniciar la seva activitat amb més mitjans, més ajudes i més seguretat jurídica.

Tots, absolutament tots els sectors econòmics han rebut suport amb nova normativa sectorial de modernització i simplificació, una modernització i adaptació als nous temps, que és una pena que no tenguem la mateixa filosofia en l'àmbit de l'educació pública, on la manca d'alçada de mires provoca fredor, molta fredor.

Avui, precisament, amb l'aprovació definitiva de la Llei de comerç, donarem una altra passa en modernització i simplificació d'un sector, tots els indicadors econòmics mostren que aquesta feina dóna molts fruits. En aquesta darrera setmana hem sentit notícies com que els hotels faran reformes aquest hivern per import de 500 milions d'euros; que, per primera vegada, han arribat més de 5 milions de visitants espanyols i estrangers els mesos de juliol i agost; que Balears va tancar l'agost amb 1.000 empreses més que fa un any, o que el sector de la construcció registra els millors nivells d'activitat des de l'any 2007.

I també en aquesta darrera setmana, el passat dia 22 de setembre, el president Bauzá va signar un conveni de 20 milions d'euros amb Microbank, per fomentar l'autoocupació i l'emprenedoria. Per això, Sr. Conseller, volem conèixer la seva valoració del que implicarà aquesta signatura de conveni per als nostres emprenedors.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Sra. Diputada, cierto es, la primera ley que este gobierno puso en marcha fue la Ley de emprendedores, porque entendíamos que teníamos que empezar a trabajar desde el primer día por los empresarios, por los emprendedores, por todas aquellas personas que tuvieran iniciativas para crear economía y por tanto crear empleo.

La semana pasada, el presidente José Ramón Bauzá, junto con el presidente de Microbank, firmaron un convenio de colaboración entre la administración pública y la administración privada. Es donde nosotros tenemos que estar como administración pública porque debemos dar valor añadido a todas las cosas que decidimos, todas las cosas que hacemos.

Este convenio tiene un razonamiento muy importante, primero, va directamente vinculado al emprendedor, a aquellas personas que están empezando a sacar un proyecto adelante o a aquellas personas que, de alguna forma, no están consiguiendo un crédito fácil en otras entidades financieras, con otros modelos financieros. Por otro lado, también a la microempresa, que es otro agente muy importante de creación de empleo y de creación de ocupación.

Este convenio lo que hace es marcar condiciones relevantes para estas personas y estas microempresas, una, primero son 20 millones de euros, y la operación mayor es de 25.000 euros, 25.000 euros hoy es una operación financiera muy relevante y activa un negocio o deja de activarlo si no se concede. Por otro lado, financia el 95% del proyecto empresarial, por tanto, está financiando el proyecto empresarial. Y tercero, la colaboración de las instituciones públicas, en este caso a través del IDI, es ayudar a este emprendedor a desarrollar su plan de viabilidad, ayudar a este emprendedor a identificar bien qué quiere hacer, cómo quiere hacerlo y qué recursos necesita.

Esta es la colaboración pública y privada y por eso hemos firmado este convenio. Además, es un objetivo claro del Plan de Empleo, es ayudar desde la administración a conseguir financiación a aquellos colectivos que por otros caminos tienen muy difícil conseguir los recursos para poner a desarrollar sus proyectos o hacerlos viables. Por lo tanto, este acuerdo de colaboración, unido a ISBA, que es una entidad que trabaja directamente con el emprendedor y que desde el Gobierno tiene todo nuestro apoyo y ayuda, además de garantías en el ámbito económico, son proyectos que creemos importantes para substituir o mejorar, en muchos casos, la labor de las entidades

financieras. Por lo tanto, hay que sentirse satisfecho con este convenio y hay que seguir trabajando para buscar otros parecidos o alternativos.

I.17) Pregunta RGE núm. 8763/14, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, sobre sentències del TIL.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dissetena pregunta, RGE núm. 8763/14, relativa a sentència del TIL, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, si hi ha una lliçó que s'ha donat de la seva desastrosa gestió en relació amb el TIL és que no es pot governar a cop de decret, no es pot governar de manera autoritària, fins i tot els tribunals li han dit, Sr. Bauzá.

Arran de les sentències i resolucions judicials de la setmana passada, que anul·len i suspenen l'aplicació del TIL, què farà a partir d'aquests moments, Sr. President?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies i bon dia, Sr. Barceló. Miri, el primer que vull fer és expressar el meu màxim respecte a les decisions judicials i reiterar que aquest govern sempre pren les decisions conforme a la normativa legal vigent. Aquest govern compleix la llei i quan creu i estima que té arguments suficients el que fa és interposar, idò, un recurs. I en aquest cas, assessorats pels serveis jurídics de la comunitat, ja hem anunciat que interposarem recurs contenciós a la decisió de la sentència en base al decret, així com també un recurs a l'ordre que determina l'aplicació del tractament.

Creim en els nostres arguments, Sr. Barceló, i per això els defensarem, sempre, absolutament sempre, dins la llei i sempre defensant el que estimam millor per a l'educació dels nostres nins. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sr. Bauzá, vostè, i hem escoltat també la consellera, la Sra. Riera, intenten mantenir una ficció, intenten mantenir la ficció que el TIL encara es pot aplicar, però no és així, Sr. Bauzá, el TIL no es pot aplicar. Ahir mateix el tribunal els va donar deu dies per publicar en el BOIB la suspensió del TIL. Aquesta és la verdadera realitat, Sr. Bauzá.

A partir d'aquí, vostè ha estat fent tota una sèrie de canvis de consellers, primer va ser el Sr. Bosch, la Sra. Camps, ara la Sra. Riera, però en realitat el problema és vostè, Sr. Bauzá, en realitat els consellers als quals vostè ha cremat, i si és necessari cremarà la Sra. Riera, no són els responsables, vostè és el vertader responsable. Què farà a partir d'aquí quan el tribunal li diu, no, Sr. Bauzá, Sr. President, ha de mantenir aquesta suspensió? Farà un nou decret llei per passar per sobre de les resolucions judicials, com ja va fer una vegada? Ja li han dit que no, que no es pot actuar de manera autoritària, Sr. Bauzá.

Miri, Sr. Bauzá, des del nostre punt de vista el que hauria de fer és aprofitar aquesta oportunitat, reprendre el diàleg que mai no s'havia d'haver perdut i entendre que una qüestió tan bàsica com la que parlem, que és educació, no es pot fer de la manera com s'ha aplicat, Sr. Bauzá. Insistesc, canvis de consellers n'hi ha hagut en aquest govern, hem tengut tres consellers de Turisme, dos d'Economia, tres d'Administració Pública, tres de Salut, tres consellers de SOIB, ara tres d'Educació, no són les persones que han passat per aquí, Sr. Bauzá, és vostè. Com diuen uns bitllets que circulen darrerament per Mallorca, que demanen Bauzá dimissió, aquest és el vertader problema, i ho rectifica ara o li rectificaran els ciutadans el mes de maig que ve.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Barceló, li torn a repetir, aquest govern sempre compleix la llei i al mateix temps també fa tot el que estigui a la seva mà per complir amb els seus compromisos. I un dels nostres compromisos com a govern, precisament, és aplicar el trilingüisme i és aplicar el trilingüisme perquè pensam que és el més adequat per millorar l'educació dels nostres nins. El trilingüisme és bo, és bo que els nostres nins comencin i que sàpiguen aprendre les nostres dues llengües més un tercer idioma, que és l'anglès, ...

(Remor de veus)

I aquest govern, aquest govern el que no farà és...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

... defensar una immersió en català, simplement per una senzill raó, perquè pensam que no és el millor sistema, perquè pensam que és un sistema que limita, perquè pensam que és un sistema que no dóna llibertat i perquè pensam que no és el millor per als nostres nins.

I sí que explicarem els nostres arguments i dins aquest argument hem de fer referència que es tracta d'un problema o d'una situació en matèria exclusivament educativa, que aquest govern disposa d'un dictamen favorable per part del Consell Consultiu i que dins aquest àmbit educatiu el Consell Escolar, on està representada la Universitat, ja ha emès el seu parer.

Sr. Barceló, mentre esperem i esperam una sentència ferma, que mentre arribi la sentència definitiva, aquest govern defensarà el trilingüisme.

I el que és més curiós és que vostè ens doni lliçons a nosaltres, quan vostè precisament dóna suport a iniciatives i a consultes que directament incompleixen la Constitució Espanyola, que és la Carta Magna i que és el marc legal que té aquest país.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.18) Pregunta RGE núm. 8761/14, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a anul·lació del TIL.

LA SRA. PRESIDENTA:

Divuitena pregunta, RGE núm. 8761/14, relativa a anul·lació del TIL, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, ahir va fer un any que 100.000 persones sortiren al carrer per demanar educació de qualitat, seny i responsabilitat. Li digueren fort i clar, a veure si ho entén: anglès sí, però així no.

Vostè va optar per no escoltar, va optar per no dialogar, va optar per imposar en contra del mínim sentit comú, en contra de l'autonomia dels centres, en contra del mínim rigor pedagògic, en contra de l'Estatut d'Autonomia, i el que ha sembrat té els seus fruits, Sr. President, el TIL és mort i és mort perquè el Tribunal Superior l'ha anul·lat, gràcies als sindicats educatius i a la comunitat educativa, i no es pot posar al marge de la legalitat, Sr. President.

Ahir el tribunal li donà deu dies per acatar la suspensió cautelar, per tant, el TIL no es pot aplicar enguany, què ho entén això, Sr. President? Ho entén l'embull en el qual ens ha ficat a tota la comunitat educativa? I vostè decideix canviar de cara a la consellera i seguir la mateixa política i això, Sr. President, no arregla res. Tothom sap que vostè és el responsable d'aquest desgavell, per això li deman: què ha fet vostè, Sr. President, des que va saber que el TIL era nul?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

No hi ha cap problema, Sra. Presidenta, per canviar la pregunta, la contestaré ben igual que ha formulat vostè i que ara emet d'una altra forma.

Sra. Armengol, aquest govern no ha deixat de fer feina amb la comunitat educativa abans i després de la sentència, una sentència que, torn a repetir, no és ferma i que ja hem anunciat que es recorrerà .

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. La resposta és clara, vostè no ha fet cap gestió amb la comunitat educativa, el que ha fet durant tres anys, s'ha negat a tenir cinc minuts per parlar amb la comunitat educativa, després del caos absolut al qual l'ha conduïda.

I jo sempre he pensat, Sr. President, que era per supèrbia, per la forma de supèrbia amb la qual ha regit la seva forma de governar. Avui pens que és per covardia, perquè és incapaç d'asseure's amb tots els representants de la comunitat educativa i explicar-los els arguments d'aquest desastre que ha fet dins la seva política educativa; per covardia, perquè vostè mai no accepta cap responsabilitat personal, Sr. President, sempre que ha tengut un fracàs polític, sap què ha fet?, ha tallat el cap del seu responsable més lleial.

Per això, Sr. President, ara el seu fracàs polític li ha passat el mort al Sr. Bosch, primer, i ara a la Sra. Camps. Però no s'arregla canviant la cara de la consellera, Sr. President, s'arregla canviant la política. I a un conflicte social com el que vostè ha creat se li ha de donar una resposta política per a un gran acord social, per això jo li propòs, Sr. President: accepti que el TIL és mort; acati les sentències; no apel·li, no recorri aquestes sentències; enviï instruccions clares als centres on, respectant l'autonomia del centre, cada un pugui fer el seu projecte lingüístic, i si hi ha despesa econòmica per a les

famílies per culpa seva l'assumeixi la conselleria. Li deman rectificació i seny.

Nosaltres continuarem amb la comunitat educativa pactant un gran pacte educatiu per a maig de 2015, si vostè no vol dialogar almenys no ens creï més problemes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula el president del Govern, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Miri, hi ha una gran diferència entre vostès i nosaltres a l'hora de fer política, a vostès l'únic que els interessa és l'estratègia i la cerimònia de l'agitació, nosaltres anam per una altra banda, vostès es volen fer fotos, intentar parlar...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor, deixin intervenir.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

... i fer fotos amb la comunitat educativa simplement per això, ho saben vostès, ho saben nosaltres, ho sap la pròpia comunitat i ho saben els ciutadans.

Miri, Sra. Armengol, nosaltres ens estimam més fer feina intentant donar solucions als problemes i sobretot solucions a problemes reals. La consellera ja ha anunciat i ja està realitzant reunions amb diferents entitats, col·lectius, sindicats i altres perquè precisament el que nosaltres farem és feina cada dia, totes les hores que facin falta en base a l'aplicació, encara que a vostè no li agradi, del trilingüisme.

El trilingüisme, i jo li demanaria que escoltàs vostè els pares, la majoria de pares volen una educació trilingüe, la majoria de pares no volen política a les urnes, la majoria de pares el que volen, a més a més, és una educació on es puguin equilibrar les nostres dues llengües amb l'anglès.

(Remor de veus)

Jo sé que això els fa riure...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

..., però no haurien de riure perquè parlam no de política, Sra. Armengol, parlam del més important que és dels nostres nins, i a vostè poc li interessa.

Sra. Armengol, els nostres... els pares, si vostè els escolta, el que volen és trobar una solució a aquesta situació i el que volen i demanen és la implicació de tots, no només d'una part sinó de tots. Sra. Armengol, vostè vol una educació de tres velocitats, l'educació privada, on ja s'aplica el plurilingüisme des del principi als més petits sense cap problema; la concertada, on s'aplica sense cap problema, i la pública, a la qual vostès volen aplicar la immersió lingüística en català,...

(Remor de veus)

... amb una, amb una reducció de les llibertats, simplement per una qüestió ideològica.

(Alguns aplaudiments)

Sra. Armengol, en aquesta línia no ens hi trobaran perquè nosaltres volem una educació en llibertat i que els nins parlin i escriguin el que vulguin, quan vulguin i davant qui vulguin, no només una única llengua. Aquest govern i aquest president, li puc assegurar, farà tot el possible per l'educació en llibertat, que és l'educació en trilingüisme i no en immersió lingüística en català.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

II. Interpel·lació RGE núm. 6735/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de finançament.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 6735/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de finançament. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Marc Pons, per un temps de deu minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, el passat dia 4 de febrer aquest parlament acordava, per unanimitat, i llegesc textualment, acordava "donar suport al Govern de les Illes Balears per tal que faci tots els esforços oportuns per aconseguir una millora substancial en el finançament de la nostra comunitat autònoma." El Parlament, idò, suportava i suporta el Govern Bauzá perquè aconseguessi una millora del finançament autonòmic. I aquest, a més a més, no és l'únic acord que es prengué per unanimitat en el Plenari de dia 4 de febrer, sinó que també s'acordà que el Govern de les Illes Balears defensarà en el marc de les negociacions del nou sistema de finançament qüestions importants que els recordaré: acordarem que el nou model de finançament que s'aprovi el

2014 tenguí efectes retroactius a dia 1 de gener de 2014, una qüestió prou recurrent per part del Sr. Marí; acordarem també que el nou sistema de finançament ha de donar, i llegesc textualment, "ha de donar més seguretat en els ingressos sense que aquests depenguin de lliuraments a compte o de futures liquidacions que no s'ajusten als cicles de les economies", una altra qüestió també de millora de l'actual sistema de finançament que ha estat prou reiterada per part del Sr. Marí; acordarem en aquest parlament que el nou sistema de finançament ha de suposar, i torn a llegir textualment, "ha de suposar una major descentralització dels ingressos en correlació amb la descentralització de les despeses de forma que es puguin cobrir de forma correcta i homogènia amb la resta de la nació els costos de prestació dels serveis públics essencials", una altra reflexió del Sr. Marí; acordarem, aquesta va ser una proposta del Grup Socialista, i torn a llegir textualment, que "la reforma del sistema de finançament autonòmic respecti el principi d'ordinalitat, així com el principi de solidaritat"; i, finalment, en matèria de finançament autonòmic, acordarem també, i torn a llegir textualment, que "la reforma del sistema de finançament autonòmic asseguri el finançament en condicions d'igualtat entre totes les comunitats autònomes dels serveis fonamentals de sanitat, educació i benestar social."

Insistesc, acords presos en aquesta cambra per unanimitat que són evidentment prou importants, però no només en aquesta cambra. De fet, el Sr. Marí Bosó ens recordava, dia 25 de març de 2014, que en el Fòrum Balears Competitiva varen acordar també un seguit de principis a reclamar en el si de la negociació, i els citava: parlava del principi de lleialtat institucional, la ruptura o la supressió de l'estatu quo inicial, la inclusió d'instruments de solidaritat que contribueixen que les comunitats autònomes garanteixin a tots els ciutadans l'accés als serveis públics fonamentals, el principi d'ordinalitat, la revisió i simplificació del fons de finançament del sistema actual, una major corresponsabilitat fiscal i autonomia financera, el sistema de lliurament a compte més just i previsible i que el nou model tenguí efectes retroactius a dia 1 de gener del 2014.

Per tant, idò, Sr. Conseller, no hi ha dubte, tots, tots estam d'acord amb la necessitat d'aprofitar la revisió del sistema de finançament, que per llei està fixat en el 2014, per millorar les finances autonòmiques.

Idò bé, senyores i senyors diputats, no ens facem, no es facin massa il·lusions perquè de res de res no hauran servit els acords establerts en aquesta cambra per unanimitat en matèria de finançament, de res no hauran servit els acords fixats en el marc del Fòrum Balears Competitiva, ni la retroactivitat, ni l'ordinalitat, ni la solidaritat, ni tan sols la lleialtat institucional, tantes vegades citada en els debats parlamentaris, representen en aquests moments una opció real de millora del nostre sistema de finançament. I, saben per què? Idò, perquè el Govern central ha decidit que no hi haurà en aquesta legislatura la revisió de l'actual sistema de finançament, és igual el que digui la Llei Orgànica de finançament de les comunitats autònomes, la qual fixa que serà el 2014 quan es revisarà l'actual sistema de finançament, és igual el que digui perquè el Govern central ha decidit no complir-ho, és igual el que es pugui acordar en aquest parlament o a altres parlaments autonòmics perquè el Govern central ja ha decidit, ja ha deixat clar que no pensa fer-nos cas.

Va ser primer el ministre Montoro des de Madrid i després el mateix president Rajoy des d'aquí, des de Palma, que una vegada finalitzada l'audiència amb el rei Felip VI confirmava l'efectivitat de les paraules del ministre Montoro: aquesta legislatura no hi haurà revisió alguna de l'actual sistema de finançament de les comunitats autònomes. El Govern central, idò, incomplirà la Llei Orgànica de finançament de les comunitats autònomes, se la saltarà, se saltarà la legalitat; no li interessa, no té cap problema a anunciar-ho.

I des d'aquell moment, des que hi ha confirmació efectiva que açò serà així, s'ha fet el silenci, s'ha fet el buit; sembla que res ja no existeix, sembla que res ja no s'hagi dit, sembla que res ja no hagi passat. El president Bauzá i tot el Govern han deixat de parlar de la importància de millorar el sistema de finançament, han deixat de parlar de la solidaritat, de l'ordinalitat, de la retroactivitat..., mentre pareix que mai, mai, el president Bauzá no ens hagués volgut vendre que ell i només ell abanderava la proclama d'un sistema de finançament, que ell i només ell celebrava cimeres amb altres presidents autonòmics del Partit Popular per reclamar una millora del finançament. De fet, per no fer aquest govern, el govern que ara seu a la banqueta blava, ja ni critica el vigent sistema de finançament aprovat pel president Antich, perquè fer-ho, criticar-ho, seria admetre que els socialistes almenys van obtenir resultats, es van moure, van lluitar, van acordar i van ser capaços d'avançar.

Però, i ara, senyores i senyors diputats?, i ara, Sr. Conseller? Ara que s'ha fet el buit, ara que sabem que el Govern es nega a complir la LOFCA i a revisar l'actual sistema de finançament al llarg d'aquesta legislatura, ara que no hi ha full de ruta ni objectius per assolir, què pensa fer ara, Sr. Conseller? Què pensar fer ara el Govern de les Illes Balears? Quin camí i quina actitud ha agafat el govern Bauzá davant el bloqueig unilateral del Govern central?, davant la decisió de dir no a la revisió del sistema de finançament?

I per respondre a aquesta pregunta i és perquè els diputats d'aquest parlament i els ciutadans d'aquestes illes puguin conèixer el que faran el president Bauzá i el conseller Mari que des del Grup Socialista hem sol·licitat aquesta interpel·lació, perquè creim que el pitjor que podrien fer és precisament no fer res; seria deixar passar temps, esgotar la legislatura i donar per morta una revisió del sistema de finançament que vostès mateixos van qualificar d'imprescindible. No, aquest no és ni pot ser mai el camí vàlid, si el que perseguim per damunt de tot és la defensa dels ciutadans de les Balears.

Miri, Sr. Conseller, dia 25 de març d'aquest mateix any en seu parlamentaria vostè afirmava, i torn llegir textualment, afirmava vostè: "El Govern mantindrà més que mai una posició clara i ferma en les negociacions que es duguin a terme en el marc de la propera revisió del model de finançament"; una posició clara i ferma, Sr. Conseller, per millorar el finançament de les Illes Balears. Es reafirma vostè, Sr. Conseller, en aquestes afirmacions? Pot el Govern des d'aquesta tribuna afirmar que mantindrà una posició clara i ferma amb la finalitat de garantir una millora del finançament autonòmic al llarg d'aquesta legislatura?, i si és així, que per suposat, que per suposat hauria de ser-ho, quines accions té previst emprendre el Govern de les Illes Balears per aconseguir-ho?, quina posició clara i ferma adoptarà el Govern de les Illes Balears davant del Govern d'Espanya, Sr. Conseller? Què farà el Govern, senyores i

senyors diputats, per desbloquejar les negociacions del nou sistema de finançament?, què farà per garantir que el Govern d'Espanya compleixi amb la Llei de finançament de les comunitats autònomes i aprovi dins el 2014 el nou sistema de finançament?

Escoltarem, Sr. Conseller, amb atenció les seves respostes; escoltarem, Sr. Conseller, amb atenció les seves propostes, i ho farem conscients de la complexitat del problema, sabedors del que representa el bloqueig plantejat per part del Govern central i de les repercussions que açò pot provocar, conscients de les dificultats que suposa per a un govern autonòmic qüestionar les decisions del Govern central, de les tensions que genera quan des d'una autonomia se li diu obertament, al Govern d'Espanya, que aquest no pot ser mai el camí correcte, que són necessaris ara més que mai espais d'encontre, de diàleg, d'acord, per superar precisament situacions complexes. Però tot i les dificultats el Govern de les Illes Balears té la responsabilitat de fer-ho, d'exigir el compliment de la legislació vigent, d'exigir la resposta dels acords polítics assolits, de defensar els interessos dels ciutadans de Balears per damunt de les ordres de partit.

Senyores i senyors diputats, aquest any 2014 s'ha de reformar el sistema de finançament autonòmic, i el Govern central ha decidit bloquejar-lo incomplint la legislació vigent. Sr. Conseller, esperam escoltar des d'aquesta tribuna un pla d'actuació, esperam escoltar una resposta i una proposta que ajudi a desbloquejar la situació en què ens ha ubicat el president Rajoy, esperam la iniciativa del seu govern...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat, per favor.

EL SR. PONS I PONS:

...el qual no pot quedar de braços plegats davant els flagrants incompliments polítics, jurídics i institucionals del Govern central. Escoltarem amb atenció les seves respostes, Sr. Conseller; escoltarem amb atenció les seves propostes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons.

(Alguns aplaudiments)

En nom del Govern té la paraula el Sr. Marí Bosó, conseller d'Hisenda i Pressupostos.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Pons, perquè crec que el to de la seva intervenció ens permet debatre, i això és una diferència que feia temps que trobava a faltar.

Crec que vostè ha fet una intervenció assenyalant algunes coses i imputant al Govern de les Illes Balears algunes qüestions que no tenen excessiu fonament, però en tot cas podem parlar de tot el que vostè ha plantejat.

El Govern de les Illes Balears no ha dimitit de les seves posicions en matèria del sistema de finançament autonòmic, continuem mantenint exactament el mateix, i no hem incomplert cap mandat d'aquesta cambra cap al Govern de les Illes Balears en el que va ser l'inici de la negociació o la reforma i negociació del sistema de finançament de 2009. Continuem mantenint el mateix, en aquell moment i ara també, quan les previsions fruit del creixement econòmic de la nostra comunitat, les previsions són que l'any que ve, derivat del sistema de finançament, tant de la liquidació definitiva del 13 com de la previsió de lliuraments a compte del 15, ens arriben 93 milions d'euros més. Per tant manifestàvem que s'havia de canviar el sistema de finançament autonòmic de l'any 2009; vàrem manifestar primer de tot -ho reiteraré una vegada més, encara que vostès ho obvien- vàrem manifestar primer de tot que el sistema de 2009 va suposar una passa endavant per a la comunitat autònoma de les Illes Balears, però, en segon lloc, vàrem manifestar que era imprescindible modificar el sistema de finançament autonòmic de 2009 en aquelles qüestions que s'havien demostrat ineficaces i en aquelles qüestions que s'havia demostrat que perjudicaven el finançament de la nostra comunitat.

Per tant defensàvem això i continuem defensant el mateix, continuem defensant que és un sistema que en l'exercici que toca, en l'exercici que toca, ens deixa en la darrera posició, i això es demostra bàsicament en les gràfiques contingudes al document sobre l'anàlisi del sistema de finançament de 2009, però també es demostra en la gràfica continguda a l'informe dels comptes territorialitzats presentat fa poc pel Govern d'Espanya, que demostra que la liquidació definitiva de 2011, i per tant els recursos que el sistema de finançament va aportar a les Illes Balears el 2011, vàrem ser els darrers de totes les comunitats autònomes. Per tant continuem defensant que el sistema, en l'exercici que toca, ens deixa en la darrera posició en l'obtenció de recursos. Continuem defensant que és necessari descentralitzar ingressos, que és necessari incrementar l'autonomia financera de les comunitats autònomes, perquè amb el sistema de 2009 vàrem retrocedir en autonomia financera. Amb el sistema anterior teníem una ràtio d'autonomia financera del 33%, i amb el sistema del 2009 vàrem passar a una ràtio del 20%.

Defensàvem i continuem defensant que s'ha de tocar la variable d'insularitat, perquè correspon d'aquesta variable un 80% a Canàries i un 20% a Balears, no sabem per què; s'ha de canviar. I defensàvem també que era una sistema que perpetuava l'estatu quo i s'ha de canviar l'estatu quo, perquè això perpetuava asimetries de finançament, perquè depenia de com s'havien transferit les competències i la capacitat negociadora bilateral que havien tengut els diferents governs autonòmics en el seu moment per negociar les diferents transferències o la dotació de les transferències de competències en cada moment.

I igualment proposàvem, davant del que va establir el sistema de 2009, proposàvem un sistema d'anivellament parcial, de tal manera que si entram els segons en aportació de fons, idò quedam al voltant d'aquesta posició en la percepció de fons, no anam a la desena posició, que és el que passa quan afegim la liquidació definitiva dos anys després, o a la darrera posició, que és el que passa si només miram els recursos que arriben directament en l'exercici que toca.

I ara vostè em diu que el president del Govern de l'Estat, perquè vostè no desconeix que la modificació del sistema de finançament és una modificació que implica 17 comunitats autònomes i implica el 51% dels vots del Consell de Política Fiscal i Financera, que són els que corresponen a l'Estat, per tant si no hi ha voluntat de l'Estat de modificar el sistema de finançament idò els altres poca cosa podem fer, i si no hi ha voluntat, em permetrà afegir, si aquesta voluntat de l'Estat de no modificar el sistema de finançament ve avalada per la voluntat de determinades comunitats autònomes de tampoc reformar-ho, o bé reforçada perquè hi ha determinades comunitats autònomes que no volen reformar-ho, idò tenim un problema.

Crec també, i li ho diré, que..., bé, crec que no modificar el sistema de finançament quan toca, quan el Govern de les Illes Balears defensa que toca, perquè ja sap vostè que el Govern de l'Estat defensa que no toca, per tant segurament la regulació de la revisió del sistema a la mateixa llei de 2009 permet interpretacions diverses, no està tan clar com pareixia a l'inici. Ells defensen que no toca, per tant la notícia que la modificació del sistema de finançament no es farà enguany no satisfà el Govern de les Illes Balears, consideram que és una equivocació. Com consideram també que és una equivocació no haver aprofundit en la reforma del nostre sistema fiscal; tenim un problema amb el cèntim sanitari, ara tendrem un problema amb successions de no residents; tenim disfuncions en l'impost de béns immobles amb corporacions locals. Nosaltres creim que s'havia d'haver fet, s'havia d'haver continuat donant... Tenim problemes també de coordinació de discrepàncies a l'òrgan de l'Estat que s'ocupa de coordinar discrepàncies en matèria tributària; el Centre superior de coordinació en matèria tributària no funciona, perquè està vist que no fa els informes que toca quan toca, i després tenim problemes de discrepància amb el Govern central. Per tant això continuarem pensant que s'hauria d'haver fet.

Ara, permeti'm també dir-li, perquè a vegades jo crec que, Sr. Pons, situam el debat on no toca, o almenys crec que vostès perden de vista una part del debat, i és l'intens esforç que ha fet, al mateix temps que diu que no a algunes coses, l'intens esforç que fa el Govern de l'Estat en altres coses, perquè la situació econòmica de la nostra comunitat i del conjunt de l'Estat, derivada de la crisi econòmica dels anys 2008 i 2009, que no es va voler reconèixer en el seu moment, ha obligat a altres coses, i li diré que entre el 30 de juny de 2011 o 23 de juny de 2011, per ser exactes, i el desembre de 2011 l'Estat no es posava al telèfon, a l'Estat li era igual que hi hagués proveïdors sense cobrar i li era igual el forat de finançament que teníem les comunitats autònomes. I en canvi és veritat que a partir de desembre de 2011 l'Estat ha entès que feia falta respondre a la situació d'extrema gravetat de la liquiditat de les comunitats autònomes, i va posar en marxa els plans de pagaments de proveïdors, que suposen 1.327 milions d'euros en el cas de la nostra comunitat autònoma.

Però és que a més també per a l'any que ve es prenen mesures per baixar el preu del finançament de la comunitat autònoma, el que suposa estalviar 60 milions d'euros de capítol 3 que podem destinar a altres partides. Crec que convé que quan parlem també de finançament, a la mateixa balança que posam les coses negatives del Govern de l'Estat posem també les coses positives, perquè jo entenc que són coses positives, entenc que hi ha una diferència important entre el Sr. Carbajo y el Sr. Alain Cuenca, que no es posaven ni al telèfon el juliol, el setembre, l'agost, l'octubre de l'any 2011, i ja t'arreglaràs, i el Govern de l'Estat a partir de desembre de 2011, que es va posar al front de les necessitats de les comunitats autònomes per pal·liar el primer que s'havia de pal·liar, que era l'immens forat de liquiditat que teníem el conjunt de les comunitats i també la nostra comunitat autònoma. Per tant, de la mateixa manera que deim allò que és negatiu, crec que hem de posar també en valor allò que és positiu.

I al final també em recorre el dubte de si vostès defensen de veritat la modificació del sistema de 2009 o no el defensen, perquè ara l'he sentit a vostè, i és veritat, que diu que el seu grup parlamentari s'ha posat d'acord en moltes coses en aquesta cambra, en moltes coses, per modificar el sistema de 2009, però el secretari de política autonòmica del seu partit fa una altra lectura i la fa per escrit, i diu que el sistema de 2009 és magnífic, que el sistema de 2009 té les virtuts. Quan l'economia va malament no és culpa del sistema de 2009; quan l'economia va bé és gràcies al sistema de 2009. Els ciutadans no han fet res durant aquests mesos i aquests anys. Per tant a mi m'agradaria també, Sr. Pons, si vostè em pot aclarir exactament quina és la postura, si deixam el sistema de 2009 tal com és perquè segons el secretari de política econòmica del seu partit és magnífic, o si de veritat intentam modificar-lo, salvant la part, salvant la part -i en això li he de donar la raó- de l'equivocació per part de l'Estat en el sentit de no procedir a la modificació del sistema quan nosaltres, el Govern de les Illes Balears, consideram que toca.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(*Alguns aplaudiments*)

Pel torn de rèplica té la paraula el diputat Marc Pons, del Grup Socialista.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, la resposta ha estat tan clara com contundent, no pensen fer res, donen per amortitzada aquesta legislatura. Davant les decisions del Govern central vostès agafen la bandera de la resignació i senzillament deixen que acabi passant el temps, i per açò precisament l'hem convocat a aquesta interpel·lació, perquè aquesta actitud de la resignació, de la impossibilitat de poder fer res, és la pitjor de les actituds d'un governant, Sr. Conseller. Aquesta legislatura per a vostès i a efectes fiscals està absolutament amortitzada. És ben igual: ni ràtios, ni l'ordinalitat, ni la subsidiarietat... Res de res. Per què?, idè perquè senzillament no podem fer res, perquè tiram la tovallola, perquè no lluitam aquelles coses que ens pertoqueuen.

I sentim aquí el conseller d'Hisenda que justifica i ens fa el discurs que el Sr. Montoro li fa a ell. Diu: "Home, és que dins el Consell de Política Fiscal resulta que no hi ha vots suficients", quan resulta que el Sr. Marí va votar a favor que no hi hagués aquesta reforma, que vostè és el vicepresident, i si és el vicepresident no pot acceptar que no es reformi la Llei de finançament quan així ho estableix i quedi tan ample, i que després vengui aquí i digui "home, com que no ens deixen, idè senzillament ho deixam estar". "*Rajoy dice que es imposible cambiar la financiación y desoye la petición de Bauzá*". Què feim davant d'açò, Sr. Marí? Què feim davant d'aquesta idea de dir ens saltam la llei? Avui hem sentit diverses vegades la importància de complir la llei a la qual feia referència el president Bauzá, i jo li deman: i si el Govern d'Espanya no la compleix?, què feim, Sr. Marí?, quedam de mans plegades i deixam passar el temps?, o ens dedicam a donar la culpa a l'actual sistema de finançament?

Que, per cert, avui s'ha contradit. Li ho llegiré textualment perquè sàpiga quin és el plantejament que feia vostè dia 25 de març, li ho llegesc textualment, respecte de l'actual sistema de finançament: "Totes les comunitats autònomes varen poder millorar el seu sistema de finançament, i en el cas concret de les Illes Balears es millorà també la seva posició relativa, passant de la darrera posició a la desena", de les disset; per tant, de la darrera a la desena de disset és pràcticament a la mitjana, ens en falten dues, dos nombres per acabar de fer, vostè, Sr. Conseller, per tant, ho ha reconegut. I nosaltres li tornam a dir, li ho ha dit el Sr. Manera a través d'escrits i li ho dic jo ara: el que han de fer, Sr. Conseller, és a partir d'açò assolit ja -a partir d'açò assolit ja- seguir fent passes, i li recordaré: en els anys 80 va ser el Sr. Cañellas, que va ser capaç de fer un bot cap endavant en matèria de finançament; en els anys 90 va ser el Sr. Matas, que va ser capaç de fer un bot cap endavant en matèria de finançament; en els anys 2000, la primera dècada del 2000, va

ser el president Antich, que va ser capaç de fer un bot més per endavant en matèria de finançament, millorant els anteriors. I aquesta segona dècada, Sr. Marí, ens quedarem amb les paraules que ha dit vostè avui de la resignació, de la incapacitat de poder plantejar cap tipus d'alternativa, de no poder fer res i per tant assumir l'incompliment de la legislació sense que des d'aquí es prengui cap tipus d'iniciativa?

Li parlava que aquesta legislatura està amortitzada i li ho continuaré recordant. El règim especial de les Illes Balears fixat a l'Estatut d'Autonomia estableix que serà aprovat dins el 2014...-i tant com sí que estableix això!, disposició addicional novena, la transitòria novena estableix exactament açò, que el 2014 hi haurà un nou règim especial per a les Illes Balears-, i han passat els terminis i vostès ens varen assegurar que farien molta feina, que la feien i que segur que hi seria, ha passat el temps i no l'han fet, no el tenim i no el tindrem! I no faran res, Sr. Marí?

En matèria d'inversions, ho veiem cada dia, avui ens mostraven les xifres, són escandaloses, som a la cua de tot. El conseller Company ens recordava l'altre dia que els 74 milions d'euros en depuradores no arribaran i continuam a la cua. Algú ha presentat cap projecte? Ningú. I mentrestant el deute se'ns dispara, accepten objectius de dèficit que ens ofeguen de per tot i tenim un sistema de finançament que s'ha de millorar, que a un moment determinat vostès diuen que és l'única solució per contrarestar tot açò. Se'n recorda, Sr. Marí, de les seves paraules, que deia que el problema de la nostra comunitat és el sistema de finançament, no és ni el deute ni el dèficit, és el sistema de finançament? I què hauran fet per millorar-lo? Absolutament res, Sr. Marí, assumir, assumir precisament la capacitat de no fer res.

I jo li diré, li faig una proposta, Sr. Marí, li faig una proposta, li faig la proposta que les Illes Balears plantegin un model de finançament, que compleixi els requisits que varem acordar aquí i que serveixi a nivell nacional. Liderin alguna cosa per una vegada, facin plantejaments, obrin debats, els afavoreixin, perquè en tot açò ens hi jugam massa.

Quan hagin fet açò, tinguin la capacitat de cercar aliances amb altres comunitats autònomes, no només amb els presidents del Partit Popular; tinguin l'habilitat de cercar aliances amb altres comunitats autònomes i quan açò sigui així pressionin davant Madrid; afavoreixi dins el Consell de Política Fiscal, dugui una proposta, faci que la votin, afavoreixi realment aquest debat, perquè si no acabarem amb el discurs de la resignació, aquest que ens ha fet vostè avui aquí, el dels perdedors, aquells que ja no poden fer res i l'únic que esperen és... miren el rellotge i esperen que l'àrbitre toqui el final del partit. Aquest serà, Sr. Marí, lamentablement el final d'aquesta legislatura, en matèria de finançament, en matèria d'inversions, en matèria de règim especial no hauran assolit absolutament res i açò, Sr. Marí, malauradament és la pitjor de les herències que es poden deixar.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Per tancar la qüestió, en torn de contrarèplica té la paraula el Sr. Conseller d'Hisenda i Pressuposts.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sr. President. Sr. Pons, jo no sé per què fa aquesta lectura, vostè fa aquesta lectura que el Govern baixa els braços o baixa les mans en matèria del sistema de finançament, vostè fa aquesta lectura que crec que és una lectura interessada, no sé si la paraula en català és desenfoca, no?, vostè desenfoca la qüestió, la desenfoca totalment i fa el seu discurs.

Vostè em pot parlar d'algun govern de les Illes Balears que hagi aportat a les Illes Balears 1.400 milions d'euros en tres anys? Em pot posar l'exemple d'algun govern de les Illes Balears que hagi aportat a les Illes Balears 1.400 milions d'euros en tres anys? El Govern del president Bauzá, el Govern del president Bauzá, 1.400 milions d'euros en tres anys. Per què? Per pagar, per pagar l'immens forat que tenia la comunitat autònoma, és que això és així, 1.400 milions d'euros en tres anys.

Però és que, a més, al mateix temps hem hagut..., que aquestes coses, *las inversiones imaginarias* de les quals vostè em parla, les hem hagut de prorrogar, les hem hagut de pagar nosaltres, 200 milions d'euros a l'aire en inversions estatutàries, en inversions *imaginarias*. Per què? Perquè les destinaven a despesa corrent. No desenfocui la qüestió, si tenim un problema de despesa corrent, si tenim un problema que no aguantam el que hem de pagar, hem de resoldre aquest problema abans d'altres. 1.400 milions d'euros que ha aportat aquest govern a aquesta comunitat autònoma, posi'm l'exemple d'un altre govern de les Illes Balears.

Vostè em diu que tornem al 2011. El 2011 vostès es varen quedar 211 milions d'euros en inversions per baix de la mitjana...

(*Se sent una veu de fons intel·ligible*)

... sí, senyor, la inversió territorialitzada va ser de 183 milions d'euros i la mitjana de l'Estat eren 354, per tant, varen faltar, es varen quedar 211 milions d'euros per baix de la mitjana. La vegada... i això li ho he repetit moltes vegades, però vostès no ho volen entendre, la vegada que més prop hem quedat de la mitjana en matèria d'inversions va ser a l'any 2013 i ha estat a l'any 2014, a 74 euros per càpita per baix de la mitjana, i amb totes les inversions imaginàries de què vostès parlen de l'any 2010 i de l'any 2009 ens varem quedar a 80 i a 84 euros per baix de la mitjana. Escolti, no han arribat mai els 400 milions d'euros que vostès varen comprometre amb un secretari d'Estat que els va firmar un paper, no han arribat mai! Mai no hem estat en 400 milions, que era la mitjana que vostès diuen que varen pactar amb un secretari d'Estat, el Sr. Carbajo,

no han arribat mai! Vostès no han situat mai la comunitat autònoma a la mitjana d'inversió, la vegada que més prop es varen quedar amb les inversions imaginàries va ser a l'any 2009 i a l'any 2010, 80 i 88 euros per baix de la mitjana per càpita. Per tant, vegem si aclarim les coses en lloc de celebrar o fer la cerimònia de la confusió.

Respecte de la modificació del sistema de finançament de 2009, m'explica vostè per què el Sr. Zapatero els anys 2006 i 2007 no va actualitzar el sistema de finançament de 2001 conforme a l'evolució de la població? Per què no ho va fer? Idò no ho va fer perquè no li va donar la gana. Incomplia la llei? Incomplia la llei perquè establia... el sistema de finançament de 2001 establia clàusula de revisió conforme a l'evolució de la població. Explica als ciutadans de les Illes Balears quant va créixer la població a les Illes Balears en aquella temporada? Els ho explica? Perquè varen tenir un increment migratori massiu i el seu govern, el del Sr. Zapatero, no va canviar o no va revisar el finançament quan tocava i ho va fer a l'any 2009, quan va arribar a un acord amb tothom. De la mateixa manera és veritat que el Govern de les Illes Balears defensa que la modificació del sistema és enguany i el Govern de l'Estat defensa que enguany no pot. Hi ha comunitats autònomes seves, del Partit Socialista, que defensen que enguany no volen, Astúries...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

...no volen, no volen, -hi ha comunitats del PP també que no volen, si vol que li digui això...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, per favor.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

No, no, jo sí que vull i ho hem dit...

(Remor de veus)

...i el Sr. Bauzá ho ha dit, reiteradament, i el conseller d'Hisenda que som jo, que em toca ser a mi, mira, també ho hem dit, "escolti, que toca reformar enguany". Ara, una altra cosa és que no em vingui a donar lliçons, perquè vostès no ho varen reformar quan tocava, el 2006, no ho varen actualitzar conforme a l'increment de població que sí que preveia el sistema de 2001.

Per tant, escolti, si a vostè li sembla poc que aquest govern hagi portat a la comunitat 1.400 milions d'euros en tres anys per pagar tot el que vostès varen deixar a l'aire, si a vostè li sembla poc que no haguem hagut de retornar 200 milions d'euros d'inversions imaginàries perquè vostès se'ls varen gastar en una altra cosa, si a vostè tot això li sembla poc, idò, li he de dir que el Govern continuarà fent la feina que toca i continuarà apuntant on toca, que és la modificació del sistema de finançament, que és la modificació del règim econòmic de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

III. Moció RGE núm. 8625/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a política educativa del Govern de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 7051/14.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 8625/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a política educativa del Govern de les Illes Balears, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 7051/14.

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per defensar la moció, té la paraula el Sr. Nel Martí, per un temps de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sra. Consellera, ciutadans de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, el TIL ha mort. Ha mort un projecte irracional, autoritari i antipedagògic, ara es tracta de veure si s'opta per una transició democràtica i pel sentit comú o per continuar amb mesures excepcionals utilitzades de forma autoritària, a través del decret llei, perquè em tem -em tem-, per les afirmacions del president que reitera la voluntat de complir la llei, que aquesta llei només es complirà, només es podrà complir a través d'un decret llei, em tem que serà així.

En qualsevol cas, aquesta moció és una conseqüència -com s'ha dit- del darrer debat d'interpel·lació a la qui aleshores era consellera d'Educació, la Sra. Joana Maria Camps, la moció servirà avui per comprovar, per constatar, per certificar si amb el canvi de cara hi ha també -cosa que ja crec que s'ha respost i la resposta és més un no-, veure si també hi ha un canvi d'actitud, de diagnòsi del que podem anomenar el major conflicte educatiu de la història democràtica de la nostra comunitat autònoma.

Des que el nostre grup va enregistrar aquesta moció, açò era dia 18 de setembre, han passat moltes coses: el Tribunal Superior de Justícia ha declarat nul de ple dret -no sé si és que no ho entenen-, nul de ple dret, el Decret 15/2013, el contingut com a decret... conegut com a decret TIL; ha aprovat també mesures cautelars de suspensió de l'Ordre de desenvolupament del TIL; s'ha cessat la consellera Joana Maria Camps i es manté, per a sorpresa de tothom, aquells que han estat el cervell estratègic del TIL, entre d'altres el Sr. Estarellas, sorprèn i fins i tot diria que és de mal gust.

S'ha nomenat la consellera d'Administracions Públiques i portaveu del Govern, Núria Riera, nova consellera d'Educació, qui és la que, com recordaran, quan era directora general va impulsar la modificació de la Llei de funció pública per eliminar el requisit de català. I mentre tot açò esdevé, les declaracions d'uns i altres no han parat i han generat perplexitat a uns i desorientació i incertesa als altres.

Ha passat només una setmana des que Camps afirmava, textualment, llegesc: "Vull enviar un missatge de tranquil·litat a les famílies, les sentències es poden recórrer i el TIL s'aplicarà durant aquest curs escolar", açò era dia 23 de setembre. Dia 26, una vegada que el president Bauzá cessava la consellera Camps, aquest declarava: "El TIL es continuarà aplicant a les aules", i "seria -deia també- un caos deixar d'aplicar el TIL", i ho feia, a més amb un to clarament desafiant el Tribunal Superior de Justícia.

Dia 27 la recent nomenada consellera d'Educació, després d'entrevistar-se amb famílies i sindicats, admet que Educació no pot imposar el TIL, però demana responsabilitat als centres per evitar el caos. Ho torn repetir: admet que Educació no pot imposar el TIL. I no ho deia un mitjà de comunicació, ho deien tots els mitjans de comunicació, però bé, dia 28, diumenge, el president se'n va amb els seus de Noves Generacions i els predica amb "tenim la legitimitat de les urnes per aplicar el TIL", una altra vegada. Missatges, com deia, de desorientació i incertesa a les famílies, als docents i als alumnes i perplexitat també, perplexitat en constatar com un president afirma que les urnes el legitimen per incomplir la llei i les sentències judicials, perquè açò és el que ha dit, i avui ha reiterat, i de qüestionar l'efecte d'una mesura cautelar a l'estil d'una Esperanza Aguirre la qual desobeeix i fuig dels agents de l'autoritat. I ja se sap que li va passar a l'expresidenta de Madrid, que se la jutja per cometre un delictes.

Esperarà el president Bauzá que el tribunal l'adverteixi que si no dona compliment a la sentència no només desobeeix, sinó que també delinqueix? Haurà d'esperar tal situació?

Tant Bauzá com Riera s'han referit a les seves declaracions al caos, com una conseqüència de la no aplicació del TIL, res més lluny de la realitat. El caos l'aportava el TIL. Del TIL han sortit ordres i instruccions contradictòries, centres escolars sense projecte lingüístic aprovat, advertiments d'il·legalitat per part dels inspectors, major absentisme escolar reconegut per la consellera, major conflictivitat escolar reconegut per la consellera, resultats acadèmics més baixos, expedients polítics, depuració en els CEP i en els departaments d'Inspecció, etc.

Les sentències que anul·len el TIL i suspenen l'ordre el que fan és posar ordre a aquest caos generat per una política paranormal, sí, fora de tota normalitat, de tota racionalitat democràtica, pedagògica i ara també jurídica.

El TIL ja no existeix, és un fantasma, tant és així que són els mateixos inspectors que adverteixen que amb la suspensió el TIL no es pot aplicar.

No calen més pronunciaments judicials expressos perquè el TIL és nul de ple dret. No tindria cap sentit permetre l'aplicació del TIL a les aules aquest curs quan ha estat anul·lat, i tot açò, encara que la sentència del TIL, per molt que es reiteri, es pugui

recórrer davant el Suprem. Tant clar és que el TIL és un fantasma que fins i tot, fins i tot els seus, els de l'Institut de Política Familiar, els seus, fan pública la seva petició que el TIL sigui retirat.

I és que la sentència no pot ser més clara: el decret de creació del TIL és nul perquè va obviar el preceptiu informe de la Universitat, quan era necessari. Perquè el TIL altera el model lingüístic de l'ensenyament i afecta la presència del català a les aules, ho diu l'Estatut d'Autonomia, que l'ha incomplert, ha incomplert l'Estatut d'Autonomia. I açò no em diguin que és una qüestió de forma, incomplir l'Estatut d'Autonomia, tot i que el Govern ho vulgui reduir a aquests efectes formals, procedimentals.

No és cert que la sentència es refereix a aspectes formals i de procediment, és totalment fals, la sentència entra en el bessó del TIL, la sentència diu que el TIL no ha garantit el compliment de l'Estatut, que no garanteix el deure dels poders públics a promoure la llengua catalana, que no s'ha garantit que la Universitat compleixi la seva funció assessora en un projecte que afecta de ple la llengua pròpia -pròpia- del país.

S'incomplix l'Estatut, s'incomplix la Llei del bon govern i amb aquestes s'incomplixen les prescripcions jurídiques que garanteixen que un canvi de model lingüístic i de model escolar es faci com s'ha de fer, amb rigor pedagògic, amb rigor sociolingüístic, amb rigor científic. Es fals, per tant, que les sentències es basin i se centrin en procediments, no és cert, per molt que el Partit Popular ho repeteixi.

De fet, no ha existit mai ni en el text ni a la voluntat d'aquest govern un projecte educatiu impulsat per aconseguir que els alumnes assoleixin en l'etapa d'ensenyament obligatori un nivell suficient de català, castellà i una altra llengua estrangera, per exemple l'anglès, no és cert.

El projecte TIL no és un projecte a favor del plurilingüisme, no és un projecte a favor del trilingüisme, no hi ha trilingüisme sense català i aquest trilingüisme del TIL és un trilingüisme sense la llengua pròpia del país. L'objectiu -com deia-, per tant, no és el trilingüisme, sinó aconseguir que el castellà, en detriment del català, assolís un estatus de llengua primera i preferent, símbol de la unitat i de la uninacionalitat espanyola. El TIL no és un projecte pedagògic, sinó que és un projecte polític, colonitzador, antillengua catalana amb tota regla, perquè si tingués alguna garantia de rigor i de caràcter pedagògic, hagués comptat amb aquells que en saben. I si alguna cosa caracteritza el TIL és per haver-se fet sense els que en saben.

El Partit Popular ha pretès manipular la realitat del nostre país, la realitat lingüística de la nostra comunitat per fer política, açò de què ens acusava el president, política amb l'educació.

Senyores i senyors diputats, el Govern amb el decret TIL el que ha aconseguit és polititzar, judicialitzar l'educació, tenim més de deu sentències que desautoritzen la gestió i la política educativa del Govern, basada en el TIL, i oblida totes les altres qüestions relacionades amb el nostre sistema.

Per açò, els nostres primers punts de la moció van dirigits a reclamar diàleg i a exigir responsabilitats pel caos generat i el desgast causat a la nostra escola. En aquest sentit, he de dir que un quart punt, en el qual es demanava el cessament de la consellera Camps, lògicament ja no és necessari, així i tot hagués tengut el gust avui de retirar-lo, però, gràcies a les esmenes del Partit Socialista, recobren sentit i actualitzen la intenció d'aquest punt.

En aquesta moció reclamam també retirar els expedients polítics i les normes destinades a reprimir i perseguir la llibertat d'expressió. Reclamam transparència i rigor amb les proves diagnòstic, amb l'institut que ha de vetllar per aportar unes dades realment rigoroses i científiques. Reclamam esforç per recuperar tot allò que pot garantir una educació de qualitat i demanam preocupació a aquest govern, que ho té oblidat, que s'implanta, ens agradi més o menys, una nova llei general, la Llei general educativa, la qual incorpora moltes novetats, sense inspectors i per tant sense possibilitat d'orientar i guiar els centres educatius.

Reclamam que els serveis educatius, en aquests als menjadors escolars es refereixen els punts de la moció, s'adaptin a la realitat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, ha d'anar acabant.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Acab. ... a la realitat de la nostra comunitat, que és de pobresa, d'un percentatge de pobresa infantil que ens hauria d'avergonyar a tots.

I reclamam, simplement, normalitat, recuperar la normalitat. Si avui té qualque sentit aquesta moció és donar una nova opció al Grup Popular, al Govern, perquè redreci el seu camí al camí de la normalitat. Esperem que així sigui.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari Socialista, per defensar les esmenes RGE núm. 8838, 8839, 8840, 8841 i 8842/14. Té la paraula la Sra. Cristina Rita, per un temps de deu minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia una altra vegada. La moció que va registrar el Grup MÉS fa dues setmanes és molt exhaustiva en propostes, a les quals s'endevina la intenció de voler redreçar el rumb en el qual el Partit Popular, amb el president del Govern al seu cap, ha col·locat el sistema educatiu de les Illes Balears; rumb o no rumb, perquè ara mateix no està massa clar cap on va.

No passaré per tant a analitzar i fixar posició de cadascun dels 26 punts de la moció, entre d'altres coses, perquè coincidim amb aquests i ja anunciam que els votarem favorablement i, de fet, en la seva gran majoria els hem presentat també nosaltres amb diferents iniciatives que hem registrar en aquest parlament al llarg d'aquests tres anys.

Diríem també que aquesta moció resumeix molt bé, al nostre entendre, la línia argumental que hem seguit aquests tres anys en matèria educativa, tant el Grup MÉS com el nostre. I reflecteix també, per contrast, l'estat en què ha quedat el nostre sistema educatiu després de tres anys i uns mesos de política educativa del Partit Popular, sumit en el desastre, en el caos, en el conflicte permanent.

Però evidentment, el que aquesta moció no podia recollir, perquè va ser presentada dia 18 de setembre, tal com preveu el Reglament d'aquest parlament, són els fets ocorreguts la setmana passada els quals han afectat de manera tan directa la política educativa de les Illes Balears i a les quals sí ha fet referència ara, en la seva intervenció, el diputat del Grup MÉS. Però és que, per aquest motiu, que, fent ús d'aquest mateix reglament, el Grup Socialista ha presentat un seguit d'esmenes que completen i actualitzen aquesta moció i que passaré ara a defensar, unes esmenes que el que pretenen és posar ordre en el caos, és a dir, dir: fem compte enrera, tornam al mes de març del 2013 i ens oblidam del TIL, el qual ha estat un dels punts més conflictius de la gestió del Partit Popular; no l'únic, evidentment, un altre que hauríem de confirmar, entre aquests punts conflictius, són els expedients als directors dels instituts de les Illes, tres de Maó, que haurien ja de tancar-se i revertir al seu estat inicial.

És per aquest motiu, per tant que la primera esmena insta el Govern de les Illes Balears a acatar immediatament les sentències del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, de dia 22 de setembre, en relació amb l'anul·lació del Decret 15/2013, de 19 d'abril, de Tractament Integrat de Llengües; unes sentències que han declarat, com s'ha dit aquí, nul aquest decret, nul de ple dret. És per tant, una normativa ara mateix il·legal que atempta contra l'Estatut d'Autonomia, que no és poca cosa. I que, a més, diu que la necessitat del decret no està prou justificada a l'expedient.

Arguments que no són qüestió de forma, tal com s'ha dit des del Govern, no, són una important qüestió de fons, nosaltres també coincidim amb el Grup MÉS en aquest sentit. La justícia els ha hagut de dir el que deia ja tothom, el que els van dir les 100.000 persones que van sortir al carrer tal dia com ahir fa un any, les persones a les quals vostès han menyspreat dient-los que no eren significatives en comparació amb les que s'havien quedat a casa seva, aquelles persones, aquells partits també de l'oposició en aquesta cambra que deien: anglès sí, però ací no!

Quan llegia, dimarts passat, les reaccions de l'anterior consellera, o el dimecres, de l'actual en aquells moments com a portaveu del Govern, que eren petites qüestions de forma, recordava un acudit molt antic, que deia que un gitano, és del moment en què s'ho carregaven tot els gitanos, abans de Lepe,

que havia robat un porc i el portava damunt les espatlles, quan el va aturar la Guàrdia Civil i li va demanar: què era allò; el gitano es va girar i, mirant el porc i espolsant-se les espatlles, va dir: bitxo, bitxo. Doncs açò és el que fa el Govern avui en dia.

Però el que tenim davant no és un acudit, en aquests moments la situació és més greu fins i tot que l'any passat, perquè ens agafa amb el curs començat, i és cert, però aquest problema a qui és més atribuïble és al Govern, i a ningú més. I de cap manera podem compartir les declaracions del president Bauzá, quan va dir que seria un caos no continuar amb un curs que ha començat amb normalitat. En primer lloc, perquè és evident que el curs no ha començat amb normalitat, i el causant d'aquest caos és el president i el Govern, que són qui ho ha de solucionar.

Si l'any passat s'hagués acatat la interlocutòria del Tribunal Superior de Justícia la qual suspenia el calendari d'aplicació i les instruccions del secretari autonòmic, l'escenari avui seria un altre. Però no, el Govern Bauzá treu una fugida cap endavant amb el decret llei i ara pagam la conseqüència d'aquell error, enlloc d'haver cercat un altre camí d'acord i de consens per portar a terme el que tots volem, que s'apregui més anglès a l'escola, tal com ha dit en aquesta mateixa sala la nostra portaveu.

És per aquest motiu que instam també el Govern de les Illes Balears a no recórrer al Tribunal Superior, Suprem, perdó, les sentències del Tribunal Superior de Justícia en relació amb l'anul·lació del Decret TIL, i a no recórrer tampoc les interlocutòries del Tribunal Superior també, les quals suspenen cautelarment l'Ordre de desenvolupament del TIL, de dia 9 de maig del 2014.

I ara diré que no em semblen de rebut les declaracions que ha fet aquests dies el president Bauzá, sobretot aquelles que reafirmen que el TIL s'aplicarà, quan el Tribunal Superior de Justícia ha dit que el TIL era il·legal i ha suspès cautelarment la seva aplicació. Tampoc no em semblen, ja no poc adequades, sinó ni tan sols normals les expressions del president amb referència que el que passa és que no volem que els nostres fills sàpiguen anglès per raons ideològiques i que tindrem una invasió d'al·lots de fora que saben anglès i que llevaran la feina als d'aquí, o que el trilingüisme permet aprendre anglès als que no tenen recursos, a la classe obrera, va arribar a dir en una altra ocasió.

És evident que el president continua amb la seva actitud d'ofensa a la comunitat educativa i amb la seva actitud d'ofensa a la intel·ligència de la població, i tot açò dona molt poca esperança a la necessària rectificació de posicions. Perquè ara el que tocaria és ser humils, reconèixer que majoria absoluta, com he dit abans, no significa impunitat absoluta i que el que cal és fer feina per redreçar la situació.

La nova consellera ja ha començat a reunir-se amb tothom, res a dir d'açò, és el que hem demanat de sempre i és el que s'ha de fer, però ja no basta. A més, s'han de donar solucions als centres docents, els quals les esperen; no poden deixar els centres sense saber què han de fer ara, o fent cadascú el que trobi, segons el sentit comú del director o directora del claustre o de no se sap qui que ha de donar les ordres, amb una mena d'autogestió del sistema que no entén ningú.

La nova consellera ha de demostrar que realment ella ha estat la primera opció i no la darrera, després que ningú més no hagi volgut assumir fer-se càrrec del control del timó d'aquest vaixell que s'enfonsa. És per aquest motiu que també hem presentat una esmena i instam el Govern de les Illes Balears a enviar als centres docents instruccions clares, per escrit i signades pel responsable que correspongui, sobre el procés de reversió del Decret 15/2013, de 19 d'abril, i de l'Ordre de dia 9 de maig del 2014. Perquè el TIL ja no es pot aplicar ara als centres, vostès no poden confondre per més temps els pares i mares i els docents, no es pot aplicar, està suspès cautelarment pels tribunals, per molts de recursos que posi el Govern.

Les interlocutòries són executives des del moment que es notifiquen formalment al Govern, és a dir, des que el lletrat signa que ha estat notificat, i l'eventual recurs de reposició, el qual efectivament es pot posar en el termini que toqui, no aixeca aquesta suspensió. La suspensió només la pot aixecar la mateixa Sala del Tribunal Superior de Justícia en el moment que resolgui el recurs. I convindran amb mi que açò no serà fàcil que passi.

I per tant, s'ha d'estar preparat, no podem tenir quinze dies un projecte lingüístic d'aquest abast, el qual afecta també assignatures no lingüístiques; quinze dies després un altre projecte i d'aquí a dos mesos un altre. La consellera no pot dir als centres que facin el que trobin -encara no és aquí, no m'escolta, em sap greu-, però és que l'autonomia de centres no és açò, l'autonomia és adaptar les normatives a les circumstàncies de cada centre del seu alumnat, però els equips directius han de tenir clar quina normativa és en vigor i les instruccions de l'administració. I açò reconec que no és fàcil tampoc, tal com ens trobam, gairebé sense inspectors, per un altre greu error del Govern.

Tal com hem dit a la pregunta que hem formulat a la nova consellera, està bé demanar responsabilitats a tots els sectors, però qui realment ha d'assumir la responsabilitat és el Govern, que és el principal responsable d'aquest drama o d'aquest sàinet, com vulguin anomenar-lo.

I parlant de responsabilitat, el nostre grup ha registrat una altra esmena, aquesta de substitució del punt 4 de la moció, a la qual s'ha referit el Grup MÉS, que insta el Govern de les Illes Balears a cessar immediatament tot l'equip anterior de la consellera d'Educació, Cultura i Universitats com a causants que són també de la crisi educativa que el Decret 15/2013, de 19 d'abril, de Tractament Integrat de Llengües ha provocat. Tot açò com a primera passa per recuperar la confiança de la comunitat educativa i obrir un procés de diàleg permanent que doni fortalesa i estabilitat al model educatiu de les Illes Balears el qual no s'havia d'haver abandonat.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari Popular per fixar la posició. Té la paraula la Sra. Aina Maria Aguiló, per un temps de deu minuts.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, presidenta, senyors i senyores diputats. És innegable que els esdeveniments han superat i sobrepassat gran part de la moció presentada, no només pel fet que la interpel·lació es va realitzar amb motiu de l'inici de curs, sinó perquè, amb el canvi produït a la cartera d'Educació, s'obrin un seguit d'expectatives que són del tot conegudes pels membres d'aquesta cambra.

Els grups parlamentaris que donen suport al Govern sempre es refereixen a la legitimitat d'aquests amb referència al suport majoritari aconseguit a les urnes. Això ho van fer vostès a la legislatura passada i així ho fem en aquest grup, el majoritari de la cambra, i és que no pot ser d'una altra manera, les regles democràtiques ens obliguen i ens permeten de fer-ho.

El que no van poder fer vostès és defensar el seu programa electoral, van renunciar, en part en benefici de la governabilitat, per dir-ho suaument. Aquesta és una de les diferències amb la situació actual, el nostre grup parlamentari sí pot i ha defensat un programa electoral i defensa el trilingüisme, com a model educatiu enfront de la immersió, i sobretot ha defensat i ha incorporat al model educatiu la idea de llibertat, precisament a diferència del que vostès exposen en el punt número 1. Nosaltres volem donar la llibertat i la possibilitat a tots els alumnes dels centres públics d'optar a una educació de qualitat, amb un idioma estranger; és a dir, el que gaudien en els col·legis privats, ara els nostres alumnes de la xarxa pública serà més competitiu i estaran més preparats per al mercat laboral del futur.

El mateix pot dir respecte del punt número 21, els seus temors són infundats i malintencionats, i passarà el mateix que quan es varen equivocar en la previsió de les competències lingüístiques, i el mateix els passarà amb les seves prediccions del que s'anomena comunament la revàlida. Les dificultats en el camí no desvirtuen la bonança de l'objectiu, ningú no ha discutit amb rotunditat el fons de l'assumpte, fins i tot aquests darrers dies s'han criticat moltes coses, no obstant això alguns, més o menys obertament, han expressat la seva conformitat amb els plurilingüisme i l'han diferenciat del Tractament Integrat de Llengües.

El conflicte educatiu no és general, patim les restriccions típiques d'un moment de crisi econòmica i tal vegada amb manco impacte que a altres comunitats autònomes i regions d'Europa que es posen com a exemple de gestió. No podem oblidar que en la reestructuració dels CEP hem estalviat 1 milió d'euros. El conflicte no és general i se circumscriu pràcticament al model lingüístic el qual constitueix una part del nou model educatiu. Qui introdueix altres elements ara només pretén incorporar confusió en lloc de llum al problema. Qui pretengui dir, com vostès, en el punt número 7, que volem separar

alumnes per motius de llengua, fa una pobra aportació al diàleg i al consens.

Aquesta moció del Grup Parlamentari MÉS és l'indicador més clar del compromís i de la responsabilitat amb l'educació, zero compromís, zero responsabilitat. De tota la seva moció es desprèn un sectarisme que se situa bordejant l'acceptable democràticament; venir aquí a proposar que la llengua catalana és només la llengua pròpia de les Balears, sense acabar de dir el que diu l'article 4 de l'Estatut d'Autonomia, és el més clar exemple del que vostès entenen per educació i la mesura del que els importa l'educació a vostès, sembla que no els importa gens la competitivitat dels nostres alumnes en el futur; sembla que no els importa gens les recomanacions europees en matèria de competència lingüística i, per descomptat, sembla que no tenen cap respecte a la voluntat política expressada democràticament a les urnes.

La referència a Llei de símbols, en el punt número 11, és un altre exemple de la seva intransigència; la Llei de símbols, precisament, pretén objectivar l'ús dels símbols en els mobles i immobles afectes als serveis públics de la nostra comunitat autònoma, amb la finalitat de garantir el desenvolupament ple de la personalitat humana en el respecte als principis democràtics de convivència i a les llibertats fonamentals sense interferència ideològiques de cap tipus. El que sembla, llegint aquesta moció, és que pretenen vostès una nova immersió, i ja no una immersió només en matèria lingüística, sinó una vertadera immersió política total, producte del qual sol·liciten a un altre punt, concretament en el punt número 4, fer callar la societat -perdoni, el punt número 14-, fer callar la societat civil, quan aquesta no pensa com vostès. En això no vulguin diàleg ni consens, per callar la boca a la societat civil no, en això no arribarem mai al diàleg ni al consens.

I altres qüestions de caràcter tècnic que no fan viables algunes propostes de la moció, les dades del curs anterior, no ara, sinó des de sempre, són analitzades des del setembre fins a final d'any, per l'organisme corresponent, per cert, un organisme competent i independent. Per tant, en el seu moment la Comissió d'Educació rebrà la informació corresponent.

Vostès em parlen d'un augment d'absentisme i conflictivitat en els centres educatius. I Sr. Nel, a mi això em va preocupar quan ho va dir, i ho vaig demanar: el problema és que ha canviat la baremació, ha canviat la baremació, fins ara la baremació era amb intervals i et deia més de 35, i ara es compten, cas per cas, els casos de conflicte i els casos d'absentisme. No obstant, és un problema que hi ha dins les aules i és un problema que és molt important solucionar, d'aquí la Ponència del pacte educatiu.

Finalment, el nostre grup parlamentari, i jo, com a portaveu d'educació d'aquest grup, venc aquí amb una actitud de diàleg i de consens. El grup majoritari d'aquesta cambra li ofereix l'oportunitat que tots puguem ser conseqüents i afrontem amb responsabilitat la construcció d'un nou model lingüístic i educatiu.

La nostra proposta, Sr. Nel, la nostra alternativa, és refundre... -Sr. Martí, perdoni; Sr. Martí, perdoni- la nostra alternativa és refundre tota la moció en un sol punt. Trobam que hem de començar a poc a poc, que ens hem de posar d'acord en un sol punt, i a més en la seva línia, en la línia dels seus punts número 2 i número 3, i resumir-los en un. El grup majoritari brinda el seu vot per a l'aprovació per unanimitat, que això crec que ens ho demana la societat, d'una proposta alternativa, una proposta alternativa que possibilitarà un diàleg obert i amb la pretensió d'un model estable i fruit del consens. Sr. Martí, el Grup Parlamentari Popular li proposa refundre tota la seva moció en un sol punt que digui: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern a reunir-se -que ja ho ha començat a fer i ho ha continuat fent- a reunir-se amb els principals interlocutors de la comunitat educativa, i també amb l'Assemblea de Docents, per tal de dialogar i analitzar la política educativa de la nostra comunitat".

Sr. Martí, això és el que li proposa el Grup Parlamentari Popular, per millorar el diàleg, per millorar el consens. Crec que el Partit Popular ha fet passes, crec que el Partit Popular ha fet passes, i el que li demanam és que per unanimitat surti, i torn repetir, surti aquest punt d'aquest parlament. "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern a reunir-se amb els principals interlocutors de la comunitat educativa, i també amb l'Assemblea de Docents, per tal de dialogar i analitzar la política educativa de la nostra comunitat". Són el seu punt 2 i el seu punt 3. Si vol després feim una recessió per poder parlar d'aquest tema.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula...

(Alguns aplaudiments)

...el grup presentant per fixar-ne la posició i assenyalar les esmenes acceptades. Sr. Nel Martí, té una intervenció de cinc minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Jo, primer, Sra. Presidenta, no tenc constància que el Partit Popular hagi registrat cap esmena a aquesta moció, en tot cas deu ser que l'ha presentada..., la fa ara. En qualsevol cas sorprèn, sorprèn perquè el Partit Popular a Eivissa o a Sencelles sí que donen suport al contingut d'aquests 25, 26 punts que hem presentat avui aquí. Aquell Partit Popular, sí; en canvi el Grup Popular, no; el Grup Popular una altra vegada es tanca en propostes que no portin enlloc, que quedi molt bé estèticament però que no portin enlloc.

Sra. Aguiló, l'Institut de Convivència i Èxit Escolar efectivament, i estan publicades encara, afirma que des del curs escolar anterior el Partit Popular al primer curs escolar sencer en què governa el Partit Popular l'absentisme augmenta un 60%, la conflictivitat es multiplica per tres i els expedients es multipliquen per quatre, i si hi ha alguna cosa a dir ho havia de dir la consellera Camps, i aquí mil i una vegada li vam reiterar, la vam instar perquè expliqués aquestes dades, i ella va callar,

i ella va confirmar que aquestes dades eren certes, tal com estan publicades per l'Institut de Convivència. Per tant no val, no val..., açò no val; unes dades publicades, oficials, publicades a la pàgina web de la conselleria són oficials, i qui ha de donar explicació d'aquestes dades és la consellera, i la consellera no ho va fer. Vat aquí la seva irresponsabilitat.

I, Sra. Aguiló, si vol pot pujar aquí, i de la maneta ho podem dir junts: el català és la llengua pròpia de les Illes Balears, li agradi o no li agradi...

(Alguns aplaudiments)

...és el català, només el català, la llengua pròpia de les Illes Balears!

(Remor de veus)

La Sra. Aguirre ho feia molt bé, eh?, ho feia molt bé.

Que és com dir, que és com dir si vol també, que la llengua catalana i la llengua castellana, només aquestes, són llengües oficials de la comunitat autònoma. Però vostès no poden suportar, i açò és el bessó de tota la conflictivitat d'aquest govern, que aquest govern ha generat amb la Llei de funció pública i amb el TIL, és incapaç d'acceptar, reconèixer, que la llengua catalana és la llengua pròpia d'aquest país!, i vat aquí, vat aquí el nerviosisme i les reiterades referències a una qüestió que és a l'Estatut. Jo no posaré ara en un compromís els juristes d'aquesta institució, però és així, només la llengua catalana és la llengua pròpia de les Illes Balears, i com a tal s'ha de governar, i com a tal els poders públics tenen l'obligació d'actuar, tenint en compte aquesta (...) jurídica.

Tantes referències a la immersió lingüística... Miri, el Decret 92/1997, conegut com a decret de mínims, qui el va signar?, que el va signar?! Jaume Matas. I per què el va signar?, perquè era una continuació d'una política lingüística de consens en aquesta comunitat autònoma que van dur a terme Gabriel Cañellas, Cristòfol Soler, Jaume Matas, Francesc Antich, tots, fins que va arribar el senyor...

(Més aplaudiments)

...president Bauzá. Era una política de consens! Sí, el conflicte l'han generat vostès, i aquest conflicte s'ha traduït, s'ha traslladat també a les aules. I aquest conflicte ens impedeix parlar d'allò que és realment important, efectivament, que és el nostre model educatiu, i que són les nostres escoles, i d'açò efectivament és del que hauríem de parlar, un model que efectivament està fracassat, està mort; jo li deia, i ho torn dir, que és avui un fantasma al qual vostès volen reviure, i al qual no saben com respondre.

Miri, jo em quedaré amb la darrera errada, pífia, de la consellera Camps, quan parlava de la llengua "euskadi" per referir-se a un model, a un model que jo supòs que ella es va equivocar, es referia al model educatiu de Navarra, perquè el model educatiu trilingüe d'Euskadi no diu el que ella va afirmar. Jo els convid i pactam seguir les pautes, els objectius, els criteris del model educatiu trilingüe d'Euskadi. Quins són?, consultin-los, consultin-los. Es tracta d'elaborar -i llegesc textualment- uns mínims comuns, però donant àmplia autonomia als centres educatius per elaborar els seus propis projectes educatius, primer punt. Segon: és un marc doblement voluntari, ho han de sol·licitar els centres i les famílies; tercer: impulsa actuacions que millorin la capacitat idiomàtica del professorat i del conjunt de l'alumnat per facilitar la seva incorporació al trilingüisme, trilingüisme al qual aquí tots signarem, perquè tots estam a favor del plurilingüisme, clar que sí, però un plurilingüisme en la llengua pròpia del país, no sense la llengua pròpia del país, que és el que vostès defensen.

Per tant el consens hagués estat molt fàcil i molt possible. Si vostès avui no l'han propiciat, si vostès avui no l'han alimentat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, ha d'acabar.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

...la responsabilitat -i acab- és seva, únicament seva, d'aquesta bancada que ha fet de la llengua un conflicte, que ha utilitzat l'escolar, l'escola, efectivament, per defensar un projecte polític de forma unilateral. No hi ha més que açò. És molt trist però és la més absoluta realitat, i avui novament aquí confirmam un fet: aquest govern no està disposat a canviar, i torn a dir -i acab, Sra. Presidenta- que em tem, em tem, que l'única manera de complir la legalitat serà utilitzant aquella forma tan poc democràtica que és la del decret llei; em veig venir un nou decret llei per poder assegurar que durant aquest curs escolar s'apliqui el TIL...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, acabi, per favor. Acabi.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

...el TIL, i açò seria autènticament molt trist. La seva responsabilitat, aquesta és la seva responsabilitat. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Procedim a la votació. Votam.

Queda rebutjada per 33 vots en contra i 25 a favor.

IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 6242/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a bonificació de l'impost de transmissions i actes jurídics documentats.

Passam al quart punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de la presa en consideració de la Proposició de llei RGE 6242/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a bonificació de l'impost de transmissions i actes jurídics documentats.

Intervenció per part del Grup Parlamentari Socialista per fer la presentació de la proposició de llei. Té la paraula el Sr. Antoni Diéguez, per un temps de quinze minuts.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados, hay asuntos que cuando llegan al mundo de las noticias ocupan las primeras páginas, pero que a fuerza de repetirse poco a poco van desapareciendo de esas primeras páginas y acaban perdiéndose como breves por las esquinas de las novedades, salvo que algún suceso extraordinario les devuelva tener un papel protagonista. Sucede a menudo con los conflictos bélicos; cuando se nos recuerda la guerra en Siria nos asombramos de la cantidad de años que ya dura, y así podríamos hacer una relación de esos que se llaman conflictos olvidados.

Y en nuestra sociedad, sin ir más lejos, estamos viviendo una serie de conflictos, graves porque producen víctimas, y a fuerza de verlos una y otra vez, cada vez con menor alarde tipográfico, los vamos olvidando, o al menos colocándolos en un lugar secundario de nuestras preocupaciones. Es lo que ha sucedido y está sucediendo con el asunto de los llamados desahucios, de las personas que pierden su domicilio, muchas de ellas víctimas de la terrible conjunción que supuso la política de dinero barato en la concesión de créditos hipotecarios, junto con las políticas de austeridad que han sumergido a España en su conjunto en la mayor recesión económica de los últimos tiempos, y sin más esperanza de mejora que el inminente cambio político que se producirá tras las próximas elecciones.

Con una demanda interna cadavérica, las comunidades autónomas que vivimos del turismo, de la demanda de otros países, a fin de cuentas, estamos siendo engañadas por nuestras autoridades económicas con el espantajo de una recuperación que tiene la solidez de un ectoplasma. En cuanto la demanda exterior vía turismo se reduzca veremos que el trabajo precario que maquilla las estadísticas no tiene las raíces más profundas que un castillo de naipes.

Las clases medias se están volatilizando, los españoles nos hemos ido a otro país, sin clase media, con trabajo precario, con la sanidad restringida a fuerza de copagos, con la educación pública mutilada, cada vez con menos becas y sin posibilidad económica de acceder a la justicia. La pobreza ha venido para quedarse. Ya conviven con nosotros con normalidad términos como pobreza energética, desnutrición infantil, buscarse la vida,

trabajo precario, comedor social, y un largo etcétera que alimenta la depresión colectiva, y esta misma mañana hemos visto las cifras sobre esos desahucios que nos decían hace poco tiempo desde esta misma tribuna el Grupo Parlamentario Popular que ya no existían, que ya no eran un problema en España; esta misma mañana hemos sabido que solamente en el último trimestre, solamente en el último trimestre 9.611 familias han perdido su domicilio, y que ha avanzado ya la marea de los desahucios llegando a la vivienda usada de una forma tremenda; tanto es así que en la actualidad en este último año 8 de cada 10 viviendas que han sufrido un desahucio han sido viviendas usadas, en el último trimestre un incremento de más del 15%, y las ejecuciones hipotecarias han aumentado durante todo este año un promedio de un 8,4%. Eso no es recuperación.

En este país, con la espina de la cohesión social partida, solamente se han rescatado las entidades financieras. Nuestros gobiernos sólo han oído los lamentos de los consejos de administración, rescatando a las entidades financieras pero negándose a rescatar a los ciudadanos. Hace unos pocos meses veíamos como en este parlamento el Grupo Parlamentario Popular se negaba a aprobar una proposición de ley que hubiera permitido el rescate de las personas, que hubiera permitido, mediante la declaración de insolvencia singular, que muchas familias no perdieran su casa. Quede sobre su conciencia el resultado, cuando oigan como la Plataforma de afectados por la hipoteca denunciaba hace apenas cinco o seis días que solamente en las últimas dos semanas, solamente en Palma, más de 20 familias están implorando una solución a un inminente desahucio, sigan, señores del Grupo Parlamentario Popular, mirando hacia otro lado; pudieron haber evitado los desahucios aprobando la ley que les propusimos, se negaron, es su responsabilidad.

Como se han negado también a solucionar el problema de fondo, ahora les traemos para su toma en consideración una proposición de ley para paliar algunos de los efectos indeseados de la pérdida de la vivienda habitual para los casos menos traumáticos, para aquellos en los que se produce un acuerdo con la entidad financiera. Muchas veces, cuando se entra en una situación de necesidad, la persona hipotecada suele llegar, o intenta llegar, a acuerdos con las entidades bancarias, y esos acuerdos se ven muchas veces perjudicados por las condiciones tributarias a que están sujetos esos acuerdos.

Primer apartado importante sobre el que pretendemos actuar: cuando entre la entidad financiera y la persona hipotecada se produce un acuerdo entre banco y deudor para modificar bien el tipo de interés o bien el plazo del crédito. Muchas veces, sobre todo a consecuencia de las últimas sentencias que ha habido sobre cláusulas suelo, muchos bancos, antes de verse metidos en un proceso judicial que les resulte desfavorable y tener que devolver dinero, tratan de llegar a acuerdos con sus clientes y el mecanismo que siguen es quitar la llamada cláusula suelo, modificar el tipo de interés, modificar a veces el plazo de créditos, también hay dificultades de ese tipo, etc., y eso supone otorgar nuevas escrituras públicas y cargar con impuestos un proceso que lo único que pretende es reducir los daños de aquellos que muchas veces tienen muy difícil poder salir adelante.

Nuestra propuesta es la siguiente: bonificar al cien por cien la cuota tributaria del impuesto de transmisiones y actos jurídicos documentados con un límite de 500.000 euros de base imponible cuando se haga este tipo de acuerdos. Recientemente hemos podido ver como en esta comunidad autónoma, en un caso concreto de una entidad financiera que tenía un sistema de préstamos hipotecarios conocidos como créditos abiertos, que consistía en que se daba un crédito a una persona, un crédito hipotecario, y ese crédito hipotecario podía aumentar o disminuir según la necesidad de esa persona, según la necesidad del prestatario, veíamos que por parte de la Conselleria de Hacienda se giraban impuestos cada vez que había una modificación de esas condiciones de crédito, y recientemente un par de sentencias ya han dicho que esas oscilaciones o esos cambios en los créditos abiertos no están sometidos a este tipo de tributación. Lo que pedimos es que por ley esté para todos y no sólo para entidades financieras concretas.

Segundo caso que pretendemos..., que nos gustaría que se actuara: en los casos de dación en pago con alquiler con opción de recompra. Lo que pretendemos con esta propuesta de ley es bonificar un tipo de contrato. ¿Qué tipo de contrato?, aquel acuerdo al que se llega entre el banco que presta y el cliente que recibe el dinero, el hipotecado que está en una situación de dificultad. Muchas veces uno de los acuerdos, que probablemente son los acuerdos que sean mejores también para el hipotecado, consiste en lo siguiente: el hipotecado da su casa al banco, dación en pago, pero después de hacer esta dación en pago se queda con un alquiler como mínimo durante 10 años y con un pacto de recompra que le pueda permitir volver a llegar a su casa, volver a adquirir su casa; de esa manera no pierde su casa, se quita el peso del crédito hipotecario y tiene una posibilidad de volver a recuperar la propiedad de su domicilio. Ese tipo de operaciones tiene muchas ventajas, tiene ventajas para la entidad hipotecante y tiene ventajas también sobre todo para la persona hipotecada, puesto que le permite aliviar su situación en un momento de crisis durante un plazo razonable, 10 años, y le permite volver a acceder a su domicilio, posiblemente perdido de otra manera.

En estos casos la operación está sujeta a impuesto de transmisiones patrimoniales onerosas, siendo en el primer momento el obligado al pago la entidad financiera, la entidad financiera acreedora de la deuda y adjudicataria del inmueble. ¿Qué significa esto?, pues que la entidad adjudicataria del inmueble, ante una posible dación en pago, si tiene que pagar 7, 8, 10 o 20.000 euros de impuesto de transmisiones no llega a un acuerdo con el hipotecado. ¿Por qué?, porque le supone esa operación un coste tributario alto o significativo. Entonces esto supone un obstáculo para la dación en pago, y nuestra idea, digo, es estimular este tipo de acuerdos. La propuesta, la primera parte de esta dinámica contractual, es permitir al banco que no pague, bonificar al cien por cien la cuota tributaria sobre los primeros 100.000 euros de la base imponible, eso sí, siempre que se cumplan las siguientes condiciones: que el que pierda la vivienda, el que da la vivienda, siga ocupándola durante 10 años con un alquiler, y que haya un pacto de recompra por parte del particular.

El segundo punto, el contrato de arrendamiento; ya decimos que se ha entregado la casa al banco y eso genera unos impuestos, queremos que se bonifique. Segundo punto, el contrato de arrendamiento con opción de compra firmado entre la entidad financiera, o sus filiales, también, en su caso, y los propietarios que ceden la vivienda habitual, que también esté bonificada la opción de compra. Y también en los casos en los que las personas físicas que al no haber podido hacer frente a los pagos de su hipoteca se hubieran visto obligadas a la dación en pago y que posteriormente, antes del transcurso de 10 años, han vuelto a adquirir su casa. Es decir, pretendemos bonificar cuando se entrega la casa al banco, esa operación, el alquiler con opción de compra, y después la nueva adquisición o la recompra hecha por el particular, cuando el particular en ese plazo de diez años de la opción de compra vuelve a adquirir la vivienda, que esa compraventa, esa nueva compraventa esté bonificada al cien por cien.

O sea, a fin de cuentas lo que vemos es una operación en la que una persona que está en una situación económica agónica deja su casa durante un tiempo con la perspectiva de volverla a recuperar. Entonces, lo que pretendemos es que la Agencia Tributaria, en ese caso, no cobre impuestos en ese tipo de operaciones, no estamos hablando de cantidades ingentes, ni muchísimos menos, sino de cantidades más bien pequeñas, y que conseguirían aliviar la situación de las personas que están en una situación bastante delicada.

Me gustaría, desde luego, ir más allá y poder mejorar otros problemas tributarios que se dan con este tipo de operaciones como, por ejemplo, el impuesto municipal sobre el incremento del valor de los terrenos de naturaleza urbana que tiene que pagar quien pierde su casa, pero cuando pierdes la casa y la entregas al banco se considera, incluso, que has tenido un incremento patrimonial y entonces tienes que tributar el impuesto de plusvalía sobre, la llamada plusvalía municipal, tienes que tributar sobre ese supuesto beneficio que has tenido después de haber sido despojado de la casa, lo cual es una auténtica paradoja.

También me gustaría poder llegar al impuesto sobre la renta de las personas físicas porque el adjudicante del inmueble muy probablemente tendrá que incluir en su declaración de IRPF una ganancia patrimonial puesta de manifiesto con ocasión de la dación en pago.

Es cierto que sobre estos elementos tributarios ya actuó el Real Decreto 6/2012, de 9 de marzo, de medidas urgentes de protección de deudores hipotecarios sin recurso, ya se intentó actuar sobre esos dos impuestos, pero los requisitos que se pusieron, ya digo está fuera de nuestra órbita porque es normativa estatal, excepto el tramo autonómico del impuesto de la renta de las personas físicas, los requisitos que se pusieron para salvar esos dos problemas que hemos dicho, tanto la plusvalía como el incremento de renta, son muy estrictos, los requisitos son los siguientes: el primero, es que la entidad financiera esté adherida al código de las buenas prácticas, bueno, esto prácticamente casi todas están.

En segundo lugar, que se trate de una hipoteca constituida en garantía de un préstamo o crédito concedido para una compraventa cuyo precio no exceda de unos determinados ratios, ratio que para el municipio de Palma, por ejemplo, estaría en unos 150.000 euros, y ni que decir tiene que las viviendas que se adquirieron durante la época de la burbuja inmobiliaria, que son las que se están viendo afectadas, se puede ver el informe que se ha publicado hoy al respecto, pues, no cubriría a muchas de esas viviendas.

Y el tercer requisito que se impone es que el deudor se encuentre en el umbral de exclusión que define el propio Real Decreto 6/2012, en su artículo 3.1, es decir, que la unidad familiar, todos los miembros de la unidad familiar carezcan de rentas del trabajo, de actividades económicas, o sea, todos, absolutamente todas; que la cuota hipotecaria supere el 60% de los ingresos netos de la unidad familiar, bueno, si nadie tiene rentas, y la unidad familiar carezca de otros bienes y derechos suficientes para hacer frente a la deuda y que la vivienda sea la única del deudor y el préstamo fuese concedido para su adquisición.

En caso de aceptarse esta proposición de ley y de que sea tomada en consideración por este parlament, deberíamos ser capaces de avanzar en las repercusiones sobre la cuota tributaria del IRPF y ver de ajustar, para evitar los pequeños, ya digo, desajustes que se producen.

El impacto económico de todas estas medidas que estamos sugiriendo sobre la Tesorería de la comunidad autónoma sería mínimo, téngase en cuenta que quien pierde su casa por no poder pagar no estará ni en condiciones ni con intención de acudir a la Agencia Tributaria para atender pagos de impuestos, y que quienes sí podrían atender su parte, las entidades financieras, se disuaden de llegar a acuerdos por el coste fiscal de la operación, y todo ello, naturalmente, en perjuicio de los más débiles.

Esta norma que les traigo para su aprobación no es una norma extraña y exótica en nuestro país, es una norma que ya está en vigor en otras partes de nuestro territorio nacional, en concreto es un trasunto del artículo 63 de la Ley 5/2012 del Parlamento catalán, norma que se aprobó gracias al apoyo dispensado por el Partido Popular catalán, que se abstuvo para que pudiera salir adelante su aprobación por parte de los partidos que daban apoyo, que dan apoyo todavía, al Gobierno catalán que impulsó esta norma.

Así pues, la única duda que tengo es si el Partido Popular considera que los ciudadanos de Baleares merecen, desde un punto de vista tributario y cuando están en esta situación de necesidad a la que nos hemos referido, si merecen estos ciudadanos de Baleares mejor o peor trato que los ciudadanos catalanes, a los que sí se les permitió que tuvieran esta norma en vigor.

Por eso, les solicito, señoras y señores diputados, señores de los distintos grupos parlamentarios, el voto favorable a esta proposición de ley.

Nada más, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula el Sr. Miquel Àngel Mas, per un temps de quinze minuts.

EL SR. MAS I COLOM:

Bon dia a tothom. Quan em vàrem demanar si podia fer aquesta intervenció sobre la proposició de llei de bonificació de l'impost de transmissions i actes jurídics documentats em vaig posar content, em vaig posar content perquè és un tema que professionalment l'hem tractat molt i perquè, a més a més, crec que aquí -m'agradaria que hi fos el conseller, perquè ara li diria que ho ha fet malament, el conseller d'Hisenda vull dir, bé, veig que no hi ha cap conseller, bé, ho diré al Parlament el que ha fet malament el Govern, crec jo-, i que, a més a més, fa anys que ho estic batallant a nivell professional.

A veure, durant aquests anys d'enorme crisi ha passat molt sovint que aquell que tenia una hipoteca estava ofegat i no podia pagar, i no podia pagar absolutament cap quota de 600 euros ni de 300 ni 400 ni 500, i anava al banc i demanava al banc a veure si podien allargar un poc el termini, per baixar un poc la quota, o una carència, -parlam de la gent més humil de tots-, gent que li venia justet arribar a final de mes, gent que estava en procés de desnonament. I els bancs, per evitar perdre un client, finalment feien una novació del crèdit, feien una renovació, i deien, d'acord, pagaràs més a poc a poc o et baixam el tipus d'interès, i a aquell que li venia justet pagar 300 o 400 euros estava molt content perquè així en podia sortir. Però venia el Govern balear i li deia, ep!, però tu has de pagar, per fer això 1.000, 2.000, 3.000, 4.000 euros de l'impost d'actes jurídics documentats.

És un autèntic absurd aquest impost, a un negat dona-li aigua! Idò, a aquests, a la gent més humil, en situació més precària, el Govern, en els anys durs, en els anys més durs d'aquesta crisi, els exigia un absurd impost.

El pitjor de tot, però, és l'actuació que ha tengut el Govern davant tot això, perquè, què passa? Bé, davant tot això comença a haver-hi recursos i recursos i el Govern continuava exigint aquest impost i presentava recursos, i obligava a litigar aquesta gent. Fins i tot es varen dictar dues resolucions del Tribunal Econòmic i Administratiu, de 16 de març del 2013 i de 12 de setembre del 2013, que ja són vinculants per a l'Administració Tributària estatal i autonòmica, i el Govern les va obviar. El Govern va obviar això malgrat que eren vinculants, continuava recorrent les resolucions del Tribunal Econòmic i Administratiu de Balears, les continuava recorrent, obligava aquests pobres de solemnitat, que han hagut de fer novació dels crèdits, a haver de litigar per a no haver de pagar aquest impost absurd. Molt malament, Sr. Marí, molt malament, Sr. Marí!

Fins que ha vengut el Tribunal Suprem i ha dictat sentència, de 24 d'abril del 2014, la qual estableix que aquest tipus d'impost està exempt i que no necessita cap tipus... i que està exempt. I per tant, aquesta proposició de llei, Sr. Diéguez, nosaltres hi votarem a favor, tot i que en aquest moment el Tribunal Suprem ja diu que està exempt, per tant, seria innecessari, però hi votarem a favor.

El que sí lamentam molt és que en aquests anys tan durs de la crisi el Govern hagi estat tan poc sensible, tan poc sensible amb la gent més humil, amb la gent que necessitava fer novació dels crèdits i ha obligat a litigar i a presentar recursos.

Res pus.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Antoni Camps, per un temps de quinze minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. La proposició de llei que avui ens presenta el Partit Socialista és des del nostre punt de vista un brindis al sol, una nova proposta que l'únic que pretén és tranquil·litzar la consciència d'un Partit Socialista que no va fer res quan va governar ni en política fiscal ni en política social, a fi d'alleujar la situació de milers de persones que van sofrir els estralls de la crisi econòmica. Durant quatre anys de govern del pacte de progrés no varen fer res, aquesta proposta, que avui ens du el Sr. Diéguez, no la va presentar l'anterior legislatura, quan la crisi econòmica era més cruenta que avui.

Deia el Sr. Mas, en els anys més durs de la crisi el Govern exigia un impost absurd a la gent més humil, i vostès governaven i vostès governaven, el partit que vostè representa governava en aquest govern, en el pacte de progrés quan la crisi més forta era.

Basta recordar només algunes dades per adonar-nos de la dimensió de la crisi que hem patit, que va ser demolidora, va ser destructiva i que va trobar justament, amb les polítiques del pacte de progrés, el terreny abonat per fer-se més grossa, per intensificar-se i per aprofundir en els seus efectes més perjudicials. Més de 46.000 persones varen perdre el seu lloc de feina durant el pacte de progrés, 46.000 persones que varen deixar de cobrar un sou cada mes. Cada dia tancaven quatre empreses i cada dia quedaven sense feina 60 persones. Es varen produir durant el pacte de progrés més de 10.000 execucions hipotecàries, a Espanya, durant el Govern de Zapatero, més de 210.000 execucions pressupostàries, hipotecàries. L'índex de pobresa en quatre anys es va incrementar uns 288%, i tot açò mentre es desenvolupaven polítiques expansives de la despesa pública amb dèficits descontrolats i amb uns nivells d'endeutament que s'incrementaven dia a dia de forma exponencial.

Aquest és el panorama que va passar l'anterior legislatura, no fa vint anys ni quaranta, fa just tres anys. I quina política fiscal va posar en marxa el pacte de progrés davant aquesta situació? Va fer res a nivell de política tributària per intentar corregir el desgavell econòmic que patia la nostra societat, els més humils que deia el Sr. Mas? Va fer res per intentar disminuir el patiment de tantes famílies i persones que s'empobrien i que perdien el seu habitatge? Va fer res el pacte de progrés per aquestes 10.000 execucions hipotecàries que es produïen quan governaven ells? La resposta és que no, varen continuar impertèrrits mentre milers de persones queien a la misèria més absoluta.

El Partit Socialista, i per extensió l'esquerra, no té una política fiscal creïble i sensata, actua a impulsos, actua en funció d'allà on bufa el vent sense un criteri definit, sense uns objectius clars, fa propostes no des de la responsabilitat sinó per pur oportunisme polític o per un electoralisme mal entès; planteja ocurrencies, com la que presenta avui, perquè no té un model de fiscalitat alternatiu al del Partit Popular. La prova més evident és comparar allò que va fer el Partit Socialista quan governava en el darrer pacte de progrés i allò que fa quan no governa, quan és a l'oposició.

Avui el PSIB ens presenta una proposició de llei que té per finalitat bonificar l'impost de transmissions i actes jurídics documentats per als casos de dació en pagament i els casos de lloguers socials amb entitats bancàries i amb opció de compra. La problemàtica de les execucions hipotecàries no és una qüestió que hagi aparegut de cop des que governa el Partit Popular, ho repetesc, durant el pacte de progrés es varen produir més de 10.000 execucions hipotecàries, i jo no record el Sr. Diéguez que mostrés la més mínima preocupació per aquestes persones que perdien la seva casa. El Sr. Diéguez no va fer cap proposta com aquesta a l'anterior legislatura, i es produïen 10.000 execucions hipotecàries, es va triplicar l'atur, la pobresa augmentava de forma alarmant, però al Sr. Diéguez no li preocupaven aquestes persones, perquè governaven ells. Ara que governa el Partit Popular ara li preocupen, ara sí, ara té una forta preocupació per aquestes persones, les més humils que deia el Sr. Mas!

I mentre el Sr. Diéguez i el Partit Socialista i, en general, tota l'esquerra venen una imatge de preocupació per les persones més necessitades, per aquells més febles, la realitat és que açò es queda només en una foto, en un posat buit totalment de contingut i ha de ser el Partit Popular qui realment actua per resoldre aquestes situacions extremes que pateixen tantes i tantes persones. Un exemple que el Sr. Diéguez s'ha oblidat, perquè parlava d'un decret llei del 2012 i no ha fet referència al Reial Decret Llei 8/2014, de 4 de juliol de 2014, on s'estableix una exempció tributària en els supòsits de dació en pagament i execucions hipotecàries judicials i notariales pel que fa referència als increments patrimonials que dita dació en pagament pugui generar a l'impost de la renda de les persones físiques. Un tema que està resolt amb la reforma fiscal que ha fet el Partit Popular, sí, sí, sí, Reial Decret Llei 8/2014, vostè se'l miri, se'l miri, açò queda resolt.

Òbviament, i el Sr. Diéguez ho deia, resultava un contrasentit que un contribuent que havia perdut la seva casa, per impagament de les quotes, hagués de pagar, a més a més, per un suposat increment de patrimoni a la declaració de la renda. Una qüestió tan òbvia que curiosament no se li va ocórrer al Sr. Diéguez, quan governaven ells, no se li va ocórrer al PSOE quan governaven ells, se li ha hagut d'ocórrer al Partit Popular, i açò, aquest tema, ha quedat resolt amb aquest real decret llei.

Aquesta mesura, i aquí sí que el Sr. Diéguez ho ha dit, completa la que ja havia aprovat el Govern l'any 2012 que, efectivament, la sanció dels guanys patrimonials només se circumscriu a contribuents que es trobaven al llindar d'exclusió amb uns criteris súper restrictius que, evidentment, amb el nou real decret queden totalment eliminats i, per tant, tothom pot accedir a aquesta exempció.

És l'exemple d'uns fets, d'una legislació que el PP ha posat en marxa precisament per disminuir i alleujar els efectes de la crisi sobre les persones més vulnerables i que contrasta, per desgràcia, amb la inactivitat de l'esquerra que quan va governar no va fer res, és més, mentre el Partit Socialista en aquesta legislatura es posava les camisetes de la plataforma antidesnonaments, els mateixos que duïen la camiseta aplaudien la Llei de desnonament exprés que el Govern de Rodríguez Zapatero, amb la ministra d'Habitatge, Carme Chacón, va aprovar el mes de novembre de 2009. Vostès mateixos, Sr. Diéguez, i vostè era un, precisament, dels que aplaudia aquesta Llei de desnonament exprés. No ens donin lliçons, no ens donin lliçons amb aquesta qüestió perquè vostès quan governen fan una cosa, i aquesta és la incoherència que vostès tenen, i quan són a l'oposició en diuen una altra.

(Remor de veus)

Tenen, per tant, i demostren una incoherència enorme.

Digui'm, Sr. Diéguez, una proposta seva, només una, em basta amb una, de l'anterior legislatura, una proposta que vagi en la línia d'afavorir aquells que varen perdre la seva casa per una execució hipotecària o per dació en pagament. Digui'm una que hagi presentat vostè en l'anterior legislatura.

Mirin, aquest govern, a part d'aquest cas concret de la declaració de renda que queda resolt amb aquest real decret llei i que és a nivell de l'Estat, aquest govern, a més, fa polítiques que també afavoreixen els habitatges socials. El Pla de Lloguer abarateix els lloguers en més d'un 20%, hi ha més habitatges socials a l'abast d'aquestes persones amb més... sí, sí, més habitatges socials a què poden acudir moltes persones amb baixos recursos, que abans no hi eren.

Miri, Sr. Diéguez, aquest govern adopta les mesures més adequades, les mesures fiscals, econòmiques i socials que enforteixen la recuperació de la nostra comunitat autònoma.

No podem fer forats a tots els impostos perquè algú hagi tingut una ocurrencia un dia, com és el cas d'aquesta proposta, s'han de fer les coses amb coneixement i s'ha de modelar bé l'impacte que pugui tenir per no generar inseguretats ni perjudicar el creixement de l'economia.

El Grup Parlamentari Popular, per tant, no donarà suport a la proposició de llei del Partit Socialista, ja aplicam mesures per garantir solucions a les famílies i persones que passen per una situació de desnonament; ja s'apliquen mesures fiscals que alleugereixen, des d'un punt de vista econòmic, la seva situació, i entenem que aquesta proposició no és fruit d'una preocupació real per les persones que pateixen una situació econòmica crítica, sinó que és una proposta oportunista i electoralista.

En aquests moments tenim un model tributari a Balears més progressiu del que era a l'anterior legislatura, precisament l'impost de transmissions patrimonials, que és l'impost propi més important i que major capacitat recaptadora té per a les arques públiques, en aquesta legislatura l'hem fet progressiu, de forma que avui paguen més els que més tenen i manco els que manco tenen, cosa que no passava a l'anterior legislatura.

Tenim un model fiscal que en aquests moments, fruit del creixement i la reactivació econòmica, incrementa els ingressos públics, cosa que tampoc no passava a l'anterior legislatura, quan els ingressos van davallar espectacular, sense que el Govern del pacte no fes res per evitar-ho, ben el contrari, es va embarcar en una fugida cap endavant d'increment de despesa i d'augment del dèficit, tot el contrari del que la prudència i el rigor pressupostari demanaven.

Avui, segons el Col·legi d'Economistes, Balears està per davall de la mitjana espanyola quant a nivell impositiu i, en la mesura del possible, el compromís d'aquest grup parlamentari i del Govern és continuar davallant la pressió fiscals als ciutadans.

Votarem, ja dic, per tant en contra d'aquesta proposició de llei i ho farem perquè entenem que en aquests moments, i gràcies al Partit Popular, ja s'apliquen mesures que alleugereixen la situació de tantes famílies i persones que han passat i passen per la difícil circumstància d'una dació en pagament, avui aquestes persones estan més protegides i tenen més ajudes que les que hi havia a l'anterior legislatura.

Entenem també que aquesta proposta hauria de ser emmarcada dins un projecte global de reforma fiscal, sembla com si el Partit Socialista no tingués una política fiscal alternativa a la del Partit Popular i només fes que presentar ocurrències, propostes aïllades, sense un criteri de conjunt. Sr. Diéguez, és a dir, falta un criteri de conjunt en aquesta proposta, és una proposta aïllada, sense cap tipus de relació amb altres.

I per últim, també, entenem que aquesta proposta no deixa de ser un posat, ja ho he dit abans, una foto de cara a la galeria la qual no respon a un interès real per les persones més desvalgudes. I per tot açò el nostre vot serà contrari.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Per al torn de rèplica té la paraula l'autor de la iniciativa, el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. En primer lugar, tengo que agradecer el apoyo del Grupo Parlamentario MÉS a la propuesta y, en segundo lugar, lamento naturalmente que no tenga el voto favorable del Grupo Parlamentario Popular, y he visto que le ha sobrado tiempo, no me refiero a los dos minutos cincuenta y tres, sino a los quince que ha tenido para poderse oponer al fondo, porque yo no he oído nada sobre el fondo de este asunto, nada, absolutamente nada, absolutamente nada. Y me puede creer, Sr. Camps, que es debatir contra la nada, nada, ¿alguien ha oído sobre el eje de la intervención que hemos presentado una proposición de ley sobre la dación en pago, más contrato de alquiler durante diez años con pacto de recompra y su necesidad de bonificación, alguien ha oído algún argumento, alguna discusión de algo, nada?

(Remor de veus)

Debatamos, entonces, con la nada, Sr. Camps. A ver, en primer lugar sí que quiero significar sobre lo que ha dicho el Grupo Parlamentario MÉS es cierto que las alteraciones a las condiciones de los créditos, y así también lo he reflejado en mi intervención, que se habían visto afectadas por un par de sentencias que han ido recayendo durante estos años y finalmente la del Tribunal Supremo de 2014; es que claro, yo esta propuesta la presenté en junio de 2013, junio de 2013 -no, lo digo porque aquí las cosas a veces van como van-, y desde junio de 2013 hasta septiembre de 2014 este parlamento no ha podido ver una proposición de ley de la oposición a este respecto.

En definitiva, sé que hay sentencias que dicen que según qué alteraciones de los créditos hipotecarios tienen que estar exentas de tributación, pero no estaría de más que se dijera en la ley, no estaría de más, o sea, ha habido un cambio sobre lo que ha pasó en junio de 2013 hasta ahora, pero estaría bien que se recogiera en la ley, no sería absurdo ni muchísimo menos, para evitar que pudiera haber otra sentencia que dijera lo contrario. Y en estos momentos, además, lo que tienen que saber también es que se están haciendo esas alteraciones y los bancos están llegando a acuerdos con los hipotecados, lo que sucede es que lo que les dicen los bancos a los hipotecados es: ¿tú que pagabas ahora? El 5 o el 6, pues ahora pagarás el 2, sólo que no iremos a un notario, porque si vamos al notario nos dan un buen golpe. Entonces resulta que el hipotecado se queda, con ese 2 sí, está pagando menos, pero sometido a la buena voluntad del banco que al día siguiente puede subir al 3 o al 4 o lo que sea, y es mejor tener un pacto cerrado.

En segundo lugar, Sr. Camps, usted nos dice que es un brindis al sol esta propuesta; ¿brindis al sol? Yo sí que conozco brindis al sol, un brindis al sol sería, por ejemplo, la Ley de los impuestos sobre los envases, ¿se acuerdan del brindis al sol?, y además era un brindis al sol con el vaso vacío o por lo menos con un agujero en el vaso, porque se quedaron con la ley en la mano, y eso que tienen mayoría, eso es un brindis al sol, con el vaso agujereado, Sr. Camps. Usted la defendía aquí con todo entusiasmo, ¿recuerda? Eso es un brindis al sol.

Decir que es un brindis al sol una cosa, que ya digo que ha sido aceptada por el Tribunal Supremo, que el Tribunal Supremo dice que las alteraciones, por ejemplo, créditos hipotecarios, usted dice que son brindis al sol, como ahora están en desacato de sentencias judiciales, pues vamos a decir lo que haga falta al respecto.

Mire, que no la presentamos antes, usted sabe, bueno, debería saber que el problema de los desahucios se agudiza en 2011 y 2012, es el momento en que se agudiza el tema de los desahucios, y a partir de ahí no ha dejado de disminuir, aunque ustedes hayan dicho aquí que el problema no existe, porque eso se ha dicho aquí por parte de ustedes. Por supuesto, nos ha contado la *rondalla* de siempre que si el *pacte de progrés* es su culpa, que crecía tanto el paro, etcétera, porque el Partido Popular es la vacuna contra el paro, lo que pasa es que los murcianos no lo saben, porque allí tenían mucho más paro que aquí. Si el Gobierno del Partido Popular es tan milagroso respecto al paro, ¿por qué Murcia lleva la cabeza con el Partido Popular siempre gobernando, por qué? O contra la deuda, ¿por qué Valencia lleva esa cabeza también gobernando el Partido Popular, por qué si el Partido Popular es la vacuna contra todas estas cosas?

Mire, déjense de *rondalles* y de historias, ustedes reciben una comunidad autónoma que crecía al 1,2% y que había salido de una depresión del menos 4,3%, pasamos de un menos 4,3 a un más 1,02, pasamos en poco más de un año y medio. Y ustedes están en la recesión desde que han llegado, las cifras que están dando ahora son de deflación, son de deflación, las que están dando..., ayer mismo daban cifras de deflación.

Usted dice que esta norma es una ocurrencia, si es una ocurrencia ¿por qué el Partido Popular en Cataluña no lo dijo así, cuando se les presentó a votación y votaron y aceptaron que saldría adelante, por qué? ¿Qué tienen de menos los ciudadanos de Baleares sobre los catalanes?

Usted dice que el Decreto de 2014 resuelve el incremento de patrimonio para el que pierde la vivienda. Bueno, pues si al PP le parecen bien todo este tipo de normativas ¿por qué votan en contra aquí? Dígalo, aunque sea ahora después del debate.

Nos dice que han puesto mucho hincapié en viviendas sociales, hace falta decir que han puesto más hincapié en viviendas sociales; hace cinco días, cinco días, en el Ayuntamiento de Palma el Partido Popular votó en contra de que se incentivara la compra de viviendas sociales en lugar de estar pagando en este momento hostales a la gente que está desahuciada, y el Partido Popular votó en contra, el Partido Popular votó en contra.

Dicen ustedes que ahora hay más ayudas que nunca, es que no pierdo ocasión para estar callado: ayer, o ha sido esta mañana ya, porque uno ya pierde con la velocidad de las noticias, ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, voy acabando. El Sr. Montoro presenta los presupuestos generales del Estado, 4.600 millones menos para el paro, 4.600 millones..., y ahora nos dice que hay más ayudas sociales.

Miren, no han dicho nada sobre el fondo, poco más podemos decir, esto es una grave ofensa, digámoslo así, a los ciudadanos de Baleares que van a ser tratados peor que los ciudadanos catalanes por parte de ustedes. Nosotros necesitaríamos un protocolo como el persa Darío, que, después de haber sufrido una gran derrota por los atenienses encargó a un paje que tres veces al día le dijera al oído: majestad, acordaos de los atenienses, para que no olvidara la infamia a la que se había visto sometido. Aquí tenemos que decir lo mismo: ciudadanos, acordaos del PP.

Nada más, Sr. Presidente.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Rèplica de grups que hagin intervingut a favor d'aquesta proposta. Per part de MÉS, té la paraula el Sr. Miquel Àngel Mas.

EL SR. MAS I COLOM:

Miri, Sr. Camps, no m'agraden aquest tipus d'intervencions, Sr. Camps, no m'acab d'acostumar, ja diran que fa poc o que fa molt que som aquí, però no m'acab d'acostumar, Sr. Camps, no m'agraden.

I una prèvia, i abans de dir per què no m'agraden, vostè s'ha dirigit cap a jo i ha dit, quan governaven, Sr. Mas... Sr. Camps, jo mai no he governat, ni el meu partit, escolti, quan governaven ni tan sols era militan del PSM, en aquell moment ni tan sols era militant del PSM. Escolti, jo vaig entrar el febrer, això com a recurs retòric ho poden fer, però jo no he governat mai.

(*Remor de veus*)

I en tot cas, parlam d'això. No, no he governat, i per ventura no governaré mai o ja ho veurem.

I per què no m'agraden aquest tipus d'intervencions, Sr. Camps? I no m'agraden, perquè a mi m'agrada o m'agradaria que el debat en aquest parlament fos sobre arguments, Sr. Camps; m'agradaria que parlàssim si això que es proposa és bo per als ciutadans de les Illes Balears o no és bo; no si vostè tal, si no sé què, si (...) una camiseta, o què ha dit, que no va fer res..., que es posen camisetes, que posat i foto. Sr. Camps, anem a parlar d'arguments.

No és bo que aquell que no pot pagar la hipoteca, i el banc decideix donar-li més temps o fent reduir el tipus d'interès, no és bo que a més a més no hagi de pagar un impost que el pot ofegar? Això no és bo, Sr. Camps? Em pot donar qualche argument que això no sigui bo, perquè jo m'he cansat de tenir ciutadans davant jo, asseguts, dient que no podien pagar i que han hagut de presentar un recurs per aquest tema. Això no és bo, Sr. Camps?

Escolti, si el pacte de progrés ho va fer malament, que jo en aquest tema, sobre aquest tema, aquesta (...) jo no ho sé, idò malament, ja està, però no és bo que aprovem això? Podem debatre sobre arguments, Sr. Camps. No si camisetes i si això és bo, no sé què. No seria convenient que el debat en el Parlament el féssim sobre arguments, no fos crispat, ni tu més, ni tu quan no sé què i no sé què, que jo, la veritat, m'embossa molt això, no seria bo això? No seria bo que intentassin discutir i raonar sobre temes en base a arguments i sobre això arribar a consensos o no, però fer un debat d'idees, no seria bo, Sr. Camps?

I miri, sí, jo pens que el Govern ho ha fet malament en aquest tema, ho ha fet malament perquè, escolti, quan ja hi havia una sentència del Tribunal Econòmic Central, de caràcter vinculant, dues seguides, el Govern encara no acatava la sentència, Sr. Camps li sona això? Dues resolucions del Tribunal Econòmic Central, dues, Sr. Camps, i el Tribunal no acatava això i presentava recurs, a gent molt humil, sincerament, Sr. Camps, gent molt humil. Dues sentències del Tribunal Econòmic Central que té caràcter vinculant, que té caràcter vinculant, i així i tot el Govern no acatava aquestes resolucions, i anar i presentava recurs, Sr. Camps. Això està mal fet! A més, parlam dels ciutadans més vulnerables, gent que no podia pagar la hipoteca, està mal fet.

I no li sembla bé a vostè, o a vós, no vos sembla bé que ho canviem això? Li sembla bé -li faig una pregunta-, vós sembla bé que aquests ciutadans que no poden pagar la hipoteca, que, a més a més, el Govern no els obligui a pagar un impost absurd? No vos sembla bé? Perquè m'agradaria, i ja està, jo supòs que ara surti vostè amollarà pestes de jo, que si governava, que si jo som nou o no sé què, però m'agradaria que si poguéssim el debat el féssim sobre això: és bo o no és bo que a aquell ciutadà, que li costa arribar a final de mes, que el banc finalment decideix ajornar això, és bo o no és bo que no hagi de pagar un impost, un parell de mils d'euros o un parell de cents d'euros al Govern? És bo això? Si és bo, encara que vengui de l'oposició, del Sr. Diéguez, anem a votar a favor. De fet, el Tribunal Suprem ja ha dit que està exempt, idò, si és bo, anem a votar-ho.

No podem fer un debat d'idees? No podem intentar que el Parlament sigui un lloc absolutament respectable que a la gent li agradi venir a escoltar i fem debat seriosos i parlar de temes en profunditat i amb arguments? No seria convenient? No ajudaria això a donar prestigi a la política? No seria bo que aquesta tribuna fos plena de gent cada dimarts? No seria bo això? Idò anem a intentar fer arguments, anem a intentar debatre sobre idees, les quals per ventura no ens agraden, uns tenen unes idees i els altres unes altres, però anem a parlar d'idees, no si el Sr. Diéguez duia camisetes, que no ho sé. En duia de camisetes?

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Mas.

EL SR. MAS I COLOM:

Ja està tot.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mas. I en torn de contrarèplica dels grups que hagin intervingut en contra, té la paraula el Sr. Camps del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Anem a parlar d'arguments, anem a parlar d'idees. Cap dels dos no ha fet referència al Reial Decret 8/2014, on queden exempts tots els increments patrimonials que provenen d'una dació en pagament, cap dels dos no han dit res d'aquest reial decret. Que l'ha fet el Partit Popular, que hem ajudat moltes persones humils, pobres, que no podien pagar les seves quotes i que han evitat poder pagar, així, amb aquesta llei, amb aquest reial decret llei, poder pagar l'impost de renda sobre les persones físiques pel seu increment patrimonial, açò ho ha fet el Partit Popular.

El Sr. Diéguez deia que no votar aquesta llei era una ofensa als ciutadans de Balears; jo li diré, Sr. Diéguez, i amb tot el respecte del món, l'ofensa més grossa que han patit els ciutadans de Balears és que durant el pacte de progrés hi hagués 46.000 aturats més, açò és una ofensa. Que cada dia 60 persones anassin al carrer; que hi hagués 10.000 execucions hipotecàries; que l'increment de la pobresa, de l'índex de pobresa s'incrementés un 288%. Açò sí que és una ofensa als ciutadans de Balears, i ho és.

Segurament, al Sr. Mas no li agrada la meua intervenció, jo ho comprenc, perquè segurament no li agrada que recordem determinades coses que vostès van fer. I quan jo dic que és una ocurrència, que és oportunisme és perquè, ho dic, a l'anterior legislatura vostès no van fer res; és a dir, no és cap crítica furibunda, és dir que vostès quan van governar no van fer res i que ara, avui, miraculosament, han dit, ai, hi ha gent que queda al carrer, ai, hi ha gent que no té habitatge, ai, hi ha gent que ha de fer dació en pagament, i fan unes propostes, propostes que a l'anterior legislatura vostès no feien. I no passa res, vostès ho van fer malament, nosaltres fem tot el possible per millorar-ho, i una prova d'aquestes és el reial decret llei que vostès sembla que han volgut ignorar.

I la proposta que avui ens fa el Sr. Diéguez no és que sigui dolenta, no és que sigui dolenta, no diem que sigui dolenta, evidentment que milloraria la situació de determinades persones, efectivament, però s'ha de fer quan es pugui fer. Fem les coses quan es poden fer, tant de bo ho poguéssim fer tot a la vegada, tant de bo a principi de legislatura no ens haguéssim trobat 1.600 milions d'euros en factures pendents; tant de bo no ens haguéssim trobat un dèficit de més de 1.100 milions d'euros. Clar, és que moltes coses que vostès ens han proposat, segurament les haguessin pogut fer perquè teníem els doblers i la disponibilitat econòmica per poder-les fer, i no les hem pogut fer i hem hagut de dir que no a coses les quals, per responsabilitat, no les podem aprovar, aquesta és la realitat.

Per exemple vostè, Sr. Mas, ens diu que aquesta proposta és bona per als ciutadans, i jo li dic sí, jo li dic sí. Seria bona una proposta que ens poguessin fer vostès de donar un sou a tots els ciutadans, com proposa un determinat partit, no seria bo per als ciutadans? Vostè diu que no, demani-ho, demani-ho al carrer a veure si no voldria tothom cobrar un sou sense fer res, demani-ho al carrer, segurament diran sí, vull cobrar sense fer res, sí, sí, però no seria bo, efectivament, però no seria bo. I en aquests moments les coses s'han de fer en el seu moment. Per açò deia a la meua intervenció inicial que no podem fer forats a tots els impostos, no podem fer forats a tots els impostos, s'han de fer les coses amb seny, s'han de fer les coses amb coneixement, hem de modular -i repetesc- l'impacte que pugui tenir per no generar inseguretats i no perjudicar el creixement de l'economia. Ho hem de fer bé, com ho fa bé el Partit Popular i el Govern. Estam fent les coses bé a nivell fiscal, a nivell tributari, a nivell de recursos, a nivell d'economia. Ho feim bé.

I ja li dic, em sembla bé la proposta, ens semblaria bé, però tot al seu temps i tot amb seny i rigor.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam a la votació. Començam a votar. Votam.

Queda rebutjada, per tant no es pren en consideració, per 34 vots en contra i 24 a favor.

V. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Economia del Projecte de llei RGE núm. 7591/14, de comerç de les Illes Balears.

Passam ara al darrer punt de l'ordre del dia de la sessió plenària d'avui que correspon al debat i la votació del dictamen de la Comissió d'Economia, del projecte de llei RGE núm. 7591/14, de comerç de les Illes Balears.

Presentació del projecte de llei per part del conseller d'Economia Sr. Joaquín García i Martínez per un temps de quinze minuts.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta, señoras y señores diputados, buenos días. El presidente José Ramón Bauzá desde el primer día que asumí la responsabilidad de la conselleria, me trasladó la importancia que el sector tenía para nuestras islas, para nuestro tejido industrial y, por tanto, me requirió trabajo, consenso y tener al sector a nuestro lado en todas las tomas de decisión porque deberían de ser decisiones consensuadas. Bueno, pues y creo que todo el equipo de la conselleria ha estado trabajando durante estos meses para alcanzar este consenso y poder presentar hoy una ley de comercio.

Desde el primer momento hemos trabajado abiertamente el desarrollo de este texto en el seno del Consejo Asesor de Comercio, instrumento que desde el primer momento el sector me indicó que era el canal sobre el que había que trabajar porque estaban representados todas las partes a las que de alguna forma una ley como la de comercio podía afectar. Conseguimos empezar a trabajar con el consejo asesor, con la voluntad de todas las partes y hoy estamos presentando el trabajo de este consejo asesor. Por lo tanto, de nuevo es una satisfacción presentar al Parlamento para su aprobación el nuevo texto, ley que, como he dicho, nace con el máximo consenso del sector y que desearía que fuera aprobada igualmente con el máximo consenso de todas las fuerzas políticas, porque además del Consejo Asesor, todas las fuerzas políticas también han trabajado en el desarrollo, en la mejora y en el enriquecimiento de la ley.

Es nuestra política mantener un constante diálogo con todos los sectores para trabajar desde el máximo acuerdo sobre todas las cuestiones relevantes que se puedan plantear. Hemos presentado la Ley de juego, hemos presentado la Ley de minas y en todas ellas trabajar con el sector ha sido la referencia para aprobar la ley. Como he dicho, el nuevo texto ha sido elaborado en el marco del Consejo Asesor de Comercio, hoy llamado Consejo Interterritorial, ya que es el órgano representativo de comercio de nuestra comunidad y en él están representados todos los comercios y en él están representadas las voces de cada uno de los comerciantes.

Puedo decirles que hemos llevado a cabo más de 20 sesiones, más de 20 reuniones con el sector e instituciones, para obtener una redacción definitiva del texto, que satisfaga a comerciantes y a consumidores. Han participado en estas reuniones el sector empresarial, las organizaciones sindicales, organizaciones de consumidores, que también tienen mucho que decir en una ley como la del comercio, los cuatro consejos insulares y aquí de alguna forma darles también la bienvenida, dar la bienvenida al consejero de Ibiza, a la FELIB en representación de todos los ayuntamientos y al equipo técnico de la Dirección General de Comercio, su secretaría general y a todas las personas que me han ayudado a elaborar esta ley. Quiero agradecer desde esta cámara el trabajo de todos dentro del Consejo Asesor de Comercio, dentro de la actividad parlamentaria y dentro de todos los foros en donde hemos podido trabajar para desarrollar esta ley.

Recordaré que en mayo de 2013 en comisión parlamentaria y para dar a conocer las líneas básicas de actuación de la entonces recién constituida Conselleria de Economía y Competitividad, este conseller ya se comprometió entre los objetivos de la misma, a elaborar una nueva ley de comercio. Cabe recordar hoy que el anuncio de una nueva ley causó inquietud en todo el sector. Pero creo que ha quedado reflejado que nunca hemos trabajado al margen del sector, ni al margen de todos a los que les afectaba la ley tan trascendental para nuestra economía.

Desde el primer momento y durante los últimos meses nos hemos sentado con los representantes del mismo para trabajar conjunta e intensamente, con el resultado que hoy les podemos presentar: la nueva ley de comercio. Subrayar y valorar el esfuerzo de todo el sector para llegar a puntos de equilibrio entre pequeños, medianos y grandes establecimientos, comerciantes y consumidores, y la necesidad de adaptación por un lado a la normativa básica y por otro a la realidad -y recalco-, por otro a la realidad de nuestras islas. Para llegar al consenso tiene que haber concesiones y predisposición al acuerdo, las ha habido, ha habido muchas horas de trabajo, se han trasladado todas las inquietudes y se han plasmado en esta ley.

Día 5 de marzo de 2014 la conselleria, a instancias del sector, hay que recordarlo de nuevo, presentó el borrador del anteproyecto de ley al Consejo Asesor de Comercio y a los grupos parlamentarios. En este borrador se dejaron en blanco cuatro grandes áreas, para que fueran redactadas conjuntamente con los representantes del propio consejo, en sendas mesas que se propusieran de trabajo técnico. También recordar hoy que esto causó inquietud dentro del sector, había cuatro bloques en blanco, cuatro bloques que reflejaban la inquietud que me había trasladado el sector desde el inicio y que eran temas que como habían dicho nunca se habían resuelto. Las cuatro mesas técnicas constituidas fueron: zonas de gran afluencia turística, horarios comerciales y concepto de gran establecimiento comercial, venta ambulante, mesa de participación sectorial y Plan director sectorial. Las cuatro tenían enorme transcendencia en el sector y las cuatro deberían quedar definidas y en las cuatro se tenían que tomar decisiones. Y cada una de estas cuatro ha tenido un debate muy importante: las zonas de gran afluencia turística, la venta ambulante, el Plan director y la Mesa de participación sectorial.

Las sesiones de trabajo tuvieron lugar los días 18, 25 de marzo, 1 y 15 de abril. Hubo una hoja de ruta, se definió una agenda y esta agenda se cumplió con el máximo rigor. De esta manera en cada una de estas mesas se trabajó para conseguir un acuerdo en el contenido de las materias en cuestión, con el fin de obtener un redactado con el máximo consenso. Finalmente, día 7 de mayo, el Consejo Asesor de Comercio aprobó el texto completo y consensuado. Y decir que es la vez que más consenso ha tenido una ley de comercio.

Quiero agradecer en todo caso la participación de todos los componentes de esta mesa, técnicos, dirección general, responsables del sector, representantes del sector y todas las personas que trabajaron y que de alguna forma pusieron su tiempo a disposición de esta ley. Trabajando junto al sector para el articulado de ley, hemos dado cumplimiento a la Resolución del Parlamento de les Illes Balears, derivado del debate sobre la orientación política general de noviembre del 2013, tras el anuncio del presidente Bauzá de elaborar esta ley. En ese debate, por unanimidad de los grupos parlamentarios, se instó al Govern a buscar el máximo consenso posible en la ley de comercio. Además, a preguntas formuladas respecto a la nueva ley, en esta misma cámara, los días 3 y 10 de diciembre, este conseller se comprometió nuevamente a trabajar para elaborar la ley partiendo del máximo consenso con el sector.

Además, y después de la aprobación por el Consejo Asesor, el proyecto de ley consensuado por este consejo asesor y en aras de seguir avanzando y mejorar la elaboración y siempre y cuando no alterara decisiones relevantes que el Consejo Asesor tomó, se han aceptado e incorporado al texto varias enmiendas que hemos de decir que han enriquecido la ley más si cabía. En concreto hemos incorporado a la ley aquellas enmiendas referidas a temas, como he dicho, no tratados en el consejo y que de alguna forma definían y trabajaban de nuevo para el sector: singularidad de Formentera por ejemplo, fomento de las asociaciones empresariales y trabajar sobre ello, y elaborar un plan de dinamización comercial para todas nuestras islas, para cada uno de los municipios. Son incorporaciones además de otras, que han enriquecido y mejorado el tratamiento y el despliegue de esta ley.

Permítanme en breves segundos, minutos hacer un recorrido histórico reciente de nuestra normativa en el ámbito de comercio. Siempre hemos dicho que es un sector estratégico, lo hemos avalado, lo tomamos como referencia cada vez que hablamos, pero hay que ver cuál era el marco jurídico en el que estamos y el marco jurídico que hoy va a salir adelante. Tenemos la ley del año 2011, la Ley 11/2001; la Ley 8/2005, donde se habló de moratoria, donde se implantó una moratoria para grandes establecimientos, licencia para grandes establecimientos; y tenemos la Ley 8/2009, que es la de adaptación de la Ley de comercio a la Directiva Bolkestein, una ley que supuso un gran reto en su toma de decisión, una ley que de alguna forma definió el sector como hoy está y abrió las puertas al modelo comercial que hoy tenemos. Además de ello en el año 2012 se hizo un decreto ley para incorporar normativa básica que el Estado había definido.

Dicho esto, ¿por qué motivo la conselleria ha decidido elaborar una ley de comercio en las Islas Baleares? ¿Por qué el Govern ha decidido meterse en este reto, un reto que era complicado? Es claro definirlo, el sector llevaba demandando mucho tiempo temas que no habían sido resueltos con las leyes anteriores y el sector requería que de una vez se tomara en referencia temas relevantes. Me refiero a definir definitivamente el concepto de zona de gran afluencia turística, hablar de la venta ambulante, que es un gran problema que todos los comercios y todos los sectores dentro del comercio, todas las patronales no han revelado desde el principio, y acometer definitivamente los planes directores sectoriales que se enunciaban en el 2009 pero que no se han acometido.

En relación a las zonas de gran afluencia turística, debo decir que lo que se ha trabajado es sobre criterios de territorialidad, identificando Baleares, cada una de nuestras islas y sus municipios como un territorio a nivel colectivo, pero también municipios a nivel individual y hablar de la temporalidad de las zonas de gran afluencia turística. El marco anual en el que puede imperar o estar establecido el concepto de zona de gran afluencia turística. Y hoy la ley ya lo define, a nivel de Estado, a nivel de normativa básica Baleares es una zona de gran afluencia turística. Todos nosotros estamos de acuerdo que no puede ser así, que Baleares tiene que ser tratada por su territorialidad y por su espacio y hemos definido lo que significa zona de gran afluencia turística, el sector lo ha marcado, los técnicos lo han definido y hoy sabemos y ya no será simplemente una firma decir qué zona es, o qué municipio, o qué parte del municipio es de gran afluencia turística. Está definido, concretado y de alguna forma existen unas reglas del juego.

Es cierto, también se han tratado las aperturas y se ha consensuado, y una vez que se ha separado el concepto de zona de gran afluencia turística, se ha hablado de territorialidad y se ha hablado también de temporalidad, se ha hablando también de cuántos domingos y cuál es el horario de que se puede hablar. Se ha llegado a un acuerdo y se ha llegado a un consenso. Para el 2015, 15 festivos y para el 2016 y en adelante 16 festivos. Significa de alguna forma adaptarnos de verdad a lo que es Baleares, con su población, con los que vivimos aquí todos los meses del año y también de su principal motor turístico que es la industria de vacaciones o la vinculada a la vacacional.

Se ha luchado y se ha mantenido la definición de gran establecimiento comercial, saben que no es la que está definida como normativa básica. Se han mantenido las superficies y se ha identificado y se ha vuelto a apostar por nuestra territorialidad, lo que significa Mallorca, lo que significa Menorca, lo que significa Ibiza y lo que significa Formentera.

Punto siguiente, el intrusismo, la venta ambulante. Se ha trabajado, se ha definido y se ha dado una hoja de ruta a los ayuntamientos para la toma de decisión, para que tengan la capacidad de inspección y de sanción y para que de alguna forma regulen la venta ambulante de aquellos que realmente la están cumpliendo, y por lo tanto, protegerles y de alguna forma que actúe sobre la venta ambulante fraudulenta.

Y por último los planes directores sectoriales. No es limitar, creo que el objetivo nunca es trabajar sobre limitar, ni poner barreras al campo, es trabajar para definir cómo queremos nuestros municipios, cómo queremos que se desarrollen y pensar en el futuro. Y por una vez tener un instrumento que nos defina dónde estamos y a dónde queremos ir y por supuesto, trabajar y desarrollar sobre ellos. Con la presidenta del Consejo de Mallorca tenemos claro que vamos a trabajar sobre el desarrollo de los planes directores sectoriales, la conselleria ya ha dispuesto de los recursos económicos. Y desde luego aprobada esta ley, nos vamos a poner a trabajar para desarrollarlos de la forma más breve posible y teniendo en cuenta también las peticiones, las sugerencias y las condiciones, las circunstancias de cada uno de los municipios, de cada una de las islas y, por tanto, de nuestra comunidad. Lo mismo con Menorca y con Ibiza. Por primera vez se ha definido la obligatoriedad y se ha puesto a trabajar y esta administración,

junto con cada uno de los consejos, lo va a desarrollar de la forma más rápida posible.

Cuando hablamos de territorialidad, me gustaría de alguna forma puntualizar para que quede claro que esta ley define los intereses de Baleares, nuestro territorio y desarrolla cómo queremos hacer las cosas. Por lo tanto, hemos hablado de las grandes superficies y las hemos definido. Hemos hablado de la licencia autonómica que saben también que es un concepto de alguna forma que defendemos como comunidad y que ha permanecido y que permanecerá, porque necesitamos esta licencia autonómica, porque es una buena forma de definir y trabajar sobre el desarrollo del comercio. Y evidentemente el silencio administrativo que todos los grupos parlamentarios hemos estado de acuerdo en mantener el silencio administrativo negativo, como referencia para trabajar. De alguna forma la normativa básica habla de silencio positivo. Todos hemos acordado que el silencio negativo es la diferencia, es lo que necesitamos.

En conclusión, quiero terminar como he empezado, agradecer a todas las partes que han trabajado, garantizar al sector que este gobierno va a trabajar en los retos que esta ley nos ha impuesto, que este gobierno, junto con los consejos, va a desarrollar los trabajos comprometidos. Quiero agradecer el trabajo y el esfuerzo y sobre todo, nos han dicho, que han trabajado para trasladarnos la realidad del sector, dónde estamos y dónde queremos llegar. Es una ley que marca la referencia y de alguna forma complementa y termina de desarrollar...

LA SRA. PRESIDENTA

Sr. Conseller, ha de terminar.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

...que empezaron -termino, presidenta-, que se empezaron en el 2009, que hay que decir que en ese momento cuando se desarrolló la ley y se levantó la moratoria su consellera definió exactamente los dos objetivos que esta ley tenía que era de alguna forma generar puestos de trabajo, generar economía, hablaba de que las grandes cadenas que hasta ahora no se podían ni instalar en las islas ahora lo podrán hacer, por un lado, y evidentemente se tenía que hacer, y por otro lado se decía "ahora se anulan las prohibiciones existentes de manera que a partir de la entrada en vigor de la nueva ley no existirá ninguna prohibición por razones de superficie".

Esta ley vinculada al comercio empezó en el año 2009, solo decir que perdimos una oportunidad muy importante de definir el futuro del comercio en el periodo 2005-2009, tuvimos cuatro años para hacer muchas cosas, no se hicieron y por tanto de alguna forma hoy y de forma rápida y de forma... cumpliendo con los objetivos marcados con el sector nos hemos puesto en marcha y vamos a seguir desarrollando todo lo que sea para que el sector siga siendo, sea estratégico y se pueda desarrollar lo que necesitamos en el ámbito de comercio en nuestra comunidad y en nuestras islas.

Señorías, señoras y señores, presidenta, sector, muchas gracias a todos, a todas las personas que han intervenido agradecerles la oportunidad de haber podido defender una ley y al final de esta jornada parlamentaria tendremos una ley hecha con todos, para todos y desde luego pensando en el comercio.

Gracias a todos.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

En primer lloc passam al debat de les esmenes RGE núm. 7968, 7969, 7970, 7971, 7973, 7974, 7975, 7976, 7977, 7979, 7980, 7982, 7983, 7999, 8000, 8001, 8002, 8003 i 8004/14 del diputat no adscrit el Sr. Antoni Pastor i Cabrer. Per a la defensa d'aquestes esmenes intervé el Sr. Antoni Pastor, per un temps de quinze minuts.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades i senyors diputats, em permetran que en primer lloc doni la benvinguda a les persones que avui ens volen acompanyar del sector empresarial i el comerç de les Illes Balears, així com també a les persones que han vingut de les altres illes també per estar aquí amb nosaltres.

Si avui hagués de definir o posar un qualificatiu a aquesta llei, en triaria un que crec que és majoritari dins el sentiment del comerç: decebedora. És una llei que crec que no il·lusiona ningú i sobretot el marcaria perquè crec que ha estat una gran pèrdua d'una oportunitat important per al sector.

El conseller ha començat la seva intervenció dient que tenia una encomanda del president de cercar consens i de fer una llei amb el sector, en part ho ha aconseguit, però cregui'm que pens que no és la millor llei per a aquest sector.

La seva llei defineix o sobretot marca tres línies bàsiques d'actuació en aquesta llei, una seria una regulació clara i sistemàtica, pens que aquest objectiu està complert, a més jo definiria aquesta llei com a una llei reguladora; una segona línia d'actuació que és de simplificació administrativa, que podia ser que també s'hagi aconseguit, però cregui que és totalment insuficient i que el mateix sector o el mateix comerciant quan l'ha d'aplicar encara troba moltíssimes de traves a l'Administració per poder emprendre el seu negoci, i una tercera línia d'actuació que es refereix a la instal·lació d'establiments comercials, jo diria que aquesta línia és la més coixa o la que més, possiblement, tenguí en contra el sector, un sector que segurament li ha dit que sí a una llei que vostè li ha presentat

intentant que fos una llei que no li fes més mal, una llei que no empitjoràs encara més la seva difícil situació, però per a mi li falta una quarta línia que repassant lleis autonòmiques d'altres comunitats, una de les línies bàsiques de les seves lleis era l'impuls al comerç, l'aposta definitiva per al comerç i sobretot per al petit i mitjà comerç. En aquesta llei no se'n fa ni menció.

Pensam que aquí és on realment s'ha perdut l'oportunitat o ha perdut l'oportunitat, en aquest cas amb aquesta llei, el Govern de les Illes Balears, perquè podem fer els números, les estadístiques que vulguem i podem venir aquí una vegada rere l'altra, ho han fet tots els presidents d'aquesta comunitat dient que el sector està millor, que els comerços estan millor, que s'obrin molts de comerços, que dona més feina, que hi ha més vendes, però si vostè va pels carrers, per les ciutats, pels pobles de Manacor veurà que avui hi ha un comerç i si vostè hi passa al cap de quatre mesos n'hi ha un altre. Això és un símptoma de debilitat, un símptoma de debilitat del sector perquè no pot arrancar perquè realment ho passa malament, perquè està sofrint des de fa molts d'anys i jo crec que avui està agonitzant.

Li vull donar les gràcies en aquest cas per haver acceptat una sèrie d'esmenes, malgrat que s'ha fet una transacció, perquè d'alguna manera pens que hem pogut aportar alguna de les coses que pensàvem que s'havia de millorar o que es podia millorar en aquesta llei i en aquest cas al Sr. Mercadal li vull donar les gràcies perquè pens que ho he de fer.

Em fixaré en una sèrie d'esmenes i en una línia bàsica i és una de les coses en què ja vaig insistir des del primer dia en què vaig fer preguntes a l'anterior conseller i era el perquè aquest govern no es planteja fer una moratòria de grans superfícies. No sé si hi arribam a temps, no sé si hi arribam a temps perquè aquests quatre anys, aquests cinc anys..., és a dir, la veritat és que l'increment de grans superfícies arreu de les Illes Balears ha estat molt notable i pens que s'ha fet sense consens, perquè jo tampoc no seré el que diré que totes les grans superfícies són dolentes per al teixit comercial, no, però sí aquelles que ens neixen enmig de no sé on, és a dir, que no aporten res al petit comerç del municipi o de la ciutat. Aquestes pens que com a mínim en podríem parlar i arribaríem a la conclusió que aquestes no milloren i no beneficien realment el nostre teixit productiu i industrial.

Pens que el Govern hauria d'haver estat valent i a més el sector li ho ha demanat, estic segur que el sector li ho ha demanat, perquè ens ho han demanat a nosaltres, quan parlem amb ells ens diuen "és que nosaltres ho estam passant malament" i cada dia tenim notícies que es volen obrir grans superfícies, però quan dic "grans superfícies" no ho dic només amb nombre de metres quadrats, sinó el que és considerat grans superfícies i a més s'obrin, el que he dit abans, a llocs que no aporten res als seus comerços i és això en el que crec que ens podríem posar d'acord d'una manera o l'altra i fer-ho i pens que en tenim l'oportunitat, no tenim els plans directors sectorials insulars, plans insulars i crec que és un instrument per poder-ho fer, no?

Li vaig presentar una esmena i he sentit que vostè ha dit que amb la presidenta del conseller de Mallorca han arribat a un acord i que ho elaboraran i els ajudaran, estic content, al passat pressupost vaig presentar precisament una esmena al pressupost en què demanava una partida econòmica per als consells insulars perquè realment poguessin dur endavant els seus plans directores sectorials.

Crec que això és el bessó, és a dir, que vostè hagués estat valent i en aquest cas mentre s'està elaborant el pla director sectorial, que crec que és l'instrument necessari per definir què és el que volem en el nostre comerç, sobretot en la seva instal·lació i la seva implantació, hagués pogut fer una moratòria per d'alguna manera replantejar-nos què és el que volem. Pens que és una oportunitat perduda i crec que el sector ho hagués agraït.

En tema d'obertura de festius, també li hem presentat una esmena. Vostè diu que quinze, (...) diu setze, quinze, és a dir, són els pactats. Nosaltres pensam que són molts, pensam que són molts, és a dir..., el petit comerç, el comerç de poble no pot competir amb les grans superfícies. No hi pot competir perquè no té personal, molts que són autònoms ho fan tot, no tenen personal que el puguin distribuir entre els festius i els dies feiners, els dissabtes..., no, no, és gent que fa feina de dilluns a diumenge i no pot competir, eh? Crec que trobar l'equilibri entre el consumidor, que a vegades també cerca aquests tipus de comerços, i un sector que vostè diu que és estratègic que és el petit i mitjà comerç, crec que aquest equilibri hi ha de ser, no?, i en això crec que ens hi podríem posar d'acord, però pens que donar més llibertat d'horari, donar més dies festius i permetre que hi hagi més grans superfícies en aquesta comunitat no beneficiarà en res el nostre teixit industrial.

Li hem presentat una esmena perquè pensam, és una disposició addicional... perquè ens marqui d'alguna manera les línies mestres, les directrius que podrien ser aquestes o unes altres de com haurien de ser els plans directores insulars.

Crec que és important perquè avui feim una llei i després quan desplegam el reglament tenim quatre lleis, ens passa exactament amb la Llei del sòl, tenim una llei que encara no sabem quina repercussió tindrà a les illes però segurament tendrem quatre lleis. Bé, la realitat, les singularitats segurament de les altres illes no són les mateixes que les de Mallorca, però hi ha coses que crec que sí que les podríem marcar i que en el que ens podríem posar d'acord entre vostès, la majoria de l'arc parlamentari, i sobretot amb el sector, línies mestres del que han de dir i del que han de regular aquests plans directores insulars. Li hem presentat una proposta que segurament, és a dir..., podria ser qualsevol altre.

Nosaltres també notam a faltar aquesta falta d'oportunitat de regular el que és la diferència de sòl, sòl industrial, sòl de serveis,... perquè al final tot ho és tot, no?, i crec que és una oportunitat per intentar també regular el que són els usos en els comerços i el que és la seva implantació.

Després hi ha una sèrie d'esmenes que segurament són més senzilles i que tal vegada tenen menys importància, però que sí que beneficiarien a l'hora de fer la feina a tota les administracions. Vostès en aquesta llei contempen sobretot i bàsicament el Govern de les Illes Balears i en aquest cas les seves àrees i també d'alguna manera els consells insulars, però pensam que sobretot en el tema de vigilància, de control, etc., podrien haver reforçat una mica la figura dels ajuntaments perquè, li ho puc dir, ho tocam dia a dia quan hi ha qualsevol problema en tema d'usos, en qualsevol problema en temes de qualsevol activitat el ciutadà, el comerciant, l'empresari al primer que recorre és a l'ajuntament i moltes vegades té dificultats per actuar perquè no és autoritat, perquè no en té les competències o perquè vostès no confien que tal vegada els ajuntaments ho puguin fer bé.

Crec que és una oportunitat perquè entre les administracions podríem d'alguna manera, amb l'aplicació d'aquesta llei, tenir una major capacitat a l'hora d'actuar, per exemple ho faig amb una, que crec que els inspectors o la policia local per exemple quan aixequin una acta d'inspecció en matèria de venda ambulants poden decomissar cautelament els productes i mercaderies i és una esmena que vostè dirà "o no ho poden fer?", no. No, jo li diré que l'Ajuntament de Manacor, de venda il·legal, té sentències en contra que condemnen els policies locals per haver fet aquestes actuacions.

Aleshores, crec que dotar en aquest d'autoritat, en aquest cas als policies locals que són els que ho poden fer, jo li mostraré les sentències que tenc, perquè ho puguin fer i se n'adonarà que realment és una cosa inadmissible, és a dir, reunió amb Delegació de Govern, tots els cossos i forces de seguretat de l'Estat per intentar aturar aquesta activitat quan els policies locals hi van... decomissar, idè resulta que els denuncien, una activitat il·legal, i resulta que la sentència és en contra dels policies, dels policies locals. El tema dels batlles, sobretot a... donar més autoritat als batlles en tema del que és venda ambulants, no?

N'hi ha sèrie que també són esmenes tal vegada menys importants o que tenen menys repercussió que d'alguna manera millorarien o aclaririen el que puguin ser articles. Per exemple, de l'article 19.1.a), en els establiments comercials als quals l'oferta habitual sigui (...) venda de pastisseria, rebosteria, etc., demanam que hi hagi uns mínims perquè pugui ser considerada així, perquè si no, ens trobam que molts de comerços que tenen un percentatge molt petit d'aquesta tipus de venda el que fan es agafar en aquest cas les possibilitats que té realment aquest tipus de comerç per realment fer una competència deslleial als altres.

Són esmenes que no sé si milloren o no el text que vostè ha presentat, però que crec que sí que d'alguna manera aclaririen i millorarien el que és la seva aplicació.

En aquest cas és el que pensam, és a dir, les zones de gran aflluència turística és veritat que vostès l'han aclarida, l'han definida una miqueta més, però és una figura diria que un tant perillosa, aleshores com més clar estigui, millor. Hem presentat una sèrie d'esmenes que pensam que podrien millorar el text, però que en principi no seran acceptades, però ho hem fet amb l'ànim de millorar i sobretot del que he dit abans, pensam que aquesta figura s'ha de poder utilitzar, que és bona perquè realment el nostre sector és el turisme, però que també hem de mirar que això no serveixi perquè altres municipis no puguin competir en aquest tipus d'ús, no?

Els he de dir que el que vull és agrair en aquest cas les esmenes que seran presentades i les altres, per exemple, com l'increment de les infraccions, idò, s'han agafat també d'altres textos legislatius, però que tampoc no tenen massa importància.

Els he de dir en aquest cas que em pronunciaré sobre les esmenes que han presentat els altres grups i els he de dir que la majoria..., és a dir, les votarem a favor, les votaré a favor, les del Partit Socialista llevat de dues que són la 8069 i la 8080, que les votaré en contra, m'abstendré a la 8068, la 8071 i la 8079 i la resta les votarem a favor.

A la Sra. Margalida Font, les votariem totes a favor, llevat de la 1084 que ha dit que tal vegada la retiraria perquè crec que no... crec que no és correcta i en aquest cas al grup MÉS, les votariem totes a favor menys la 8013, la 8023 i la 8024.

Sr. Conseller, crec que avui i com li he dit al començament de la meva intervenció -i acabaré- no és un dia per a aquelles persones que creim que la política, que el Parlament, que els polítics podem fer realment coses importants per a l'economia. Amb aquesta llei crec que no és un dia important. Crec que és una pèrdua d'oportunitat, perquè hi ha persones que encara hi creim, en la política, i creim que realment els polítics podem millorar les coses, no?, i dins el sector del comerç encara hi ha persones que creuen en els polítics i que creuen que les lleis serveixen o haurien de servir per millorar realment el seu sector.

Amb tot el respecte estic convençut que en algun moment algú del sector ha dit "és que a nosaltres ens hagués agradat tenir un conseller com el de Turisme", eh?, que ha fet una llei per al sector, ha hagut de triar en aquest cas entre hotelers o la resta de població en els habitatges de vacances i ha triat els hotelers...

(Remor de veus)

...o un govern que en un moment donat hagués de triar entre les grans superfícies o el petit i mitjà comerç. Idò el seu conseller ha triat les grans superfícies. Crec que és aquí on realment vostè hauria de fer una reflexió i segurament tots hi sortiríem guanyant. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

A continuació passam al debat de les esmenes RGE núm. 8010, 8011, 8012, 8013, 8014, 8015, 8016, 8017, 8018, 8019, 8020, 8021, 8022, 8023, i 8024/14 del Grup Parlamentari MÉS. Per defensar aquestes esmenes intervindrà el Sr. Miquel Àngel Mas, per un temps de quinze minuts.

EL SR. MAS I COLOM:

Bon dia especialment al sector, bon dia i gràcies per la seva assistència a aquesta casa de tots, del poble, moltes gràcies per venir.

El Grup MÉS és crític amb aquesta llei, ara bé, jo els dic que estam oberts al diàleg, a pactar, per tant, encara que això pugui complicar la vida als serveis jurídics d'aquesta casa si durant aquest debat som capaços de convèncer-nos i d'aportar arguments o nosaltres o vostès, estam disposats a mudar la nostra postura, per tant, en podem parlar, tenim la mà oberta tot i que som crítics, i ara li explicaré per què som crítics amb aquesta llei, perquè és una llei antiga, perquè és una llei que no fomenta el comerç, paradoxalment, una llei de comerç que no fomenta el comerç i perquè no s'adequa al model mediterrani de comerç urbà que tenim.

Llei antiga. Som davant una llei del segle passat, que no té en compte l'evolució del comerç i el que suposa internet, en especial l'e-comerç. El 2013 a nivell mundial les vendes *on line* varen pujar un 18,3% i arribaren a un milió dos-cents cinquanta milions..., trilions d'euros, s'espera un creixement del 20% al 2014, arribant per primera vegada a 1,5 trilions. A Espanya va créixer a un 21%, un 21,7%. Segons Morgan Stanley, la consultora, l'e-comerç el 2016 arribarà a un 9,3% de la venda del detall, actualment al 6%.

El futur és també l'e-comerç, però l'e-comerç no és una revolució, és l'evolució mil·lenària de la història del comerç, és a dir, el comerç està evolucionant i l'e-comerç és part de l'evolució i quan dic e-comerç no em referesc ni a Amazon ni a Alibaba ni a aquests gegants del comerç electrònic, no em referesc a això, també hi és. Em referesc també a les botigues que actualment existeixen, l'e-comerç pot complementar i complementa les botigues de venda tradicional i dona un servei extra i un valor afegit al negoci, és a dir, tu pots tenir la botiga al cap de cantó, un comerç qualsevol, i a la vegada tenir un portal web per vendre per comerç electrònic, és un complement més.

Per tant, qual feim aquest al·legat no pensam en Alibaba que ara ha entrat en borsa a Nova York, estam pensant en els comerços que hi ha avui en dia, és la pròpia evolució del comerç, idò què fa la llei? La llei hi dedica dos articles, un per definir el concepte de comerç electrònic, i l'altre per definir el tipus de comerç electrònic, i diu: n'hi ha de dos tipus, el comerç virtual amb establiment físic i el comerç virtual sense establiment físic. I això és tot, res pus. Una llei del segle XXI que no diu res de l'e-comerç, la qual cosa també defineix la inexistent política del Govern en relació amb el comerç electrònic.

Es fa necessari que el Govern impulsi, s'ho cregui de veres, acompanyi i lideri els nostres comerciants amb les botigues obertes en aquest nou futur que se'ns presenta. I per a nosaltres els illencs, especialment els illencs, és una oportunitat, és una oportunitat que hem d'aprofitar, i per això proposam una direcció general de comerç electrònic; escoltin, i no fa falta una

gran infraestructura, eh?, un *laptop* val 300 o 400 euros, i trobarem qualsevol taula per la Fundació BIT, que n'hi deu haver moltes, per a un director general. La implementació de polítiques d'assessorament legal, informàtic, de màrqueting i d'impartició de cursos; fonamental, això sí que ajudarà el comerç, els hem d'acompanyar en aquest tema.

Dos. Una llei que no fomenta l'activitat comercial, paradoxalment. Un dels mantres que se'ns ha repetit seguit seguit és que la liberalització, de la qual aquesta gent va (...), fomenta l'activitat econòmica i comercial, que si es deixa obrir més dies, i més hores i més festius hi haurà més vendes, i l'adalió d'això és la comunitat de Madrid, que ha decretat la llibertat total de dies i horaris. Què ha passat a Madrid?, segons les darreres estadístiques de l'INE de juny d'enguany el volum de negoci ha retrocedit a Madrid el 2,7%, a Madrid; en canvi comunitats autònomes amb normatives més restrictives, el País Basc ha pujat un 2,1%, Catalunya un 0,5, Andalusia un 0,4; a Madrid s'han perdut amples zones de teixit comercial que ja no es recuperaran. Paradoxal, però és que vendre més hores no vol dir vendre més, vol dir que el botiguer haurà d'estar més temps dret i més hores dret, el botiguer o l'assalariat del treball, però si no hi ha més doblers no es gastarà més. En el fons aquest mantra no amaga més que el que entenem nosaltres un fanatisme dogmàtic davant una realitat que es dibuixa radicalment diferent del que en teoria hauria de provocar. Aquesta llei no fomenta l'activitat comercial.

Tres. Una llei que no atén el model mediterrani de comerç. És una llei que és perfectament trasplantable a Baviera, a Castella-La Manxa o a qualsevol zona continental d'Europa. No té en compte que som unes illes, que tenim un territori limitat. És una llei que beneficia, i molt, d'acord amb el Sr. Pastor, els grans magatzems i perjudica el petit i mitjà comerç, per tres raons. Primera, dies festius, 16 dies, es passa els 8 que hi va haver als 12, ara als 16; això vol dir cada primer diumenge de mes, que és quan es cobra la nòmina i la gent se'n va a gastar els doblers als grans magatzems, per a la resta quedaran les botiguetes, i tots els diumenges de desembre. Miri, Sr. Conseller, els que venim de família comerciant, ma mare era placera, sabem què suposa això, sabem què suposa que dia primer de desembre et diguin: "Escolta, hauràs de fer feina, si vols competir amb els grans magatzems, tots els dies de la setmana, dissabtes i diumenges, amb jornades de 14 i 16 hores, que és quan realment es fa el calaix el desembre". Això és el que ens proposa la llei. Quin temps tendran per a la família?, què faran els treballadors d'aquest sector? La veritat és que és rotundament excessiu, i tan excessiu és, tan excessiu és, que l'Associació de supermercats de Balears -hi ha Mercadona, Lidl, Spar a Eivissa, Suma, IFA, Grup Miquel Alimentació- ha presentat una esmena que diu el següent: defensa 12 dies, 12 festius, les mitjanes superfícies, imaginau-vos si és excessiva aquesta llei. I què diu aquesta al·legació? "*Nos reafirmamos en nuestra posición en aras al beneficio económico de la comunidad autónoma, y la conciliación laboral, aparte de que una mayor libertad no va ligada a un aumento de empleo, sino que produce un efecto contrario la mayoría de las veces*". Uf! Uf!

Horaris, segon tema. 18 hores. 18 hores cada dia?, en queden 6 per dormir; això és un horari xinès.

Tres, urbanisme. Com sempre, quan som a Balears per qualsevol tema parlem d'urbanisme; parlem d'agricultura, urbanisme; mines, urbanisme; parlem del Mallorca, parlem d'urbanisme, del Mallorca club de futbol, vull dir. Idò bé, aquí també parlem d'urbanisme. Es carrega la disposició addicional existent actual, nosaltres presentem una esmena en aquest sentit. I què vol dir això? Escolti, aquesta és la clau, el bessó. Actualment en els polígons industrials no es poden posar grans superfícies comercials; idò això desapareix. Als polígons industrials a partir d'ara s'hi podran posar grans superfícies comercials. Això està contemplat a la disposició addicional, això és el que contempla. Els polígons industrials han de ser per a les indústries, les que tinguem, i esperem que el Govern faci un pla industrial.

Actualment a les noves urbanitzacions que es facin sense pla parcial aprovat només es pot dedicar el 10% a superfícies comercials; això desapareix, és a dir, ara es pot fer una nova urbanització i tenir el 80 o el 90% de superfície comercial; això no és bo, això és una manera d'eludir les normes urbanístiques. Escoltin, però nosaltres estam disposats a negociar això, eh?, si volen podem parlar-ne; nosaltres, ja els dic, és un tema que si ha de suposar millorar per a petit i mitjà comerç aquí en aquest moment estam disposats, el grup parlamentari, a rectificar i modificar la nostra postura si això és bo per al país i per al petit i mitjà comerç, que entenem que s'ha de fomentar.

Nosaltres tenim un model comercial propi diferent adaptat a la geografia d'aquí. Jo record aquest hivern quan anava per una gran capital europea i mirava i veia uns carrers grisos, mirava el cel gris i els carrers grisos, i vaig dir a (...): "Això és molt gris", i em va fer notar una cosa, i és que, clar, és gris perquè no tenen botigues o en tenen molt poques. Al nord d'Europa la gent va a grans superfícies, perquè fa tant de fred que es fiquen a grans superfícies. En canvi aquí tenim una geografia, un clima que ens permet caminar pels pobles, poder anar per les ciutats, que són els nostres centres comercials, i això és la fesomia dels nostres pobles i ciutats que hem de defensar. I per què ho hem de defensar?, perquè a més a més fa unes ciutats més humanes i més relacionals, preserva la desertització i les fa més segures. Aquest model és una font de treball autònom i de garantia de redistribució de la renda que genera activitat comercial. És més ecològic, no suposa desplaçament amb vehicles, no consumeix territori. Escolti, això és el nostre patrimoni, eh?, cada quarterada que ens queda als mallorquins l'hem de preservar, hem de ser molt gelosos. Garanteix el proveïment de les persones, especialment aquelles que per mobilitat o per edat tenen dificultats de desplaçament, persones majors; estic pensant per exemple en ma mare, aquestes senyores no es poden desplaçar i agafar cotxe -ja no hi ha ferreteries a Palma-; i ajuda a conciliar la vida laboral i familiar dels treballadors autònoms i assalariats del comerç.

Les nostres propostes i línies d'esmenes van en la línia d'afavorir el comerç mediterrani de proximitat, la defensa dels drets dels treballadors autònoms i treballadors assalariats, la protecció dels consumidors; foment de la participació, nosaltres trobam que abans de declarar-se una zona de gran interès turístic hi ha d'haver..., hem de demanar l'opinió als empresaris, als consumidors i als sindicats dels pobles, això s'ha de demanar, han de poder dir què troben abans que es declari una zona de gran aflluència turística; defensen l'autogovern, que hi dedicarem un apartat final. Descentralització insular, trobam que els dies festius els poden decidir els ajuntaments, no és el mateix Llubí que Calvià, i ho han de poder decidir els ajuntaments, dos dies festius i la resta els consells insulars, que els consells insulars són govern autòndmic; això és obvi que hauria de ser així, a Menorca voldran decidir el dia de Sant Antoni, a Eivissa no sé què, això ha de poder ser així, no pot ser que des de Palma diguem quins dies han de tenir obertes les botigues a Alaior, per exemple, no? Foment del comerç i potenciació del comerç (...). I a zones de gran aflluència turística, delimitació temporal; actualment la llei diu que una vegada declarada la zona de gran aflluència turística serà per a sempre, no hi ha cap tipus de revisió de revisió, poden passar cent anys i allò serà zona de gran aflluència turística, no està previst. I a més actualment, en totes les que hi ha, no es preveu cap tipus de revisió, tampoc, i és un tema que em diuen que això pot crear indemnitzacions; voldria veure informes jurídics sobre aquest tema.

I finalment, i finalment, la darrera reflexió és sobre la defensa de l'autogovern. Lamentam, lamentam l'actuació del Govern, perquè el Govern no ha fet defensa de l'autogovern de Balears, i, perdonau, això és molt gruixut; aquesta frase, que no té cap qualificatiu, que no té cap..., és molt gruixuda, és molt gruixuda. El Govern balear no ha defensat les nostres seculars institucions d'autogovern. Efectivament el Reial Decret 20/2012, d'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, del Govern d'Espanya, ha suposat un claríssim atac al nostre autogovern. Aquest reial decret determina, aquest reial decret que ha estat recorregut per comunitats autònomes com Navarra, Andalusia, Catalunya..., determina quins dies podem tenir oberts. Quin autogovern tenim si Madrid ens ha de decidir si la botiga del cap de cantó pot obrir o no el diumenge?, quin autogovern tenim?, què feim aquí tots plegats?, què feim aquí tots plegats si un tema tan clar d'autogovern com és comerç interior no el defensam amb carn i ungles? On és el nostre autogovern?, per a què servim nosaltres? I l'horari. Aquest decret determina que hauran d'estar oberts els comerços no menys de 90 hores laborals; 90 hores de dies laborals vol dir 18 hores; això vol dir que aquesta comunitat autònoma té capacitat per regular entre 18 i 24 hores, això és el que ens queda de l'autonomia, senyors, això és el que ens queda de l'autonomia, regular si aquestes sis hores poden anar a dormir o no, o si han de dormir tres o quatre hores.

És evident la deixadesa del Govern en això. Mirin, jo puc comprendre que per ventura el Govern estigui a favor d'aquesta línia, ho puc entendre perquè són del mateix partit el Govern de Madrid i aquí, ho puc entendre; el que no accept és que el Govern no hagi defensat l'autogovern. Si volen això recorrin, i llavors facin una llei aquí en el mateix sentit que el Govern central, em pareixeria legítim, tenen els vots, però el que no em pareix acceptable és que no hagin defensat l'autogovern nostre, molt lamentable. El Govern no ha defensat les nostres

institucions d'autogovern i han ignorat que som unes illes amb una economia i unes característiques pròpies que justifiquen i necessiten d'una perspectiva i d'un autogovern propi. El Govern no ha defensat les nostres institucions, ignorant que som hereus d'unes institucions amb quasi cinc segles d'història d'autogovern d'un regne independent. Aquesta norma ha estat recorreguda per altre comunitats autònomes com Andalusia, Catalunya i Navarra. Aquí no hi ha hagut ni coratge ni sentit institucional.

Ara bé, dit tot això, que evidentment hem estat crítics amb aquesta llei i amb aquesta actuació de govern, els repetesc que estam oberts a negociar. Si sobre aquests temes centrals de dies, horaris i urbanisme el Govern vol negociar de veres, en aquest moment i tot nosaltres estam disposats a reconsiderar la nostra postura.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Mas, ha d'acabar.

EL SR. MAS I COLOM:

Sí, un minut 25, ara acab.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, ha d'acabar.

EL SR. MAS I COLOM:

És que anteriorment han passat tres minuts i em pensava que tenia aquests tres minuts, però acab, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

EL SR. MAS I COLOM:

Reiter una vegada més la nostra proposició, la nostra oferta de diàleg, de consens i de fer el que sigui millor per al petit i mitjà comerciant i per al nostre país. Per tant si volen parlar d'aquest tema no importa que aprovin absolutament les nostres postures, però podem cercar un punt de trobada, enmig, per ventura. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Es passa al debat de les esmenes RGE 8028, 8029, 8030, 8033, 8034, 8035, 8036, 8037, 8038, 8039, 8040, 8041, 8042, 8043 i 8044/14, de la diputada no adscrita Sra. Font i Aguiló. Per a la defensa de les seves esmenes té un temps de quinze minuts.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Diputats i diputades, així mateix també m'agradaria saludar, abans de res, els representants del sector que avui ens acompanyen en seu parlamentària. Començaré deixant palès el nostre reconeixement sobre la importància que el sector del comerç té a la nostra societat. El projecte de llei presentat pretén -sota el nostre punt de vista- la regulació d'aquest sector a les nostres illes sobre l'activitat comercial que desenvolupa, sens dubte és un sector clau en el desenvolupament de l'economia de la nostra comunitat, com així queda de manifest quan representa un 10% del producte interior brut de la nostra comunitat autònoma, i manté al voltant de 70.000 llocs de feina directes.

També abans de començar amb la defensa estricta de les esmenes voldria fer una valoració global al projecte de llei que avui debatem, que si bé no va en el sentit estricte de les esmenes presentades, que ja les explicaré més detalladament, sí que creim que és aquí, en seu parlamentària, on l'hem de posar de manifest, una norma tan important per al comerç d'aquesta comunitat, que si bé és cert, si bé és cert, que malgrat que han arribat a acords amb les associacions empresarials, amb el sector empresarial, malauradament han deixat de consensuar-la amb altres agents implicats. Aspectes com els diumenges i altres festius d'obertura comercial autoritzada, que finalment han quedat per al 2016 en 16 dies, festius oberts que actualment vull recordar que són 10 dies, o en matèria d'horaris comercials, on la norma estableix que cada comerciant pot determinar lliurement l'horari d'obertura i tancament del seu establiment amb un màxim de 90 hores setmanals en dies feiners, són uns dels punts, no els únics, però són uns dels punts que han generat més controvèrsia a nivell general, i que malgrat la seva importància per al sector, més de 21.000 comerços oberts i, com ja havia dit abans, que manté aproximadament 70.000 llocs de feina, no han comptat amb el consens que requeria aquest tema.

L'ampliació del nombre d'hores i l'augment de diumenges i festius té, tindrà de ben segur, una conseqüència immediata i molt negativa per als treballadors i les treballadores d'aquesta comunitat en la línia de poder conciliar la seva vida laboral i familiar. Vull manifestar el nostre convenciment que amb aquesta normativa no es crearà més ocupació, i per tant la càrrega de treball augmentarà. És una norma que en definitiva beneficiarà sense dubte el model de negoci de les grans superfícies i deixarà en desavantatge el petit i mitjà comerç, que de ben segur no podrà competir amb les grans superfícies. És una norma que neix sense tot el consens necessari preceptiu, de forma especial en aquesta norma.

Mirin, dit això els passaré a detallar i argumentar les esmenes parcials presentades per a aquest projecte de llei. Mirin, la diputada que els parla, i en nom de la coalició que represent, el Partit Socialista i Gent per Formentera, ha presentat 19 esmenes, de les quals n'han estat acceptades 4. En mantenim vives 14, perquè en aquest moment present la retirada de l'esmena 8044. Abans de passar a defensar les esmenes que queden vives i fent una prèvia, si m'ho permeten també vull significar l'acceptació del text de l'esmena número 8026 per la seva part, i que afecta l'exposició de motius, un text que per la seva oportunitat política i jurídicoadministrativa em veig en l'obligació de presentar en cadascuna de les normes que vostès presenten, per tal de significar la singularitat de l'illa de

Formentera, i que de forma reiterada vostès obliden. També aquest projecte de llei ho feia, també ho oblidava, i ens tornava a sorprendre que al llarg del projecte de llei no hi hagués cap referència a les singularitats jurídicoadministratives representades per la creació del Consell Insular de Formentera, illa municipi i municipi illa, i el seu òrgan d'autogovern, consell que a la vegada és també ajuntament i que aquest projecte de llei ignorava de forma inicial, no tenia en compte aquesta evidència i per tant no se li dedicaven els preceptes necessaris. Els he de dir que ens congratula, els ho he de dir, no em sap cap greu admetre-ho, més aviat al contrari per l'inusual del fet, que hagin tengut en compte el text de la nostra esmena, i que en el redactat final del projecte de llei vostès rectificuin, hagi rectificat i incloguin l'escrit presentat per aquesta diputada en el sentit de tenir en compte les especificitats pròpies de l'illa de Formentera, la seva singularitat extrema del fet insular de consell i ajuntament, tal i com indica l'Estatut d'Autonomia.

Però també els he de dir que creiem que aquesta realitat no pot ser subjecta a la voluntat de la conselleria que presenti o proposi una llei, una nova norma, sinó que aquesta evidència ja hauria de venir implícita a cada llei o normal presentada per vostès. Però si no és així, els puc assegurar que continuarem presentant, tal i com venim fent, aquesta reivindicació perquè la qüestió és de totes totes i ho requereix de manera inexorable.

Nosaltres no entenem, creim que no és possible això que sense argumentació clara, per la seva banda, unes vegades vostès acceptin aquest precepte i unes altres no, aquesta és la realitat, que, per cert, un fet que per altra banda ja ve marcat pel nostre Estatut d'Autonomia.

Ara em referiré a la resta d'esmenes acceptades i assenyalar i significar que les tres, també acceptades per vostès, van en el sentit de millorar el text de la norma, millorant la seva redacció i, malgrat siguin esmenes d'ordre menor, creim que també és positiva la seva acceptació. De les que avui em pertoca defensar, les que no han comptat amb la seva aprovació, les argumentaré en dues línies: la primera, en referència a les esmenes RGE núm. 8029 i 8030, a l'article 6 i a l'article 9, sobre l'aclariment en el text proposat del terme "Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears", un terme que nosaltres consideram que és molt problemàtic i indueix a errors. Administració de la comunitat autònoma, en virtut de l'Estatut d'Autonomia, es pot entendre com la dependent del Govern de les Illes Balears i la dependent dels quatre consells insulars, inclòs, per suposat, el de Formentera, el qual, a més, administra un ajuntament.

Les nostres esmenes volen posar de manifest, que, vistes totes les atribucions que l'Estatut d'Autonomia en el seu article 70 atorga als consells insulars com a institucions de la comunitat, atribucions moltes d'aquestes materialment relacionades amb el comerç i el consum, i fins i tot, les els permetran obtenir en el futur, raó per la qual és precís que es faci una interpretació sistemàtica i de conjunt de l'Estatut, inclosa la singular posició dels consells insulars en l'arquitectura autonòmica. Nosaltres entenem que la participació dels consells insulars en el poder executiu, de nivell autonòmic, segons es deriva de l'Estatut, fa necessari considerar que "Administració de la comunitat autònoma" en el seu més ampli concepte és un terme plural, i amb major raó quan els consells

insulars gestionen competències que abans gestionava l'Administració dependent del Govern de les Illes Balears i que, en virtut de les diferents lleis de transferències o delegació, i ara, com havíem dit, a l'article 70 de l'Estatut, han passat a ser gestionades per l'administració dependent del Govern de les Illes Balears, i també de les administracions dependents dels quatre consells insulars.

Per aquesta raó està presentada la nostra esmena i, segons la nostra opinió, s'hauria de canviar i dir "l'Administració dependent del Govern de les Illes Balears", i si vostès continuen mantenint l'"Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears", considerar que som davant un terme que engloba les cinc administracions autonòmiques que hi ha a les Balears, és a dir, la dependent del Govern de les Illes Balears i les quatre dependents dels respectius consells insulars.

Aquestes esmenes a aquesta nova norma van amb la intenció de deixar palesa la nostra divergència amb el sentit de terme, tal i com ve recollit a la norma.

L'altra bateria d'esmenes, presentades al projecte de llei, han intentant, sense aconseguir-ho, ja que vostès fins a aquest moment rebutgen les esmenes presentades, esper aconseguir que, encara que sigui en l'últim segon de la tramitació d'aquesta llei, que vostès prenguin en consideració i acceptin les esmenes que intentin anar en el sentit de respectar i de fer acomplir l'article 4 del nostre Estatut. A la norma que vostès plantegen, quan parlen de publicitat de l'horari comercial o sobre publicitat de les vendes promocionals o vendes en promoció o vendes amb oferta o vendes amb obsequi i vendes amb rebaixes o vendes amb liquidació o vendes de saldos o de venda automàtica, nosaltres entenem que s'hauria de disposar de normes precises i rigoroses sobre l'ús de les llengües, i això vostès, de nou, ho deixen sense regular. No adopten les mesures necessàries per garantir el dret de les persones, especialment quan actuen en la seva condició de consumidors i usuàries d'emprar la llengua catalana en totes les activitats econòmiques, mercantils, comercials i socials a les Balears. Vostès no vetllen per posar a l'abast de les persones consumidores i usuàries, en qualsevol cas, en llengua catalana, les informacions relatives als seus drets.

D'aquesta manera vostès no afavoreixen la normalització progressiva i efectiva i certa del català a l'àmbit del comerç, la norma que vostès presenten, el Projecte de llei de comerç a les Illes Balears, una altra vegada, de nou una altra vegada no respecta els drets dels ciutadans i ciutadanes catalanoparlants, manca en aquesta norma qualsevol tipus de precepte explícit o implícit sobre l'ús de les llengües i sobretot manca qualsevol precepte explícit o implícit sobre drets lingüístics en matèria comercial de manera absoluta. Aquesta norma no regula, no estableix regles estrictes sobre l'ús de les llengües, la pròpia, sí senyors, la pròpia de la comunitat autònoma, el català, i de les oficials, el català i el castellà, no es diu res, de cap manera. Si a més veiem que en aquest projecte llei, a més a més es deroga la Llei 11/2001 vigent, i amb aquesta l'actual article 8, sobre els drets lingüístics dels consumidors, el que fa, el resultat d'aquesta concatenació, és a dir, primer la no previsió en el projecte de llei de res específic sobre la matèria; segon, la derogació del que preveu la llei del 2001, i tercer, únicament la previsió del que, d'una manera esquifida, i molt minsa, diu la Llei 7/2014, la suma d'aquests punts és del tot contraproduent

per a la normalització lingüística del català en el món del comerç, i per al respecte dels drets lingüístics dels catalanoparlants, com exigeix l'Estatut d'Autonomia, i també del conjunt de drets lingüístics de la ciutadania a les Illes Balears.

Vostès han tengut ocasió de rectificar, però la seva obsessió amb la llengua pròpia, amb la llengua pròpia de la nostra comunitat, la qual, per cert, ja els ha portat més d'un..., ho diré, si m'ho permeten ho diré així, més d'un contratemps i tenir tres consellers d'Educació en tres anys, els fa continuar en la seva línia de menyscabar, i per fer-ho no tenen..., de menyscabar el català, i per fer-ho no tenen cap tipus d'inconvenient a no aplicar de forma convenient el text i els articles que es refereixen al tema de la llengua en el nostre Estatut d'Autonomia. Vostès, amb aquesta norma, continuen atemptant contra la normalització lingüística del català i ara ho porten també a l'àmbit del comerç, tornen demostrar la seva ofensiva per manllevar àmbits d'ús del català en el nostre territori, una altra vegada ens trobam front a una acció sense cap tipus de complexes del Govern Bauzá davant el tema de la llengua.

Avui aquest govern torna fer un pas enrera, emparat per una majoria parlamentària cada dia més enfora, cada dia més llunyana de les reivindicacions de la majoria social, una majoria cada vegada menys silenciosa i més visible.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

A continuació es passa al debat de les esmenes RGE núm. 8064, 8065, 8066, 8067, 8068, 8069, 8070, 8071, 8073, 8076, 8078, 8079, 8080, 8081, 8082, 8083, 8084, 8085, 8086, 8087 i 8088/14 del Grup Parlamentari Socialista.

Per a la defensa d'aquestes esmenes intervé la diputada Sra. Pilar Sansó, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. SANSÓ I FUSTER:

Gràcies, Sra. Presidenta, bon dia a tothom, senyores diputades, senyors diputats. Deixin que en primer lloc saludi i doni la benvinguda als representants del sector comercial de les Illes Balears, bon dia i benvinguts a aquesta casa. També vull agrair i saludar els funcionaris de la Conselleria d'Economia i Competitivitat i la directora general de Comerç per la feina que han fet en aquest projecte de llei, per tant agrair-vos una vegada més la feina que heu fet. També vull, amb el torn de felicitacions i agraïments, vull agrair al conseller d'Economia i Competitivitat, el Sr. García, la seva predisposició a negociar fins als darrers moments, és vera que no hem arribat a un acord al cent per cent, però sí que s'ha intentat treure el màxim consens possible. També vull agrair especialment, i molt especialment, al lletrat major d'aquesta casa i als serveis jurídics per la feina que els hem donat fins al darrer moment d'aquest debat, fins dos minuts abans han fet feina perquè poguéssim dur a terme correctament aquest debat, per tant moltes gràcies.

Sr. Conseller, abans d'entrar en el debat de la meua intervenció, vostè ha fet esment que quan va prendre possessió, quan el president el va nomenar, vostè va dir que era una voluntat del president tenir en compte el sector comercial de les Illes Balears per la importància que té dins la nostra economia, i així és, té molt de pes dins la nostra economia, tant pel que suposa el sector en si com per l'ocupació que crea i que du a terme. Però també li he de dir que el president va arribar tard, perquè abans que entràs vostè era un desgavell la seva conselleria i no per mor del conseller que hi havia, el qual potser tengués part de culpa, però d'on venien les ordres eren del president, per tant em sap greu que el president no sigui aquí perquè li estirariem un poc les orelles, que ho va fer molt malament. Per tant, era hora que fessin un poc les paus amb el sector del comerç.

Vostè també ha comentat que aquesta llei s'ha aprovat amb el màxim consens, i jo li dic que amb una àmplia majoria sí, però el màxim consens no, li record que els sindicats no van votar a favor d'aquest projecte. I ja que vostè és un home negociador, hagués estat bé haver pogut arribar a un acord amb aquesta part de la societat civil, perquè és important tenir en compte els representants dels treballadors a l'hora d'elaborar un projecte de llei d'aquestes característiques.

Des del Grup Parlamentari Socialista, així i tot, no ens podem oposar a aquest projecte de llei, ja que ha estat negociat amb tot el sector comercial o amb una majoria del sector del comerç i perquè, no cal negar-ho, està ben redactada. Encara que el problema de la llei no és la redacció, sinó com es desenvoluparà i aplicarà aquesta llei. Es podrà desenvolupar segons el seu model de comerç liberal que fins ara han demostrat que suportaven, un model calcat al de grans ciutats com Madrid, Bilbao, Londres o Nova York, ciutats, com ha comentat el Sr. Marc, que quan viatges per aquests grans..., per aquestes ciutats trobes la mateixa fisonomia per tot, grans establiments comercials i la majoria d'aquests amb franquícies; un model totalment oposat al model que defensam des del Grup Parlamentari Socialista, un model comercial mediterrani, en el qual cada territori conserva la seva pròpia idiosincràsia.

I per què defensam un model comercial d'aquest tipus? Molt fàcil, perquè creiem o no creiem que un territori limitat, com les nostres illes, hagin de créixer a través de centres comercials cap a l'exterior dels municipis o dels nuclis urbans, aquests centres, que no estan situats a zones urbanes, produeixen unes externalitats negatives a la societat: per una part, fomenten l'ús del cotxe, ja que per accedir a aquestes àrees comercials no s'hi pot desplaçar caminant, com és obvi, i per una altra part, també, s'ha de fer obra pública per donar accessos a aquests centres comercials que s'han establert, que ja hi són, molts d'aquests ja hi són, i els altres són en projecte, per tal que s'hi pugui accedir amb el vehicle privat. Per tant, aquests doblers es podrien destinar perfectament a altres necessitats més urgents per a la nostra societat.

Contraposat a aquest model liberal que li he comentat hi ha el model del comerç, el qual també li he comentat, mediterrani, aquell que es concentra a les zones urbanes on hi ha les persones; és a dir, on s'hi troba concentrada la demanda, un tipus de comerç que és harmònic amb el nostre entorn i que dinamitza els barris i les ciutats com a eixos de convivència. L'oferta s'estableix on hi ha la demanda, és obvi, no? Per tant, creiem que, des del Grup Socialista, s'ha d'intentar impulsar aquest comerç tradicional que ofereix una atenció personalitzada als usuaris. Tenim un model a les Illes Balears que caldria el tenguessin en compte, que és Eivissa, a Eivissa Vila tenen aquest model, aquest comerç de tota la vida, que és vera que ara ja conviu amb altres franquícies, però que fins fa poc temps hi havia el comerç tradicional i té molt d'èxit, o tenia molt d'èxit fins fa poc.

Una dada referida a aquests comerços, aquests comerços petits, els quals normalment tenen entre 1 i 9 treballadors, hem de dir que se n'han tancats uns 3.000 des del 2010, per tant és una dada molt important a tenir en compte. I per molt que diguin que aquestes cadenes o grans cadenes de distribució comercial que s'instal·len aquí contracten a molta gent, mai no absorbeixen totes les persones que s'han perdut pel camí del petit comerç i, a més, les persones que es contracten en aquests grans magatzems són normalment amb contractes molt precaris.

Per tant, per la repercussió que té en la nostra economia, cal donar el màxim suport al petit i mitjà comerç i desenvolupar aquesta llei segons el model mediterrani que li he comentat fins ara.

Per evitar més centres comercials fora del teixit urbà tenim la figura dels plans directores comercials com a eina d'ordenació del sector comercial o dels comerços d'aquestes grans superfícies. Aquests plans directores comercials van lligats a les normes urbanístiques, per tant a l'hora de posar ordre a l'urbanisme de les grans superfícies comercials, perdó, a l'hora de redactar els plans directores comercials s'ha de tenir en compte que no s'ha de créixer cap a l'exterior amb aquests macroprojectes, els quals fan prou mal, com he dit, al petit i mitjà comerç.

Està bé, per tant, i consideram positiu que s'inclouï dins aquesta llei l'elaboració dels plans directores comercials, però pensam que hauria d'haver estat més valent en aquest punt i consideram que haurien d'haver acceptat l'esmena RGE núm. 8084, que hem presentat des del Grup Parlamentari Socialista, en què ens comprometíem o es comprometia a redactar i aprovar els plans directores en dos anys. És vera que dos anys pot ser un temps limitat, per tant estam disposats a negociar aquest termini, però trobam que s'ha de concretar més la disposició addicional primera i, a sobre, quan hem vist que des del seu grup polític, des del Partit Popular, han votat en contra, o a la comissió varen votar en contra de l'apartat 2 d'aquesta disposició addicional primera, per tal de suprimir la part que feia referència als criteris de la redacció dels plans directores

comercials. És un poc estrany i un poc complex tot plegat, perquè no entenem com ho han redactat, o sí ho entenem perquè és per obeir unes directrius que els han vingut de Madrid. Per tant, creim que s'ha de ser molt ferma a l'hora de redactar els plans directors comercials, que vostè diu que s'inclouran, hi haurà una partida en els pressuposts generals de la comunitat per a enguany, esperem que així sigui, però també estaria bé aplicar unes directrius per evitar un urbanisme especulatiu, com hi ha hagut fins ara.

Un altre punt que considerem que hauria de ser tal vegada més concret és el que fa referència a les zones de gran afluència turística, sobretot en la revisió de les zones de gran afluència turística declarades abans d'aprovar-se aquesta llei. Ho hem comentat en diverses ocasions i nosaltres insistim i no veiem gens just que els municipis que es vulguin declarar o sol·licitin la declaració de zona de gran afluència turística a partir d'ara, que hagin d'acomplir els criteris establerts a l'article 22 d'aquesta llei, i els que ho varen sol·licitar en el seu moment o fa uns anys que se'ls va concedir aquesta ZGAT que aquests no hagin d'acomplir els requisits, i no s'hagi de revisar si continuen acomplint els requisits o continuen acomplint els requisits per poder tenir-la a terme. Per tant, creim, considerem oportú que es plantegin aquests articles.

També, pel que fa a les ZGAT, també considerem oportú delimitar la temporada turística del 15 de març al 30 d'octubre, com estava establerta abans, perquè avui per avui sempre que no hi hagi...

(Remor de veus)

... bé, no està delimitada, està per un any, diuen que es pot... bé, entenc, bé ara no entrarem en un debat vostè i jo, que estic consumint el temps, però bé, considerem que s'ha de delimitar perquè sempre que no hi hagi un pla de dinamització o un pla de desestacionalització turística per part d'aquest govern, que no arriben mai, és absurd que sigui tot l'any la zona ZGAT.

Un altre tema que també hem plantejat i que considerem que vostès s'haurien de repensar és el tema de les rebaixes. En aquest aspecte hem presentat l'esmena RGE núm. 8080, perquè considerem molt convenient i positiu que hi hagi un període de rebaixes a les nostres illes, no que es posin rebaixes i descomptes tot l'any, perquè això el que fa és confondre el consumidor i quan vas comprar mai no saps si hi ha rebaixes, si hi ha descomptes o si és el preu normal. Abans, quan hi havia el període de rebaixes d'hivern i d'estiu, la gent tenia, sabia que durant aquest mes, aquests dos mesos, podien anar a comprar a un 50 o a un tant per cent de descompte addicional. Per tant, això el que feia era incentivar les vendes sobretot del petit i mitjà comerç, de tots els comerços, però és veritat que es redistribuïa aquesta demanda. Ara, per tant, queda un poc confús tot aquest tema.

Vull comentar-li els vots en contra a l'article 18 i a la disposició transitòria segona que fan referència als diumenges i festius que poden obrir els comerços. Vostès proposen quinze dies per a l'any que ve i setze a partir ja de l'any següent, setze festius, nosaltres li havíem proposat dotze diumenges i festius per arribar a un equilibri, un equilibri entre consumidors i comerciants, perquè considerem que, és veritat que com estava a la llei anterior, la normativa anterior, quedava un poc limitat

segons les necessitats actuals dels consumidors que no sempre poden anar entre setmana a comprar o tenen uns horaris més complicats, ara bé, considerem excessius els setze festius que proposen en aquesta llei perquè, al cap i a la fi, seran setze diumenges o festius.

Pensam que amb dotze és suficient perquè els mesos d'estiu tanmateix la gent els diumenges que puguin obrir els comerços, els diumenges d'estiu, tanmateix la gent no anirà a comprar perquè s'anirà a la platja o a fer voltes a altres espais. Per tant, no veim oportú tampoc aquests setze dies i pensàvem que seria un bon punt per negociar ja que es tracta d'arribar a un consens, no ser tan restrictius, per una part, com érem abans, però no tan liberals com volen ser vostès.

Vull comentar també els articles 8, 9 i 10 sobre la Comissió Interinsular Assessora de Comerç, el vull felicitar perquè s'hagi creat amb el màxim consens de representants del sector comercial i amb els sindicats, ara bé, considerem que una comissió assessora hauria de ser, per ser àgil, no hauria de tenir tants de membres, no veim la necessitat, i ho vaig comentar a alguns dels representants d'aquí que és veritat que m'havien dit que hi havia hagut un consens per arribar a l'acord dels membres que formaven part d'aquesta comissió, però que si hi ha tanta gent una comissió assessora és poc àgil, per tant, haurien els mateixos comerciants, i aquí faig una referència a ells, i els sindicats, arribar a un punt d'equilibri perquè la comissió assessora pugui funcionar amb més agilitat. Per tant, això no és un punt al qual ens oposarem, de fet estam d'acord que també s'ha arribat amb consens i no ens posarem ara en contra d'aquest punt.

Per acabar el meu torn vull comentar l'esmena 8023, del Grup MÉS, pel que fa referència a una nova disposició addicional setena que vincula els establiments d'equipaments comercials als planejaments urbanístics municipals. Estam d'acord amb tots els punts que ha plantejat excepte amb el segon punt del segon paràgraf perquè vostè indica que instal·lar establiments comercials a l'engròs als polígons i nosaltres considerem que en els polígons hi ha d'haver indústria, és a dir, que no hi pot haver cap tipus de comerç. Tal vegada no hem entès bé l'esmena, ni a l'engròs, perquè això el que fa és treure, una altra vegada més, cotxes de dins la ciutat cap a les zones industrial per anar a fer les compres allà. Per tant, amb aquest punt no estariem d'acord, però amb els altres sí, no sé si hi ha possibilitat de fer votació separada perquè no crec que els hagin acceptat l'esmena. En aquest cas no podria ser.

Ja per acabar, Sr. García, no hem volgut entrar en conflicte amb la llengua perquè considerem que la llengua no ha de ser un tema de conflicte, ni més ni manco, sinó un punt de...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Sansó.

LA SRA. SANSÓ I FUSTER:

...trobada -sí, ja acab, Sr. President-, sinó un punt de trobada, però sí que hem trobat a faltar en aquesta llei, almanco una referència, que els consumidors puguin ser atesos en una de les dues llengües oficials de les nostres illes i no ser exclosos per parlar en la llengua pròpia de les nostres illes. És una referència ..., vostès tenen fòbia al català, però jo crec que aquí no fa referència al català sinó simplement al dret que qualsevol persona pugui entrar en un comerç i pugui ser atès correctament en una de les nostres dues llengües. I li he dit que no vull entrar en debat ni hem entrat en cap esmena per moure conflicte d'aquest tema perquè volem que no sigui un punt de conflicte sinó un punt de trobada.

Per tant, ja per acabar, felicita a tot l'equip de la seva conselleria i als funcionaris per la redacció d'aquesta llei i esperam que la desenvolupin amb criteris de manco creixement urbanístic o zero creixement urbanístic i zero especulació urbanística i donin suport, el màxim suport, a aquests comerços, petits i mitjans comerços, que mantenen vives les ciutats i que donen vida als carrers.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sansó. En torn en contra de les esmenes abans defensades té la paraula, en representació del Grup Parlamentari Popular, el diputat Sr. Mercadal.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Membres del Govern. Senyores i senyors diputats. Per suposat, vull donar, en primer lloc, la benvinguda en nom del Grup Parlamentari Popular als membres que representen a les associacions del comerç de les Illes Balears que avui ens acompanyen aquí, a casa seva.

Permetin-me avui que tenguí una llicència i és que com a persona vinculada familiarment al sector del comerç em sent especialment orgullós de poder defensar aquesta llei en nom del meu grup parlamentari, de la que serà la nova llei de comerç de les Illes Balears.

La tramitació i l'aprovació avui de la llei suposa així mateix un gran exercici, com així s'ha reconegut per part de tots els que m'han precedit, d'un exercici de diàleg i consens amb totes les parts implicades, diguin el que diguin alguns, però la llei ha estat fruit d'un consens màxim dins el sector, qüestió, recordem-ho, que no varen ser capaços de dur endavant en les altres legislatures els grups que formaven el pacte.

Suposa, per una banda, fer realitat una reivindicació històrica del sector per part del Govern del Partit Popular i, per una altra banda, donar compliment a una promesa electoral amb relació a tot el que té a veure amb la regulació del sector del comerç de la nostra comunitat, un sector clau en el desenvolupament de l'economia de la nostra comunitat.

És cert, també, que els distints comerços, fonamentalment els petits comerços, conformen la vida dels ciutadans i pobles i els aporten un caràcter únic, amb un component social i relacional molt rellevant sent, en moltes ocasions, en lloc de saber com es diu un carrer o un altre sabem més fàcilment reconèixer-ho per quin és el comerç que allà hi ha o que identifica el carrer. Per aquesta i per altres qüestions, per tant, no és tant únicament un tema amb repercussió econòmica sinó també socioeconòmica.

Si parlem de xifres podrem veure com la importància d'aquest sector del comerç és claríssima en la nostra economia, representa el 10% del producte interior brut de la comunitat on hi ha més de 21.000 comerços oberts que mantenen, aproximadament, més de 70.000 llocs de feina directes. És per això, per aquest motiu que es fa prioritari regular l'eficàcia dels instruments normatius que afecten el sector del comerç així com protegir la seguretat jurídica a un sector primordial, com hem dit, de l'economia balear.

Aquesta futura llei de comerç desenvolupa el seu contingut en quatre línies fonamentals, en primer lloc, la regulació dels conceptes bàsic relatius a l'ordenació i la millora de l'activitat comercial a fi d'aconseguir una regulació que sigui clara i que sigui sistemàtica; en segon lloc, el que ha estat una constant en tot el desenvolupament normatiu del Govern de José Ramón Bauzá que és una vocació clara cap a la simplificació administrativa amb mesures de simplificació documental en els procediments administratius; en tercer lloc, tot el que fa referència a la instal·lació d'establiments comercials respectant el principi general de llibertat que imposa la legislació europea fixant un límit general d'impacte territorial per condicionar la determinació dels grans establiments comercials al territori de les nostres illes; i en quart i darrer lloc, es tracta de la limitació de l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei en sentit purament estricte de l'activitat comercial, deixant per a altres àmbits normatius altres qüestions com poden ser les que contempnen les normes que regulen qüestions laborals o que regulen la recentment aprovada Llei de defensa dels consumidors i usuaris de les Illes Balears.

La realitat és que la gran quantitat de disposicions europees i legislació nacional feia necessari que la normativa balear s'adaptàs a aquesta realitat cada vegada més canviant.

Des del meu punt de vista són diverses les qüestions que cal recalcar avui del contingut d'aquest projecte de llei. En primer lloc, m'agradaria destacar la creació de la Comissió Interinsular Assessora del Comerç, adscrita, en aquest cas, a la Conselleria d'Economia i Competitivitat, com a òrgan de participació en les matèries regulades en aquest projecte de llei amb la finalitat de promoure la col·laboració entre les distintes administracions públiques, les associacions i els agents econòmics i socials implicats en el sector del comerç. Resulta evident, per a nosaltres, que sense ells el Govern no hagués pogut dur a terme aquesta llei, sense el consens de tot el sector que ha de menester unes administracions que coneixin i escoltin quines són les necessitats del comerç a la nostra comunitat autònoma. Es regula no només la seva creació -d'aquesta comissió insular-, sinó també la seva composició, les seves funcions i quin és el seu règim intern de funcionament.

Vull significar al mateix temps que el projecte de llei, que avui es debat en aquest ple, ha comptat amb el suport amplíssim dins l'àmbit d'aquesta comissió interinsular, i això m'agradaria recalcar-ho, el Govern ha fet una tasca juntament amb la Comissió Interinsular Assessora del Comerç magnífica per escoltar totes les sensibilitats i per dur aquest projecte de llei amb el màxim consens de les persones implicades i del sector que avui es regula amb aquesta llei.

En segon lloc, el projecte de llei regula també una qüestió important per al sector, com és el concepte de gran establiment comercial. Aquí sí que m'agradaria recalcar també que no podem dir que nosaltres ens aplegam a tot el que digui la normativa bàsica nacional i a tot el que ens diuen des de Madrid, nosaltres hem tengut en compte des del Govern, des de la conselleria conjuntament amb la Comissió Interinsular Assessora del Comerç quina és la realitat de cada una de les Illes i així, per tant, per ser considerat gran establiment comercial a Mallorca serà 700 metres quadrats, a Menorca i a Eivissa seran 400 metres i a Formentera, a l'illa de Formentera, seran 300 metres, per tant, hi ha no un *pan para todos* sinó que es regula específicament quines són les necessitats de cada illa i aquí queda clarament especificat.

Al mateix temps, regula la necessitat d'una autorització autonòmica per a la instal·lació de nous grans establiments i regular també el concepte, el concepte, Sra. Sansó, d'això que vostè anomenava el model mediterrani, que és el centre comercial urbà. És a dir, en aquesta llei el Govern també regula quines són les eines que donaran sentit a això que vostè proposava i que jo crec que queda bastant aclarit en aquest punt dels centres comercials urbans.

En tercer lloc, es tracten qüestions relatives als horaris d'obertures autoritzades en diumenge, una de les qüestions que *a priori* generava major controvèrsia, però que s'ha resolt amb un ample consens per part del sector, com ha estat la tònica, vull repetir-ho, en tota la tramitació i l'obertura del projecte de llei al diàleg, com són també les zones de gran afluència turística, les seves circumstàncies per a la seva declaració així com el procediment, la resolució i la vigència d'aquesta declaració.

En quart lloc, es regula tot el referent a la llibertat de preus, provisió de venda amb pèrdua, les accions promocionals i els seus requisits generals, la publicitat de vendes promocionals i la prohibició del que es coneix com a venda en piràmide. Al mateix temps regula les vendes en promoció o oferta venda amb obsequi o les famoses rebaixes i les vendes amb liquidació i els saldos.

En cinquè lloc, aquesta nova regulació del comerç balear regula també les anomenades vendes especials, la venda automàtica, la venda a instància, el concepte de comerç electrònic i la venda a domicili.

En sisè lloc, un grup d'articles també regulen el que fa referència a la venda ambulante, una de les qüestions que *a priori* també el sector va comunicar que eren transcendents a l'hora de regular, de fer aquesta llei i que quedàs bé... àmpliament regulada. Per tant, un grup d'articles també regulen també tot el que fa referència a la venda ambulante.

I, en setè i darrer lloc, es regula també l'activitat inspectora i les sancions per incompliments, que queden clarament especificats en aquesta llei.

Per tant, podem dir que aquesta nova llei, des del nostre punt de vista, suposa una eina fonamental per al desenvolupament del futur del comerç balear.

Entrant ja a les esmenes que s'han presentat per part dels partits de l'oposició voldríem anunciar, avui també, que a més de les esmenes que ja s'han aprovat directament o amb transaccions de tots els grups polítics, que vull agrair també el seu to en les seves intervencions perquè és cert que hem fet transaccions de moltes esmenes i és cert que s'han aprovat diverses de les esmenes, per tant, em sembla positiu que tots puguem fer aportacions a aquesta llei, s'aprovarien, el nostre grup parlamentari aprovaria l'esmena 8020, que fa referència a l'article 35, relatiu a la venda en rebaixes, i l'esmena 8021, a l'article 38, que fa referència als excedents de producció que es venen als *outlets*, que serien aquestes dues del Grup Parlamentari MÉS.

Proposaríem, igualment, les següents transaccions, amb relació a l'esmena 8010, del Grup MÉS, relativa a l'article 6, l'apartat d), és a dir, l'article quedaria redactat amb aquesta redacció que ara diré: "L'administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears ha de promoure el desenvolupament harmònic i la modernització de l'activitat comercial amb l'objectiu final d'incrementar la capacitat de competència de les empreses i garantir una ocupació laboral estable en el sector -i això seria la novetat- i protegir els consumidors preservant la claredat i la transparència en les activitats de promoció de vendes".

També amb relació a l'esmena 8013, del Grup MÉS, relativa a l'article 16, d'addicionar un nou punt tercer, proposaríem aquesta redacció, que seria també un punt tres nou, que quedaria de la següent manera: "El Govern balear donarà suport, fomentará i incentivará els centres comercials urbans en la mesura que la seva existència tengui importants connotacions socials, urbanes i territorials".

Amb relació a l'esmena 8014, també del Grup MÉS, a l'article 16, proposaríem situar-la a l'apartat segon de l'article perquè quedi redactada d'aquesta forma: "Els centres comercials urbans s'han d'ubicar a espais urbans caracteritzats per tenir altes concentracions de comerços i serveis i situats a àmbits de reconeguda tradició en el desenvolupament de la funció comercial amb inclusió dels mercats permanents municipals com un element actiu de la vertebració urbana. La delimitació dels centres comercials urbans ha de respondre a criteris de tipus econòmic, comercial, turístic, social, històric, urbanístic i mediambiental".

I amb relació a l'esmena 8002, del Sr. Pastor, relacionada amb la 8081, del Grup Socialista, proposaríem la següent redacció com a nova disposició addicional: "Els ajuntaments establiran un catàleg de comerços emblemàtics determinant el caràcter extraordinari i singular dels mateixos".

Al mateix temps, m'agradaria proposar, en virtut de l'article 128.1 del Reglament d'aquesta cambra, que voldríem fer unes correccions de caràcter tècnic perquè la llei tenguí en conjunt una redacció més coherent que fa referència a l'article 14.2, el que al dictamen era el punt b) bis, proposam que passi a ser el nou punt tercer de l'article, just després del punt segon segon emment, amb la següent redacció: "L'establiment s'ha de situar en una parcel·la que estigui classificada com a sòl urbà pel planejament urbanístic municipal i tenguí la condició de solar". A partir d'aquí els altres punts s'haurien de tornar a numerar. I en la redacció de l'annex, a la pàgina 37 del dictamen de la llei, el punt 5, on parla de la classificació del sòl, quedaria redactat tal com llegiré: "L'immoble, la finca o el solar està ubicat a un terreny que té la classificació de sòl urbà i la condició de solar definides en la legislació urbanística vigent?".

Una vegada proposada la nostra posició sobre les esmenes de l'oposició, i sent aquestes les transaccions i les correccions que nosaltres oferiríem, sí que m'agradaria significar que el Grup Parlamentari Popular ha estat en tot moment i ha mantingut una actitud de diàleg per arribar al màxim consens, com així ha fet també el Govern en el seu tràmit anterior a entrar la llei en aquesta cambra.

Al Sr. Pastor li agraeisc que m'agraeixi els acords a què hem arribat, evidentment nosaltres sí estam al costat del petit comerç. Vostès feia unes reflexions i deia que aquesta llei no està al costat del petit comerç, jo li dic que no crec que sortís a defensar aquesta llei si no crec, personalment, que aquesta llei estigués al costat del petit comerç. De fet, el petit comerç, les associacions que el representen també, ha estat d'acord amb aquest projecte de llei i ha negociat també dins les mesos que s'han dut a terme totes les qüestions que els han semblat importants, i així es desenvoluparan en el pla director sectorial que durà a terme el Govern, tal i com ha dit el conseller.

Però també és cert, Sr. Pastor, que nosaltres ens hem d'adaptar a unes directrius europees, a una Directiva Bolkenstein, i això no ens ho podem botar, per molt que vulguem, vull dir que això és la realitat del que tenim. La inspecció i sanció en els casos proposats per part dels ajuntaments, ho diu clarament la llei, la llei preveu exactament que als ajuntaments se'ls traspassa la competència sancionadora perquè aquesta capacitat sancionadora sigui molt més àgil.

En relació amb la intervenció del Sr. Mas, m'agradaria assenyalar, en primer lloc, que quan vostè critica que ens botam l'autogovern, crec que aquesta norma, i vostè ho sap perfectament, és una norma totalment territorialitzada a les Illes Balears, així ho he dit ja quan he parlat de les grans superfícies comercials. Vostè sap que la norma bàsica situa en 750 metres una gran superfície comercial i nosaltres aquí, a Balears, l'hem adaptada perquè la realitat sigui 700 metres a Mallorca, com he dit, 400 a Menorca i a Eivissa i 300 a Formentera, per tant no podem dir que això sigui així.

També hem de fer referència al tema del silenci administratiu, el silenci negatiu, el qual nosaltres hem defensat per molt que hi hagi gent o corrents que diguin el contrari, de fet cap dels grups parlamentaris no han presentat esmenes en aquest sentit, vostès estan d'acord amb això. Per tant, nosaltres desenvolupam una llei que s'adapta a les realitats de les Illes Balears.

Això, pel que fa al que deia vostè que no desenvolupam el nostre autogovern, que em sembla que no és totalment cert.

El que sí m'agradaria dir, Sr. Mas, és que vostè hauria de saber quines varen ser les paraules que va emprar la seva consellera, jo sé que vostè, ara quan surti, en el seu torn de rèplica, em dirà que vostè no hi era, que vostè ha arribat pel febrer i que vostè no es fa responsable, per ventura quasi ho dirà del que ha passat, però vostè és aquí perquè ocupa un escó d'un grup parlamentari que va ser al Govern a la legislatura passada i que estava ben content d'haver aixecat la moratòria i ben content que es produessin..., que les grans superfícies s'instal·lassin, i així ho va manifestar la consellera en el ple, a la premsa i en moltes ocasions.

Jo li vull agrair, també, Sra. Sansó, que... -és aquí, sí- les seves paraules pel màxim consens d'aquesta llei perquè ha estat així i vostè ho sap perfectament, hem mantengut moltíssimes reunions vostè i jo, vostè amb els membres del Govern, vostè ha conegut internament com s'ha desenvolupat la llei, i així com és que ha volgut també participar, i així ha estat amb tots els grups parlamentaris que des del primer moment han tengut també l'esborrany de la llei i han pogut fer les seves aportacions en qualsevol moment.

Sí que m'agradaria deixar clar ...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Mercadal, ha d'anar acabant.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Sí, ja per acabar, Sra. Presidenta, donar l'enhorabona al Govern, donar-nos l'enhorabona tots perquè aquesta, maldament diguem el que diguem o maldament diguin el que diguin alguns dels portaveus, és una norma que neix del consens, del consens amb el sector que es regula i del consens màxim amb els grups parlamentaris, perquè no s'ha presentat cap esmena a la totalitat, i això és prova que la llei és bona.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara de rèpliques. Té la paraula el Sr. Antoni Pastor i Cabrer, per un temps de cinc minuts.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta, intentaré fer-ho d'una manera breu. Miri, Sr. Conseller, no el veig il·lusionat avui, no el veig content, és a dir, estic segur que vostè és totalment conscient que aquesta llei no és la millor i sobretot no és la que necessiten els empresaris, n'estic convençut. Jo he vist debats i he vist sortir aquí consellers defensant i aprovant lleis de comerç de distints colors polítics, i li puc assegurar que la seva actitud era d'alegria, i sobretot de convenciment que allò que aprovaven era el que realment necessitaven els comerços d'aquesta comunitat. I jo li he de dir que avui pens que no és així.

Repetesc, a aquesta llei per a mi li falta un punt importantíssim que és la dinamització i protecció del comerç urbà, tradicional i petit i mitjà. Els pobles sense comerç no tenen vida, aquelles barriades que han estat comercials a un moment donat i el comerç desapareix, automàticament es degraden, automàticament. El comerç ajuda a tenir vida en els pobles, és a dir, no es tracta només d'un tema empresarial o econòmic, és també un tema social; una barriada degradada perquè el comerç se n'ha anat, deteriorada, té problemes socials, i per tant el comerç fa molta més feina i té molta més importància que una simple activitat econòmica.

I és un sector feble, és un sector molt feble, a un comerç un canvi de direcció el pot fer fer fallida, un canvi, una decisió política de canviar de direcció o posar una direcció prohibida, el pot fer fer fallida, és un sector feble. Crec que necessita molt més suport i molta més empena i sobretot molta més ajuda de la que té.

N'han parlat, el representant de MÉS ho ha dit clar, ha parlat dels polígons industrials, és a dir, vostès volen polígons industrials com els que surten a les notícies, plens de mercats asiàtics, de grans superfícies...? El volen aquest? Nosaltres no, nosaltres pensam que els polígons industrials, els polígons industrials han de tenir la vocació de ser industrials, entre d'altres coses perquè les pròpies indústries que avui estan ubicades dins casc urbà, que els usos no estan permeses, no tenen economia per poder anar a un polígon industrial, perquè si hi va el sector serveis, que pot pagar més, perquè tal vegada és més rentable, el sector industrial ha de quedar ubicat dins el casc urbà, quan, en aquest cas, la seva activitat o el seu és està totalment prohibit. És a dir, el meu parer és que no han de ser així, els polígons industrials han de tenir indústries i els polígons de serveis han de tenir serveis, crec que ho hem de separar, aquesta llei no en diu absolutament res.

Les zones de gran aflluència turística, anem-hi amb coneixement, anem-hi amb coneixement, és a dir, s'ha declarat ara la ciutat de Palma fa poc temps i ara pot obrir els diumenges; sap l'impacte que ha tengut això en els pobles que no tenen aquesta oportunitat? Ho sap? Sap els pobles que no es poden acollir a aquesta excepció el que els ha passat? És que és una ruïna, però és que a més..., jo he vist aquests debats i (...),

bé, és que els usuaris també han de poder anar... I quin model volem? Quin model volem? I ara em ficaré en una cosa que no té res a veure, quin model familiar volem? Volem les famílies que els diumenges aprofitin per pujar l'infant al carro de compres i anar a comprar ..., això és el model de família que volem? A part de ciutat, és aquest? Jo crec que no, és a dir, s'ha de trobar l'equilibri entre l'usuari, el comprador, però també amb les indústries.

Crec que el model de ciutat és importantíssim, perquè..., i agraeisc al conseller de Turisme que hagi estat aquí present tot el debat, perquè sense cap dubte té molta importància també dins el sector turístic, diem, no, és que el turisme és importantíssim per al comerç, i jo els diré, no, no, és que el comerç és importantíssim per al turisme; és a dir, vostès s'imaginin una zona de Palma tota plena d'hotels, sense restaurants, sense serveis, se l'imaginin? Vostès s'imaginin que els serveis tancassin dia 30 d'agost? Qui hi hauria en aquestes zones turístiques dia 15 de setembre?

És a dir, crec que és una combinació, és a dir, és important el turisme, però és important el comerç. Per tant, podem tenir molta cura del turisme, però si no tenim cura del comerç també perdrem el turisme.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de rèplica del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. Miquel Àngel Mas, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MAS I COLOM:

Em sap greu, Sr. Mercadal, decebedor, nosaltres volem negociar, estam disposats a parlar, encara ara si vol negociar parlarem, però no és així. Em diu que això el sector ho ha consensuat, jo he parlat amb les associacions PIMECO i AFEDECO i és absolutament respectable i legítim, però, Sr. Mercadal, vos imaginau que ara venguessin els sindicats de l'educació, la comunitat educativa, tot això, i diguéss he arribat a un acord i per tant això és l'acord, aquest és el consens. Sr. Mercadal, els diputats, nosaltres som els legítims representants del poble, tenim una responsabilitat de la qual no en podem fer deixadesa, per tant és respectable aquest acord, però nosaltres tenim aquesta responsabilitat i som nosaltres que hem d'arribar a aquest consens. I lament que el Govern tengui tan poca cintura per arribar a un acord.

Em parla d'acords, i per cert crec que ara, crec que tècnicament he de dir, sobre temes menors, però els temes essencials no n'ha volgut parlar, i miri que hi estam oberts, nosaltres parlem de vuit dies, de vuit dies festius, en podríem parlar, és a dir, vostès parlen de setze, seria negociable, però no s'han mogut gens.

Vós sabeu, i vos dieu que veniu de família comerciant, idò jo també ho he dit, de fet, jo, mentre estudiava feia feina a un comerç, i sabeu què és dia 1 de desembre obrir i pensar que has d'estar tots i cadascun dels dies fent feina dissabtes i diumenges. Com pot competir un comerciant amb les grans superfícies? Quin model volem de família, Sr. Pastor? Molt brillant, Sr. Pastor, quin model volem de família, quin model econòmic? No, no, no, no em faci així, escolti, si l'associació de mitjanes superfícies, Sr. Mercadal, Mercadona, Lydl, no sé què més, diuen 12 dies per conciliar, ells, ells, 12 dies per conciliar la vida laboral. Per favor, què aprovam? Intenti negociar, jo encara estic disposat a negociar, encara que sigui complicat per als serveis jurídics, -i per cert, també molt agraït per l'enorme tasca que han fet els serveis jurídics de la casa-, estic disposat a negociar.

I en els polígons industrials què hi hem de posar allà? En els polígons industrials hi han d'anar indústries, i si no en tenim, que no en tenim, és ben hora que facem un pla industrial, Sr. García, i ens posem a impulsar la indústria, la qual és bàsica per tenir una economia diversificada, un lloc de treball estable, que no en tenim, i és l'únic sector que el 2013 va baixar i presenta signes negatius també enguany, i haurem de fer qualque dia un debat en aquest parlament sobre la indústria.

Posició d'esmenes, la del PSOE, li accept, Sra. Pilar, el que em comenta, però crec que tanmateix no tira endavant aquesta esmena.

Sobre el tema de la llengua, molt lamentable, miri, jo, no em fet cap esmena nosaltres sobre aquest tema, però, escolti, que no es pugui ni acceptar que qualsevol ciutadà té dret a ser atès amb qualsevol de les dues llengües i no pugui ser discriminat per parlar la llengua pròpia d'aquí, per parlar el mallorquí o el català, el que li vulguin dir, escolti, això és el mínim del mínim, el mínim del mínim! I no em digui que aquesta llei només regula i tota la resta ha quedat fora, no és cert, aquesta llei regula temes que no afecten el comerç, hi ha protecció del consum, i tal, i no podem regular ni tan sols això? Ni tan sols això? Això ha de ser a la llei, ja sé que hi ha altres lleis que ho contempen, però hi ha de ser a la llei perquè no és infreqüent, i ens ha passat, almanco als que defensam la llengua i pensam que la llengua és un actiu important per a aquesta cultura, tenir aquests problemes quan vas a una botiga, i ningú no ha de poder ser discriminat per parlar en mallorquí o en català, ningú, ningú, i això ho ha de contemplar la llei. Això no ho poden acceptar, això no és acceptable, que és el mínim dels mínims, dels mínims, dels mínims?

No parlam que hagi de ser retolat en català o que hagi de ser atès en català, no, que no sigui discriminat, Sr. Mercadal, això no és acceptable, no és acceptable això? Ni això?

Norma, bé, na Xesca Vives, miri, jo el 2010 tenia el meu segon fill, això era el que jo feia, vull dir que no governava, i vaig estar molt content del meu segon fill, ...

(Remor de veus)

M'hagués agradat molt que vostè hagués citat textualment el que hagués dit la Sra. Vives, perquè jo no sé..., vostè diu que va dir... escolti, miri, en el *Diario de Mallorca* surt o en el diari no sé què surt tal, tal, tal, l'hagués pogut rebatre, però si vostè fa una apel·lació genèrica, jo no sé què va dir. M'hagués agradat poder-la rebatre, tot i que jo no era en aquell moment governant, però estic disposat a entrar en el debat, i el que va fer la Sra. Xesca Vives va ser aixecar la moratòria, que no li quedava més remei per la Directiva Bolkenstein.

I acab, Sra. Presidenta, l'autogovern. No hem defensat l'autogovern, Sr. President, i ara que vos sou aquí, no hem defensat les institucions d'autogovern, Sr. President. Madrid ha dit, ens diu Madrid que hi ha d'haver un màxim de 90 hores obertes, és a dir, el que ens queda per regular són 6 hores cada dia, d'horaris, i no defensam les institucions d'autogovern, les competències en comerç! On queda el nostre autogovern? Què fem aquí reunits, si no podem decidir ni això? Si no podem decidir si la botiga del cap de cantó ha d'obrir el diumenge o no ha d'obrir el diumenge? Això no ho podem decidir nosaltres? I més nosaltres, jo diria que els pobles i els consells, això ho haurien d'haver defensat amb carn i ungles, és el nostre autogovern, és aquest autogovern que durant cinc segles, quasi cinc segles vàrem tenir un regne independent, i això, això és essencial, i som aquí perquè som unes illes i tenim nosaltres unes necessitats econòmiques i una realitat geogràfica pròpia, una economia pròpia i unes institucions de govern que les hem de preservar, i el Govern ha estat negligent en això, lamentablement.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara de rèplica de la diputada Sra. Margalida Font i Aguiló, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Sí, moltes gràcies, Sra. President. Miri, intervindrè des d'aquí i no faré ús dels meus cinc minuts que em pertoen, jo, només volia afegir un parell de coses.

Tema consens. Crec que he reconegut a la meua primera intervenció el consens amb el sector empresarial, però he d'insistir, els he d'insistir que aquesta llei neix sense un suport majoritari, sobretot en aspectes essencials de la norma, que ja els he esmentat a la meua primera intervenció.

Sr. Mercadal, primer agrair-li que faci un petit moviment i aprovi l'esmena de l'article 20 que fa referència a la publicitat de l'horari comercial i que es pugui almanco saber els catalanoparlants, saber quin horari s'obre i es tanca almanco en català.

Però miri, continuant en relació amb el tema lingüístic, miri, Sr. Mercadal, vostès ho tenien molt fàcil per resoldre aquest tema, molt fàcil, únicament, simplement han d'acomplir el que marca l'article 4 del nostre Estatut d'Autonomia, una altra vegada vostès, una altra vegada, amb aquesta norma, els drets

dels catalanoparlant, queda pràcticament reduïda a zero, a zero. De nou nosaltres entenem que tendran menys drets a l'àmbit del comerç per una decisió seva, vostès continuen aplicant les directrius que el president Bauzá, obsessionat amb menysprear la llengua pròpia, la llengua pròpia d'aquesta comunitat, directrius que ja queden sobradament demostrades i en tenim molts d'exemples del que dic, miri, per a nosaltres és un error greu i inacceptable que continuï imposant entrebancs al procés de normalització lingüística quan encara queda molta feina per fer, per assolir la plena igualtat entre el català i el castellà.

Aquesta norma, ja els ho he dit, fa passa enrera en matèria lingüística i no regula de forma clara, en absolut.

Miri, vostès, el Govern, tenen l'obligació legal de promoure tant el coneixement com l'ús, com l'ús de la llengua catalana, i aquesta norma que avui presenten no aconsegueix ni de lluny aquesta obligació, ni de lluny.

Miri, Sr. Mercadal, per anar acabant, jo li faig una pregunta directa i sobre la norma: em pot dir, segons vostès, si els articles 30, 33, 34, 35, 36, 37 i 39, articles que de forma clara van en la línia de protecció al consumidor, del capítol 2, d'activitats de promoció de vendes, i del capítol 3, de vendes especials, aconsegueixen amb l'obligació legal de promoure l'ús del català en matèria de comerç? On queda la protecció als consumidors catalanoparlants?

Miri, jo li puc respondre, li responc, nosaltres afirmem que no, que no, que l'únic que proposa, l'únic que volen proposar les nostres esmenes és que recullin el mandat de l'Estatut a la norma. Miri, jo estic d'acord amb la Sra. Sansó, això no és un tema que hagi de ser motiu de controvèrsia o motiu per no arribar a consens, si vostès, naturalment, respecten l'article 4 de l'Estatut. Quin és el problema si vostès el respecten, quin és el problema?

Sr. Mercadal, li he fet una pregunta i ara esperaré que me la respongui. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de rèplica del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Pilar Sansó, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. SANSÓ I FUSTER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Mercadal, he entès que ha vingut aquí amb el tema del "i vostès més i vostès també més", que nosaltres no havíem arribat a un consens mai amb el sector del comerç, vostè ha dit això? Basta digui sí o no. M'ha paregut sentir-ho. Com que crec que ho ha dit, li diré que la Llei de comerç de 2001 es va aprovar amb el màxim consens possible i es va rompre en aquesta casa amb aquest govern, amb l'actual president i l'anterior conseller d'Economia, es va rompre per adaptar-ho a la llei que va posar en marxa el Sr. Rajoy, amb l'excusa de reactivar l'economia, es va rompre aquest consens i no hi va haver cap representant del sector comercial que hi estigués d'acord. Per tant, no em parli de consensos i no vingui aquí vostè a tirar pilotes a l'oposició com sempre vénen a fer, perquè fins ara hi havia hagut consens...

(*Alguns aplaudiments*)

A part d'aquest punt, vostè també diu que no s'apleguen davant Madrid. No s'apleguen davant Madrid quan han retirat la segona part de la disposició addicional primera perquè Madrid els ha enviat un comunicat on els aconsellava retirar-ho? No s'apleguen davant Madrid quan ens va presentar aquest document que els havien enviat des de Madrid i que al final no va prosperar perquè els grups de l'oposició hi vàrem votar en contra, quan proposaven un absurd dels municipis de 100.000 pels temes del (...), establien que ho podien demanar municipis de 100.000 habitants; i quants de municipis de més de 100.000 habitants hi ha a les Illes Balears? Un, per tant, quin maldecap havien de tenir de posar aquesta consideració que no es va dur a tràmit, perquè ens hi vàrem oposar en el seu moment durant la ponència. Per tant, no em vinguin que no es dobleguen davant Madrid, quan no fan altra cosa.

Vostè ha dit que els centres comercials urbans formen part d'aquest model mediterrani que jo deia. No, els centres comercials urbans poden ser un model tipus Porto Pi, dins Palma, dins el centre de Palma, dins Manacor o dins Inca. No em digui que no, pot ser que no ho siguin, però pot ser que ho siguin, que ho arribin a ser. Per tant, no em vingui amb el model mediterrani perquè vostès, i així ho han comentat els portaveus que m'han precedit, no han definit en cap moment el model de comerç que volen. Per tant, nosaltres hem de pensar que el que intenten és dissimular amb aquesta llei i seguir amb el model liberalitzador que han seguit fins ara i donar suport a més establiments o a més grans superfícies comercials a l'exterior de les ciutats.

Per tant, pel que fa referència a les esmenes presentades i transaccionades en el darrer moment, he de comentar que aprovarem les esmenes del Grup MÉS RGE núm. 8020, 8021 i 8010, exacte, així és. Després ens abstenem a la RGE núm. 8013, ja que fa referència a aquests centres comercials urbans que nosaltres no veim clars. I a la RGE núm. 8014 havíem dit inicialment que segurament l'aprovaríem, però tampoc no ho veim clar. No veim clar aquests centres comercials urbans lligats als mercats municipals existents a cada un dels pobles o municipis que hi ha. Per tant, també ens abstenem a les RGE núm. 8013 i 8014. Votaríem a favor de la RGE núm. 8002 del Sr. Pastor, que també té relació amb la RGE núm. 8088, que vàrem proposar nosaltres i, per tant, agraiem que se'ns hagi acceptat aquesta esmena en el darrer moment. I després pel que fa a les correccions de caràcter tècnic que han plantejat, tampoc no hi hauria problema.

Per tant, res més. Per acabar, em sap greu que ara el Sr. Mercadal hagi vingut aquí a acusar l'oposició de coses que no hem fet i que continuï amb el "i vostès més". No, aquí en aquest projecte de llei hem intentat estar a l'alçada tots i negociar en la mesura de les nostres idees. Per tant, hem cedit tots i hauríem d'acabar aquest debat amb el consens a què hem arribat. Per tant, moltes gràcies i fins una altra.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara de contrarèplica. Té la paraula pel Grup Parlamentari Popular el Sr. Francesc Mercadal, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Pastor, vostè comentava que la zona de gran aflluència turística que s'ha declarat a Palma fa mal als altres pobles. També hi ha altres pobles que la tenen declarada i què feim idò, tancam? Deman. Ha estat el mateix comerç que també l'ha demanada, per tant, crec que aquestes qüestions no tenen sentit. El que estam fent és regular unes qüestions que estan a la llei, que són clares i que posen les línies bàsiques per al desenvolupament en el futur, el que ja hi és, està clar. I jo crec personalment i crec que el meu grup parlamentari dóna suport a què la idea de zona de gran aflluència turística a Palma era importantíssima, ha reactivat l'economia de la ciutat i dóna molta sortida a tota aquesta gent que hi entra amb els creuers, que entren a Palma, que són milers i milers de persones i, per tant, no podem tenir una ciutat tancada a la gent que ens visita, sinó una ciutat oberta a la gent que ens visita.

Evidentment el turisme i el comerç o el comerç i el turisme van íntimament lligats. I també el petit comerç, com no pot ser d'altra manera. Per això es desenvoluparà el Pla director sectorial, perquè volem estar devora el petit comerç. Evidentment les grans superfícies, les grans cadenes ja tenen la seva estratègia de desenvolupament. Però nosaltres proposam estar ben a prop de la gent del petit comerç.

Sr. Mas, de la seva intervenció hauria de destacar que no m'han semblat uns arguments sòlids, ho he de dir així com és. No m'han semblat arguments sòlids per criticar o per posar les seves bases sobre allò que vostès pensen. Vostè ha dit a la seva primera intervenció, no l'he pogut rebatre abans perquè s'ha esgotat el temps, que proposaria un director general de comerç electrònic amb un *laptop* i una taula a la Fundació BIT, textualment vostè ha dit això. Un *laptop* i una taula a la Fundació BIT, que segurament n'hi ha moltes de lliures..., no és seriós això, Sr. Mas. Nosaltres tenim un director general de Tecnologia i nosaltres donam suport al petit comerç i l'acompanyam a aquest trànsit a què fan referència a les noves tecnologies. De fet, jo mateix he formulat preguntes al conseller d'Economia i Competitivitat envers aquest sentit del petit comerç i del trànsit a les noves tecnologies i la importància que té que el petit comerç s'adapti a aquestes noves tecnologies. Per tant, no digui que això no es desenvolupa, això es desenvolupa i tot el que ha dit a la seva primera intervenció, això ve regulat per normativa europea, vostè ho sap perfectament, i per normativa bàsica. Per tant, tot el que és e-comerç ve regulat ja i s'està aplicant.

Temps per la família, ha dit vostè. Evidentment nosaltres també ho pensam i ho pensam molt fermament. És a dir, no és una obligació, no és una cadena al coll d'obrir totes les hores que es proposen. Cadascú tria les hores que vol obrir i fa el que trobi...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor deixin parlar... Senyors diputats!

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

El que jo no entenc és aquesta defensa de la família, quan vostès voten en contra d'una llei que proposa el Grup Parlamentari Popular que doni suport a la dona embarassada. Per una banda sí, per una altra banda no i al final tenim arguments per tot, depèn del dia...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Mercadal, un moment per favor. Senyors diputats, per favor! Ens és impossible escoltar. Deixin intervenir. Si els pareix continuam. Sr. Mercadal.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Gràcies. Vostè em diu també que nosaltres aquí en el Parlament hem de regular perquè som els legítims representants del poble i per això som aquí per regular. Però és que nosaltres, Sr. Mas, li dic, i vostè ho sap perfectament i ho coneix perquè ha tengut reunions amb el sector i les ha tengut el Govern, a nosaltres ens agrada escoltar, nosaltres no volem fer el que ens doni la gana. Nosaltres hem acordat una llei amb el sector, representat aquí avui, s'han fet unes bases per desenvolupar aquesta llei i nosaltres no traïrem aquest acord de la mesa de negociació de la llei amb el sector. Per tant, nosaltres podem fer el que vulguem, però no ho farem mai a esquenes del sector. Nosaltres som devora el sector, això ha de quedar ben clar.

Vostè també diu que li dugui els retalls de la consellera. Estan aquí, no importa els dugui jo. El *Diari de Sessions* de l'1 de desembre de 2009 d'aquest ple, "a partir de l'entrada en vigor, s'aixeca la moratòria de grans establiments comercials, vigents fins a dia d'avui. Les grans cadenes fins ara no es podien instal·lar a les Illes Balears, ara ho podran fer i això pot representar un impuls econòmic important". La consellera Vives, maldament vostè no fos en aquest parlament, ho va dir. Però a més ho diu el *Diario de Mallorca* també, no ho dic jo, ni el *Diari de Sessions* del Parlament, ho diu el *Diario de Mallorca*, la prova que vostè em demanava aquí la té, miri-la perquè és de dia 23 de desembre de l'any 2009. Vull dir que estaven ben contents que les grans superfícies s'implantessin a les Illes Balears.

No em digui tampoc que nosaltres ens aplegam a tot el que diu Madrid, vostè sap perfectament que no ens hem aplegat al que és el silenci administratiu, no ens hem aplegat al que són les zones de gran aflluència turística, perquè si parlam i posam el nom de Balears, tot és zona de gran aflluència turística. És a dir, Balears en si mateixa és una zona de gran aflluència turística *per se*, en si mateixa. Per tant, nosaltres hem regulat aquestes zones de gran aflluència turística d'una manera molt concreta per poder desenvolupar la llei a la realitat d'aquestes illes.

Sra. Sansó, jo voldria que vostè es repensàs el tema dels centres comercials urbans. No fan referència a Porto Pi, fan referència a aquelles zones urbanes que tenen comerços i que conformen un centre comercial urbà en si mateix. És a dir, hi ha pobles que tenen centres comercials urbans perquè tenen zones que són comercials primordialment i a Palma en podem dir 3 o 4 que són realment centres comercials urbans en si mateixos, perquè hi ha diversitat de comerços i diversitat de tendes.

Per tant, jo crec que avui es resolen temes molt importants. M'agradaria ressaltar quatre punts clau, que són les zones de gran afluència turística queden perfectament delimitades i establertes, quins són els criteris per a l'obertura...

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'anar acabant, Sr. Mercadal.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Acab Sra. Presidenta, molt breument. Per als grans establiments comercials, adaptat a la realitat de cada una de les illes. Una demanda del sector queda resolta, que és el tema de la venda ambulants i també allò que fa referència als plans directors sectorials. Repetesc, no hi ha hagut cap esmena de l'oposició a la totalitat i estam contents que així sigui, perquè vol dir que vostès entenen que la llei és bona.

I per acabar ja m'agradaria donar les gràcies al Govern per la seva bona feina i a tot el sector per aquesta participació tan activa en aquesta llei. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, Sr. Mas, digui?

EL SR. MAS I COLOM:

Crec que m'he oblidat de...

LA SRA. PRESIDENTA:

Li ho volia demanar, m'imagín que deu ser per mor de les transaccions que li han proposat, és així?

EL SR. MAS I COLOM:

Efectivament.

LA SRA. PRESIDENTA:

Les accepten? Són tres.

EL SR. MAS I COLOM:

Sí, això suposa que he de retirar tres esmenes, no?

LA SRA. PRESIDENTA:

No, estan transaccionades, les RGE núm. 8010, 8013 i 8014. Vostè accepta...

EL SR. MAS I COLOM:

Sí. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Perfecte, és el que li volia demanar. Ara ho sotmetrem a votació.

Abans de començar la votació, voldria demanar al Sr. Pastor si accepta la transacció de l'esmena RGE núm. 8002.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí. El que li volia dir és que no acceptaríem la de la RGE núm. 8013. Aquesta no l'acceptaríem.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. I ara voldria demanar al Partit Socialista si també accepta l'esmena RGE núm. 8088?

LA SRA. SANSÓ I FUSTER:

Sra. Presidenta, s'accepta.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. Així com també supòs que tots els grups parlamentaris han acceptat les correccions de caràcter tècnic que s'havien comentat, és així? Per tant, passarem a la votació.

Si cap grup no demana votació separada passarem a la votació conjunta de les esmenes següents ...

EL SR. MAS I COLOM:

Sra. Presidenta?

LA SRA. PRESIDENTA:

Digui.

EL SR. MAS I COLOM:

Demanaria votació separada, som a l'apartat a), demanaria votació separada de les esmenes RGE núm. 8067, 8068, 8069...

LA SRA. PRESIDENTA:

Esperi un segon per favor que no la trob. 8067 ..., no la veig, no hi és la 8067, aquí , a l'apartat a) la RGE núm. 8067 no hi és... a l'apartat b)...., sí, 8067 ...

EL SR. MAS I COLOM:

Vull demanar un recés d'un momentet.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé. Un recés idè.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Mas, digui.

EL SR. MAS I COLOM:

En primer lloc, vull demanar disculpes a tothom, ha estat una errada meua, em sap greu. Ja està.

LA SRA. PRESIDENTA:

No passa res, molt bé. Per tant, començam la votació si els pareix.

Si cap grup no demana votació separada farem votació conjunta de les esmenes següents: 7969, 7971, 7976, 7979, 7980, 7982, 8000 i 8003/14, del diputat no adscrit Sr. Pastor i Cabrer. Les RGE núm. 8028, 8029, 8030, 8033, 8034, 8035, 8036, 8037, 8038, 8039, 8040, 8041, 8042 i 8043/14, de la diputada no adscrita Sra. Font i Aguiló. Les RGE núm. 8012, 8018, 8019/14, del Grup Parlamentari MÉS; i les RGE 8064, 8065, 8066, 8070, 8073, 8078, 8082, 8084, 8085, 8086 i 8087/14 del Grup Parlamentari Socialista. Passam a la votació d'aquestes esmenes. Votam.

Queden rebutjades per 34 vots en contra i 25 a favor.

Tal i com vostè demanava, Sr. Mas, podem votar ara separatament l'esmena 8067.

La podem votar conjuntament, idè, amb el grup B? D'acord.

Si cap grup no demana votació separada passarem a la votació conjunta de les esmenes 7970, 7973, 7974 i 7999/14 del diputat no adscrit Sr. Pastor i Cabrer, i les RGE 8067, 8076, 8081 i 8083/14 del Grup Parlamentari Socialista. Passam a la votació. Votam.

Queden rebutjades per 39 vots en contra i 20 a favor.

Passam ara la votació..., si cap grup no demana votació separada passam ara la votació de les esmenes 7968, 7977, 7983 i 8004/14 del diputat no adscrit Sr. Pastor i Cabrer, i les RGE 8011, 8015, 8016, 8017 i 8022/14 del Grup Parlamentari MÉS. Passam a la votació. Votam.

Queden rebutjades per 34 vots en contra, 6 a favor i 19 abstencions.

Si cap grup no demana votació separada passarem a la votació conjunta..., bé, de fet just hi ha una esmena, que és l'esmena 8023/14, perquè l'altra s'havien retirada; 8023/14 del Grup Parlamentari MÉS. Passam a la votació. Votam.

Queda rebutjada per 35 vots en contra, 19 abstencions i 5 a favor.

Si cap grup no demana votació separada farem votació conjunta de les esmenes 7975 i 8001/14 del Sr. Pastor i Cabrer. Passam a la votació. Votam.

Queden rebutjades per 39 vots en contra, 19 abstencions i 1 a favor.

Si cap grup no demana votació separada farem votació conjunta de les esmenes RGE 8071 i 8079/14 del Grup Parlamentari Socialista. Passam a la votació. Votam.

Queden rebutjades per 34 vots en contra, 24 a favor i 1 abstenció.

Si cap grup no demana votació separada farem votació conjunta de les esmenes RGE 8024/14 del Grup Parlamentari MÉS i RGE 8080/14 del Grup Parlamentari Socialista. Votam.

Queden rebutjades per 35 vots en contra i 24 a favor.

Farem ara votació de l'esmena RGE 8068 del Grup Parlamentari Socialista, la 8068/14 del Grup Parlamentari Socialista. Passam a la votació. Votam.

Queda rebutjada per 39 vots en contra, 19 a favor i 1 abstenció.

Faríem la votació de l'esmena RGE 8069/14 del Grup Parlamentari Socialista. Passam a la votació. Votam.

Queda rebutjada per 40 vots en contra i 19 a favor.

Si cap grup no demana votació separada faríem votació conjunta de les esmenes RGE 8020 i 8021 del Grup Parlamentari MÉS, així com també la 8010; 8020, 8021 i 8010 del Grup Parlamentari MÉS. Passam a la votació. Votam.

Queden aprovades per unanimitat, per 59 vots a favor.

Es voten ara les esmenes transaccionades RGE 8013 i 8014/14 del Grup Parlamentari MÉS, 8013 i 8014. Passam a la votació...

Sí, digui, Sr. Pastor.

He fet una pausa.

Sí, digui.

EL SR. PASTOR I CABRER:

No sé, perdoni... No sé si he interromput la votació, però havíem dit que no acceptàvem, perquè això és una esmena que s'ha presentat en el darrer moment, i jo la 8013 no l'acceptava.

LA SRA. PRESIDENTA:

Havíem entès que vostè acceptava la transacció però que hi votaria en contra. Vostè no accepta la transacció de la 8013. Per tant si no s'accepta la transacció la 8013 es votarà per separat, s'haurà de votar separatament.

Passarem, per tant, ara a la votació de l'esmena 8013 sense la transacció. D'acord? Es reinicia la votació. Començam a votar la 8013.

(Remor de veus)

Bé, anul·lam aquesta votació i tornam a votar, perquè es veu que hi havia gent que ja havia votat. Per tant...

Perquè no hi hagi confusió, per favor, tornam a votar l'esmena 8013 sense l'acceptació de la transacció. Passam a la votació. Votam.

Queda rebutjada per 34 vots en contra, 20 abstencions i 5 vots a favor.

Ara passarem a la votació de l'esmena 8014 transaccionada. Començam a votar. Votam.

Queda aprovada per 40 vots a favor i 19 abstencions.

Passarem a la votació de les esmenes transaccionades RGE 8002 del Sr. Pastor i Cabrer i la 8088/14 del Grup Parlamentari Socialista. Passam a la votació. Votam.

Queden aprovades per 59 vots a favor.

Passarem ara la votació de les esmenes tècniques anunciades, que són les següents: l'apartat b) bis de l'article 14.3 se situaria com a article 14.2.bis, amb la redacció següent: "L'establiment s'ha de situar a una parcel·la que estigui classificada com a sòl urbà al planejament urbanístic municipal i tenguí la condició de solar"; segon: a l'annex l'apartat 5 quedaria redactat en els termes següents: "L'immoble, la finca o el solar està ubicat en un terreny que té la classificació de sòl urbà i la condició de solar definits a la legislació urbanística vigent". Passam a la votació...

Entenc que seria per assentiment, és així? Per tant queda aprovat per assentiment.

A continuació passarem a la votació de l'articulat del projecte de llei. Si cap grup no demana votació separada farem votació conjunta de l'article i les disposicions següents: el 18 i la disposició transitòria segona i la disposició addicional quarta.

Sr. Pastor, digui.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo demanaria votació separada de la disposició addicional quarta, que jo havia dit aquestes dues però la quarta no l'havia dita. Separada la quarta.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. Per tant passarem a la votació de l'article 18 i de la disposició transitòria segona. Passam a la votació. Començam a votar. Votam.

Queda aprovat per 34 vots a favor i 25 en contra.

Ara passariem a la votació de la disposició addicional quarta. Començam a votar. Votam.

Queda aprovada per 35 vots a favor i 24 en contra.

Si cap grup no demana votació separada farem la votació conjunta dels següents articles i de les denominacions i les disposicions següents: denominació del projecte de llei, denominació del títol primer, articles 1, 2, 4, 5, 6, 7; denominació del títol segon i denominació del capítol primer, articles 11, 12, 13, 14, 15; denominació del capítol segon, article 21; denominació del capítol tercer, denominació del capítol primer, articles 25, 26, 27, 28, 29, 31, 32; denominació del capítol segon, article 38; denominació del capítol tercer, articles 40, 41, 42, 43; denominació del capítol quart, articles 44, 45, 46, 47, 48, 52, 53, 54; denominació del capítol quart, denominació del capítol primer, articles 55, 56, 57 i 58; denominació del capítol segon, articles 59, 60, 61, 62, 63, 64; denominació del capítol tercer, articles 65, 66, 67, 68, 69 i 70; disposició addicional segona, disposició addicional cinquena, disposició addicional sisena, disposició addicional sisena bis, disposició addicional sisena ter; disposició transitòria primera, disposició transitòria tercera, disposició derogatòria única, disposició final primera, disposició final segona. Passam a la votació. Votam.

Queden aprovats per 54 vots a favor i 5 abstencions.

Si cap grup no demana votació separada farem la votació conjunta... Sí, Sra. Font?

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Sí, demanaria votació separada, d'aquest punt, dels articles 30, 33, 34, 35, 36, 37 i 39.

LA SRA. PRESIDENTA:

30, 33..., 34 també?

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Torn repetir: 30, 33, 34, 35, 36, 37 i 39.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord.

Sí, Sr. Mas.

EL SR. MAS I COLOM:

Sí, Sra. Presidenta, també votació separada del articles 9, 17, 23 i 24.

LA SRA. PRESIDENTA:

9, 17..., perdó...

EL SR. MAS I COLOM:

23 i 24.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé. D'acord. Ara passarem a la votació dels articles 8, 10, 19, 20, 49, 50, 51, de la disposició addicional tercera, de l'annex i de l'exposició de motius. D'acord? Passam a la votació. Començam, votam.

Queden aprovats per 35 vots a favor i 24 abstencions.

Ara passarem a la votació, tal i com ha demanat el Grup Parlamentari MÉS, dels articles 9, 17, 23 i 24. Votam.

Queden aprovats per 35 vots a favor, 5 en contra i 19 abstencions.

Ara passarem a la votació separada, tal i com ha demanat la Sra. Font, dels articles 30, 33, 34, 35, 36, 37 i 39. Passam a la votació. Votam.

Queden aprovats per 34 vots a favor, 2 en contra i 23 abstencions.

Si cap grup no demana votació separada farem la votació conjunta dels següents articles i les disposicions següents: article 16, article 22 i disposició addicional primera punt 1.

EL SR. MAS I COLOM:

Sra. Presidenta, deman votació separada de l'article 16.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. Per tant ara passarem a la votació de l'article 16. Votam l'article 16.

Queda aprovat per 39 vots a favor, 19 abstencions i 1 en contra.

Ara passaríem a la votació de l'article 22 i de la disposició addicional primera, punt 1. Passam a la votació. Votam.

Queden aprovats per 34 vots a favor, 1 en contra i 24 abstencions.

Ara passaríem a la votació de l'article 3. Començam a votar. Votam.

Queda aprovat per 53 vots a favor, 1 en contra i 5 abstencions.

Es faculden els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tengui una redacció coherent.

Una vegada acabat el debat i les votacions aquesta presidència proclama aprovada la Llei de comerç de les Illes Balears.

(Aplaudiments)

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS